

เจ้าของและผู้จัดทำ

โรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์แบ็บติสต์

433 ซอยสวนพลู 8 ถนนสาทร 3 เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ 02-286-0793

Website: www.thaibts.com

Facebook: Thailand Baptist Theological Seminary

TBTS Theological Journal No.5, 2015 วารสารวิชาการโรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์แบ็บติสต์ ฉบับที่ 5 ปี 2015

Real Prosperity?

ความเจริญรุ่งเรืองแท้?

ฉบับที่ 5 ปี 2015

TBTS Theological Journal
วารสารวิชาการโรงเรียนคริสตศาสนศาสตร์แบ็บติสต์

Success
Wealth
Investment
Prosperity
Money
Achievement
Good Fortune

Real Prosperity?

ความเจริญรุ่งเรืองแท้?

ฉบับที่ 5 ปี 2015

TBTS Theological Journal

วารสารวิชาการโรงเรียนคริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์

TBTS Theological Journal

วารสารวิชาการโรงเรียนคริสต์ศาสน- ศาสตร์แบ็บติสต์

มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการค้นคว้า
วิจัยและการสอนของคณาจารย์ โดย
เผยแพร่งานวิจัยหรือบทความต่างๆ
ของคณาจารย์ในสถาบัน เพื่อเสริมสร้าง
แนวคิดและพัฒนาชีวิตของผู้รับใช้เต็ม
เวลา ตลอดจนส่งเสริมให้คริสเตียน
สามารถนำแนวคิดและค่านิยมตามหลัก
การของพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้ในชีวิต
ได้อย่างถูกต้อง

กองบรรณาธิการ

ศจ. ยินดี จัง

อ. ธานินทร์ วรวิจิตรพันธ์

อ. วีรณัฐ วงศ์คงเดช

อ. อรรณัฐ ตรีสุโกศล

คุณสุรียา เลิศมาลีวงศ์

ผู้ตรวจทานภาษาไทย

อ. ปราณี จันทระ

ผู้ตรวจทานภาษาอังกฤษ

อ. Eric Mullis

ออกแบบปก

คุณสุรียา เลิศมาลีวงศ์

ฝ่ายศิลป์

คุณชลธิชา สิทธิโชคตระกูล

ทบทวนการ

“พระพรที่แท้จริงจะนำเราเข้าไปใกล้พระองค์ ไม่ใช่เราออกห่างจากพระองค์”

ประโยคดังกล่าวมีความน่าสนใจให้ชวนคิดถึงพระพรต่างๆที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมในเรานั้นเพื่ออะไรกันแน่ พระองค์ปรารถนาให้มนุษย์ได้ใกล้ชิด สนิมสนมและรักษาความสัมพันธ์กับพระองค์ให้ดีที่สุด ดังนั้นพระพรใดๆ ที่พระองค์ประทานนั้น จึงต้องเป็นเหตุให้เราเข้าไปใกล้พระองค์ในทุกๆ ทาง

ริค วอร์เรน เขียนบทความหนึ่งเกี่ยวกับกฎแห่งพระพรที่มาจากพระเจ้า 4 ประการ (The Four Laws of God’s Blessing) กล่าวไว้ว่า พรที่พระเจ้าให้เราานั้นก็เพื่อผู้อื่นจะรับพร ยิ่งเราได้รับพรมากขึ้นก็เพื่อเราจะเป็นพรมากขึ้น ทรงคาดหวังที่เราจะใช้พระพรนั้นช่วยเหลือคนอื่นได้มากขึ้น

เมื่อเอ่ยถึงพระพรที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในชื่อ “ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง” “ข่าวประเสริฐแห่งความสบายใจ” “พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง” หรือ “พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง” นับได้ว่าเป็นกระแสที่คริสเตียนทั่วโลกให้ความสนใจคงจะไม่ผิดนัก ทั้งมุมมองที่เปิดรับ ทั้งมุมมองที่ลังเล หรืออาจต่อต้านแต่แท้ที่จริงแล้วเราอาจกำลังละเลยถึง

ความหมายที่แท้จริงไป บ้างจึงปิดใจที่จะค้นหาศึกษา บ้างก็เปิดรับมากเกินไปจนเกิดความเข้าใจผิด เกิดการตีความหมายที่คลาดเคลื่อน วารสารฉบับนี้จึงตั้งใจใช้หัวข้อว่า “ความเจริญรุ่งเรืองแท้?” (Real Prosperity?) เพื่อช่วยเราทั้งหลายที่จะสืบค้น ศึกษาถึงที่มา ผลกระทบ และมุมมองในหลายๆ มิติ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ ในเรื่องนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านได้เห็น ได้เข้าใจ ศึกษาและรับมือกับกระแสความเคลื่อนไหวนี้ได้อย่างมีเหตุผล ตั้งอยู่บนหลักพระธรรมอย่างมั่นคง และสามารถวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งผลกระทบได้อย่างรอบคอบ

บทความในวารสารนี้ผู้เขียนบทความอาจใช้คำเรียก “พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง” ในหลายชื่อตามบริบท และแหล่งข้อมูลที่ใช้อ้างอิงแตกต่างกัน บางครั้งอาจใช้วลี “ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง” ผู้อ่านอาจเกิดความสับสนบ้าง แต่ขอให้เข้าใจโดยทั่วไปว่ามีความหมายในทิศทางเดียวกันตลอดวารสารนี้และเมื่ออ่านโดยตลอด คาดหวังว่าผู้อ่านจะได้รับคำตอบต่างๆ ด้วยตัวเอง โดยสะท้อนจากบทความทั้งทางด้านศาสนศาสตร์ สังคมวิทยา และ ในมุมมองของการทำพันธกิจ บทความแรก “ข่าวประเสริฐแห่ง

ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องในความเป็นคริสตพาศิษย์” อ.ปดิพัทธ์ สันติภาดา อาจารย์พิเศษ หลักสูตรอบรมผู้นำฆราวาส และ เลขาธิการสมาคมนักศึกษาคริสเตียนไทย ช่วยเตือนเราถึงสิ่งพึงระวังเมื่อ “เรา” กลายเป็นศูนย์กลางของการอวยพร จากนั้นเป็น “บทเรียนจากคำฮีบรู ‘ทรัพย์สินสมบัติ’ ‘เงินทอง’ และ ‘การอวยพระพร’ ในพระคัมภีร์เดิม” ศจ.ดร.ทะนุ วงศ์นา-ธิกุล นำเราศึกษาถึงความหมายเดิมของพระพร และเป้าหมายของการอวยพรของพระเจ้า ส่วน “ความเจริญรุ่งเรืองในมุมมองของพระเยซู” ดร.ชัยวัฒน์ ชาวเมืองแมนซีให้เราเห็นว่าพระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวถึงความมั่งคั่งเป็นสิ่งชั่วร้าย แต่ความมั่งคั่งที่ขวางกั้นพระเจ้าต่างหากที่นำอันตรายมาใน “มองผู้รับใช้ ‘แห่งความรุ่งเรือง’ กับผู้รับใช้ ‘ในประวัติศาสตร์’ และผลกระทบต่อคริสเตียนไทย” ดร.วิยะดา ทฬิทภรณ์ ซีให้เราเห็นถึงประเด็นนี้จากมุมมองทางประวัติศาสตร์ การพัฒนาการของกระแสนี้ผ่านชีวิตของบรรดาผู้รับใช้ในอดีตถึงปัจจุบัน และช่วยให้เรามีสายตาที่ถูกต้องตามแบบพระเยซู และบทความสุดท้าย “การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง” ศจ.ยินดี จึงได้สะท้อนถึงอิทธิพลของกระแสนี้ ที่ได้ลงตัวกันกับกระแสการเพิ่มพูนคริสตจักรในยุคปัจจุบันได้อย่างดี จนนำไปให้เกิดความเข้าใจต่อการเติบโตที่คลาดเคลื่อนออกไปจากเป้าหมายที่แท้จริง นอกจากบทความ

ต่างๆที่มีคุณค่าแล้ว วารสารนี้ยังนำเสนอบทสัมภาษณ์ต่างมุมมองจากผู้รับใช้ 3 ท่าน 3 บทบาท “มั่งมีและเมตตา” ชีวิตและงานของ พญ.ดร. เคลียวพันธ์ สุรพันธ์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สาขาสูติรีเวช โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ผู้ก่อตั้งพันธกิจบ้านเด็กชัยพุกษ ที่นำพระพรไปสู่เด็กๆ ที่ยากจน เป็นความมั่งคั่งของการได้รับใช้สังคมได้อย่างไร “มั่งคั่งทั้งธุรกิจและรับใช้” บทสัมภาษณ์ อ.กอบชัย จิราธิวัฒน์ ศิษยาภิบาลคริสตจักรกิจการของพระคริสต์และ นักธุรกิจ กรรมการบริหารกลุ่มบริษัทในเครือเซ็นทรัลพัฒนา เรื่องราวที่สะท้อนการรับใช้ที่เคียงคู่กับการดำเนินธุรกิจ และการดำเนินชีวิตต่อกระแสคำสอนของกิตติคุณแห่งความรุ่งเรือง และ “ทำให้ผู้อื่นรุ่งเรือง” ชีวิตและการรับใช้ของลุงไพโรจน์ ป่าจิตรา อยู่เปล่า ผู้รับใช้ที่ไม่มีตำแหน่งฐานะใดๆ ผู้ก่อตั้งพันธกิจชุมชนพิทยา การต่อสู้ ความอดทน หัวใจแห่งการรับใช้ ได้สร้างความรุ่งเรืองในผู้อื่นอย่างมีความหมาย

ขอขอบคุณบรรดาคณาจารย์ อาจารย์พิเศษ ผู้รับใช้ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละเวลาเพื่อจัดเตรียมบทความในหัวข้อต่างๆ ที่น่าสนใจ และขอขอบคุณสมาคมพระคริสตธรรมไทยที่กรุณาให้ใช้การอ้างอิงข้อพระธรรมตลอดวารสารฉบับนี้

สำหรับบทความอื่นที่น่าสนใจ ท่านสามารถค้นหาและศึกษาเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ

โรงเรียนที่ www.thaibts.com

ขอพระเจ้าทรงอวยพรผู้อ่านทุกท่าน
และขอพระเจ้านำเราทั้งหลายที่จะเข้าใจใน
เป้าหมายแห่งพระพรที่มาจากพระองค์
ขอทรงให้พระพรนั้นเป็นเหตุที่นำเรา
ทั้งหลายยังเข้าใกล้พระองค์ นำเราทั้งหลาย
ที่จะยิ่งรักพระองค์ ยิ่งเพิ่มพูนการปรนนิบัติ
รับใช้ประชากรของพระองค์มากยิ่งขึ้นไป
สรรเสริญพระเจ้าผู้อำนวยพระพรทั้งสิ้น
อาเมน

สารบัญ

ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองในความเป็นคริสตพาศิษย์ 8
อ.ปดิพัทธ์ สันติภาดา

บทเรียนจากคำฮีบรู “ทรัพย์สมบัติ” “เงินทอง” 18
และ “การอวยพระพร” ในพระคัมภีร์เดิม
ศจ.ดร.ทะนุ วงศ์ธนาธิกุล

A Lesson from the Hebrew Words “Wealth”, 25
“Money”, and “Blessing” in the Old Testament
Rev. Dr.Thanu Wongthanathikul

ความเจริญรุ่งเรืองในมุมมองของพระเยซู 33
ดร.ชัยวัฒน์ ชาวเมืองแมน

Jesus’s Perspective on Prosperity 41
Dr.Chaiwat Chawmuangman

“มั่งมีและเมตตา” 50
บทสัมภาษณ์ พญ.ดร.เคลียวพันธ์ สุรพันธ์

มองผู้ใช้ “แห่งความเจริญรุ่งเรือง” กับ ผู้รับใช้
“ในประวัติศาสตร์” และผลกระทบต่อคริสเตียนไทย
ดร.วิยะดา ทัพพิกรณ์

59

“มั่งคั่งทั้งธุรกิจและรับใช้”
บทสัมภาษณ์ อ.กอบชัย จิราธิวัฒน์

72

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์
แห่งความเจริญรุ่งเรือง
ศจ.ยินดี จ้าง

80

“ทำให้ผู้อื่นรุ่งเรือง”
บทสัมภาษณ์ ลุงไพโรจน์ ป้าจิตรา อยู่เปล่า

90

ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง ในความเป็นคริสตพยานิชย์

อ.ปติพัทธ์ สันติภาดา

คำสอนและรูปแบบของศาสนาเชิงพยานิชย์เป็นสิ่งที่เกิดในทุกวัฒนธรรม ความเชื่อ เนื่องจากศาสนาเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังที่สุดอย่างหนึ่งในการระดมเงินจากผู้คน และสามารถเกิดเป็นโครงสร้างทางเศรษฐกิจขนาดใหญ่ มีการใช้หลักคำสอน ความโดดเด่นของผู้นำ การโฆษณาชวนเชื่อ และอีกหลายปัจจัยเพื่อจุดประสงค์ด้านการเงิน หลายกรณีเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง และเป็นคำถามที่มีต่อความ “แท้” หรือ “เทียม” ของกลุ่มนั้นๆ ในทางพุทธศาสนามีการใช้คำว่า “พุทธพยานิชย์” ซึ่งหมายถึง “กระบวนการค้าขายความเชื่อและความศรัทธาในพุทธศาสนาโดยใช้วัตถุหรือสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาหรือพระรัตนตรัย มาเป็นเครื่องมือสร้างรายได้แสวงหาผลประโยชน์ในทางพยานิชย์ กล่าวคือ เป็นการใช้จ่ายเงินเพื่อแสดงออกซึ่งปฏิสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนิกชนกับพุทธศาสนาที่ปกป้องถึงความใกล้ชิดและลักษณะความสัมพันธ์ที่มีร่วมกัน ผ่านกิจกรรมหรือพิธีกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การเข้าบูชาพระเครื่อง พระบูชา การทำบุญพระพุทธรูป ปางประจำวันเกิด การสักการะพระพุทธรูป

รูปด้วยดอกไม้ รูป เทียน ทอง ที่ทางวัดจัดบริการไว้ให้เป็นต้น”¹ ตัวอย่างที่เราเห็นได้ไม่ว่าจะเป็นระดับเล็กในชุมชนหรือระดับกว้างระดับประเทศเช่น กรณีอื้อฉาวของวัดพระธรรมกาย วิถีชีวิตหรูหราของหลวงปู่เณรคำ การเข้าพระ การปลุกเสกเครื่องรางของขลัง การให้เลขท้าย การโฆษณาอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ต่างๆ การทำเสน่ห์ การขายวัตถุมงคลออนไลน์ และอื่นๆ

ความเชื่อ ไสยศาสตร์ วัตถุนิยม

ลักษณะของความเชื่อที่ “จับต้องได้” โดยเฉพาะเมื่อสามารถแปลงการอวยพรของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมด้วยสิ่งมีค่าต่างๆเช่น บ้าน รถยนต์ ตำแหน่งหน้าที่การงาน โทรศัพท์มือถือ หุ่นและหลักทรัพย์นั้น เป็นคำพยานิชย์ที่ทรงพลังที่สุดอย่างหนึ่งของกลุ่มความเชื่อต่างๆ ที่ทำให้เกิดศรัทธาต่อคนจำนวนมากของมนุษย์ตั้งแต่อดีตกาล ซึ่งนอกจากมีความกลัวเป็นพื้นฐานแล้ว ยัง

¹ภณกุล ภวคุณวรกิตติ, พุทธพยานิชย์และไสยพยานิชย์ในพุทธศาสนาเชิงปฏิบัติของไทย : กรณีศึกษาวัดในจังหวัดนครปฐม. Available from: <http://www.chulapedia.chula.ac.th/index.php/พุทธพยานิชย์และไสยพยานิชย์> [1 Oct. 2015]

มีการทำบางอย่างเพื่อจะให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นทำการอวยพรตามที่มนุษย์ต้องการได้²

อ.ยศ สันตสมบัติ นักมานุษยวิทยา กล่าวถึงพฤติกรรมเช่นนี้ในระดับทั่วไปว่า “มนุษย์พยายามเกลี้ยกล่อม โน้มน้าว และล่อลวงอำนาจศักดิ์สิทธิ์ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การบนบาน การใช้ไสยศาสตร์ การใช้เวทมนตร์ และการประกอบพิธีกรรม เพื่อนำเอาอำนาจศักดิ์สิทธิ์มาเป็นเครื่องต่อรอง หรือควบคุมธรรมชาติ”³ เมื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดก็ตามสามารถลดบันดาลให้มนุษย์พบกับความสมหวังได้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นก็จะได้รับการยกย่อง เคารพสักการะมากกว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่สามารถทำให้มนุษย์สมหวังได้ และในอีกทางหนึ่งอาจารย์ กูรู นักบวชที่สามารถเป็นสื่อกลางหรือควบคุมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ทำตามที่ตนเอง และผู้มาขอความช่วยเหลือต้องการได้ ก็จะมีชื่อเสียง ได้รับเกียรติยศสรรเสริญ มีการถวายปัจจัยต่างๆตอบแทนเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณที่มีอำนาจได้

ศาสนาคริสต์ในรูปแบบของ

คริสตพาณิชย์

มิติในการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์แบบนี้ไม่ได้เกิดเฉพาะศาสนาพุทธ ความเชื่อเรื่องผี

หรือความเชื่อของกลุ่มน้อย เมื่อทำการเปรียบเทียบความเชื่อของศาสนาทั่วไปในเรื่องนี้กับศาสนาคริสต์ พบว่ามีหลายส่วนที่ใกล้เคียงกับความเชื่อของกลุ่มชาวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง บทสรุปการศึกษาโดยคณะทำงานศาสนศาสตร์ โลซาน⁴ สรุปคำสอนของ “ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง” (Prosperity Gospel) ดังนี้ว่า “ผู้เชื่อมีสิทธิ์ที่จะได้รับพระพรด้านสุขภาพและความมั่งคั่งทางการเงิน และพวกเขาสามารถได้รับพระพรเหล่านี้โดยการประกาศยืนยันความเชื่อและการ ‘หวานเมลิ็ดพันธุ์’ ผ่านการถวายทรัพย์สินเงินทองอย่างสัตย์ซื่อ” ในคำสอนเท็จนี้ คริสเตียนทุกคนสามารถได้รับความเจริญรุ่งเรือง ที่เน้นเรื่องการกินดีอยู่ดี สุขภาพร่างกายที่ดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวงเพียงให้เขามีความเชื่อในพระเจ้า โดยถวายทรัพย์สินเงินทองอย่างสัตย์ซื่อ⁵ ตัวอย่างของการประกาศถ้อยแถลงแห่งความเชื่อแบบนี้ เช่น ศจ. คอง ฮี (Kong Hee) ศิษยาภิบาลของ คริสตจักรซิตี ฮาร์เวสต์ (City Harvest) ประเทศสิงคโปร์ กล่าวว่า “ความรุ่งเรืองที่แท้จริงคือ การมีความมั่งคั่งทางการเงิน เพื่อ

⁴ เป็นกลุ่มที่ได้รับรองจากคริสเตียนอีแวนเจลิคอลลทั่วโลกในเรื่องทิศทางการทำงานพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐและมิชชัน และยังมีกลุ่มทำงานทางหลักข้อเชื่อ ศาสนศาสตร์ต่างๆที่ใช้เป็นมาตรฐานได้ สามารถค้นเพิ่มได้จาก <http://www.lausanne.org/>

⁵ อ้างอิงใน <http://www.dahlfred.com/index.php/blogs/4christ/728-prosperity-gospel-article-from-theology-committee-of-thailand-protestant-churches-coordinating-committee> [1 Oct. 2015]

² Conrad Philip Kottak, *Anthropology: The Expansion of Human Diversity*, (NY: McGraw-Hill, 2006), 473.

³ ยศ สันตสมบัติ, *มนุษย์กับวัฒนธรรม*, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2556), หน้า 287.

ท่านจะทำตามพระทัยพระเจ้าได้ในทุกๆเวลา และสถานการณ์”⁶ และ เดวิด ยองกี โช (David Yonggi Cho) จากคริสตจักรที่ใหญ่ที่สุดในโลก Yoido Full Gospel Church กล่าวไว้ว่า “โดยถ้อยคำที่พูดออกมาเราสร้างจักรวาลแห่งสภาพแวดล้อมได้” และ “คุณสร้างการทรงสถิตของพระเยซูโดยปากของคุณ...พระองค์จะทำตามปากและถ้อยคำของคุณ”⁷ เป็นต้น

การเติบโตขึ้นอย่างกว้างขวางของกลุ่มที่สอนข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งไปด้วยกันได้ดีกับโลกที่ถูกครอบครองโดยกระแสบริโภคนิยมและวัตถุนิยม มีผู้คนมากมายเข้ามาในคริสตจักร รับบัพติศมา มีชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชนใหม่ เมื่อคริสตจักรประกาศว่าการมาเชื่อในพระเยซูคริสต์จะปลดปล่อยออกจากความทุกข์ยากทั้งปวงและนำพาเราไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้น ข่าวสารเหล่านี้ไม่ได้ถูกประกาศโดยไม่มีหลักฐานยืนยัน เพราะคริสตจักรก็สร้างขึ้นด้วยเทคโนโลยีราคาสูง เสียงเพลงไพเราะ ตื่นตาตื่นใจ ผู้คนรอบข้างยิ้มแย้มแจ่มใส ทุกคนมีความหวังในการมาเชื่อ

⁶ <https://preachersaidwhat.wordpress.com/2011/03/23/kong-hee-said-what/> ผู้เขียนต้องขออภัยที่ไม่สามารถหาอ้างอิงจากคำสอนของนักเทศน์สองท่านนี้ได้โดยตรง ท่านสามารถหาคำสอนของนักเทศน์สองท่านนี้ได้ทางสื่อออนไลน์ทั่วไป

⁷ Jim Fox, Question of Paul Yonggi Cho, Available from: <http://www.believersweb.org/view.cfm?ID=557> [9 Oct. 2015]

สิ่งนี้ คำเทศนาและคำพยานมากมายบนเวทีและโลกอินเทอร์เน็ตดูเหมือนเป็นเสียงเดียวกันว่า “ชีวิตของฉันดีขึ้นจริงๆ” แน่แน่นอนว่าสามารถดึงดูดผู้คนที่ยอ่อนแรงเหนื่อยล้าได้มาก เท่าๆกับดึงดูดผู้คนที่โลกด้วย

คริสตพาณิชย์ที่มีความต้องการของลูกค้าเป็นศูนย์กลาง

เนื้อหาของคำสอนอีกอย่างหนึ่งที่มากับข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง ก็คือคำสอนที่เน้นความสุข ความสบายใจของผู้ฟังเป็นหลัก ซึ่งบางท่านนิยามว่า “ข่าวประเสริฐแห่งความสบายใจ” (Feel-Good Gospel) ซึ่งมีลักษณะร่วมกับข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งหลายประการ เน้นการเทศนาให้เป็นที่นิยม ชื่นชอบและอยู่ในกระแสสังคม เน้นการสร้างแรงจูงใจ กำลังใจที่จะมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ ไม่พูดถึงเรื่องความบาป การพิพากษา หรือประเด็นอ่อนไหวต่างๆเช่น การเมือง จุดยืนด้านจริยธรรมของคริสเตียน เน้นสถานที่ของคริสตจักรที่สมบุรณ์แบบ ทันสมัย ตื่นตาตื่นใจ เป็นต้น เรียกได้ว่าเป็นความเชื่อแบบที่มีจุดมุ่งหมายและผลประโยชน์ของมนุษย์เป็นศูนย์กลาง คือการอธิษฐาน การจัดการนมัสการ การเจิมด้วยไฟ พระวิญญูญาณ และรูปแบบต่างๆที่คริสเตียนใช้ เพื่อขอให้พระเจ้าทำตาม

สิ่งที่เราต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการหายป่วย การได้รับการอวยพรให้ร่ำรวยขึ้น คริสเตียนบางกลุ่มเน้นการ “หว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อ” ซึ่งมักมีภาคปฏิบัติของการถวายทรัพย์แบบการลงทุนที่คุ้มค่า “ยิ่งถวายมากก็จะยิ่งได้รับตอบแทนมาก” การตอบแทนของพระเจ้าจะเกิดขึ้นแน่นอนเมื่อเราได้ถวายทรัพย์ด้วยความเชื่อและมีการทอ้งข้อพระคัมภีร์บางข้อซ้ำๆ เพื่อให้เกิดผลขึ้นจริงในชีวิต

เป็นไปได้หรือไม่ที่ความเชื่อแบบนี้จะให้มนุษย์กลายเป็นศูนย์กลางของการได้รับสิ่งต่างๆ ไม่ใช่พระเจ้า ผู้เป็นผู้สูงสุดครอบครองทุกอย่าง และมนุษย์เข้ามาด้วยใจถ่อม สำนึกในพระคุณ และตระหนักว่าพระเจ้ามีคุณค่าไม่ใช่เพราะพระองค์มอบอะไรบางอย่างให้เราสมควรกับการกระทำบางอย่างที่เราทำไป แต่เพราะพระองค์เป็นพระเจ้า เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น เท่านั้น

ผลของคริสตพาณิชย์ต่อชีวิตผู้นำคริสเตียนและคริสตจักรทั่วโลก

เจ. ลี เกรดี (J. Lee Grady) อดีตบรรณาธิการของ Charisma News อธิบายผลของคริสตพาณิชย์หรือข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งในแอฟริกาในบทความชื่ออันตราาย 5 ประการของพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรืองต่อแอฟริกา (*5 Ways the Prosperity*

Gospel Is Hurting Africa) ดังนี้

ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง เป็นคำสอนที่ส่งเสริมให้คริสเตียนเกิดความโลภ คริสเตียนทุกคนทราบดีว่าการให้ก็เป็นความสุข แต่คำสอน ข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง มุ่งเน้นที่จะสอนให้คริสเตียนเกิดความโลภ อยากได้มากกว่าที่จะให้ หัวใจคำสอนหลักก็คือ ความเห็นแก่ตัว และความเชื่อมั่นในสิ่งของวัตถุที่ฉาบด้วยคำสอนบางๆ ของแกล็กเกอร์ที่หาได้ สมาชิกคริสตจักรจะได้รับการกระตุ้นอย่างต่อเนื่องให้หว่านเมล็ดพันธุ์ทางการเงิน (Seed Faith⁸) เพื่อที่จะเก็บเกี่ยวผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่กว่า ในแอฟริกา การจัดการประกาศทั้งหมด จะทุ่มเทให้กับคำสอนเพื่อให้ได้ความมั่งคั่ง นักเทศน์จะคุยโม้คุยโต บนธรรมาสน์เกี่ยวกับการที่พวกเขาได้รับพระพรจากพระเจ้าอย่างไร จนสามารถจะมีเสื้อผ้า รองเท้า สร้อยคอ และนาฬิกาแพง ๆ นักเทศน์จะพร่ำสอนพระคัมภีร์ว่าการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณจะถูกวัดโดยดูว่าใครมีบ้านหลังใหญ่ หรือ นั่งเครื่องบินชั้นหนึ่งหรือไม่ และเมื่อความโลภถูกเทศนาสั่งสอนกันบนธรรมาสน์ ผู้คนก็ย่อมจะเชื่อว่าเป็นความจริง และเป็นเหมือนมะเร็งร้ายที่ก่อตัวขึ้นในพระนิเวศน์ของพระเจ้า⁹

⁸ Seed Faith คือความเชื่อและการถวายซึ่งเปรียบเทียบกับเหมือนการหว่านเมล็ดพันธุ์ ที่จะเกิดผลเป็นความมั่งคั่งทางวัตถุและการมีสุขภาพดี

⁹ J. Lee Grady, “5 Ways the Prosperity Gospel Is Hurting Africa” แปลโดย Karl Dahlfred, Available from: <http://www.dahlfred.com/index.php/blogs/4christ/737-5-ways-the-prosperity-gospel-is-hurting-africa-thai> [1 Oct. 2015]

ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของคริสตจักรที่รับเอาข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง คือ ศิษยาภิบาลและผู้นำระดับสูงจะเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อที่มีชีวิตที่สมบูรณ์ตามคำสั่งสัญญาที่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งได้ให้ไว้ ไม่ว่าจะเป็ชีวิตที่สะดวกสบาย หรุษรา ครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกของคริสตจักรแบบนี้ดูเหมือนว่าจะไม่มีข้อสงสัย หรือคำถามเกี่ยวกับผู้นำของพวกเขา ที่ซื้อคฤหาสน์หลังใหญ่ โดยสารด้วยเครื่องบินเจ็ทส่วนตัว สมาชิกจำนวนมากเต็มใจและสนับสนุนการเงินเพื่อให้ผู้นำของพวกเขาได้รับ “พระพร” และมีความเชื่อว่า “พระพร” เหล่านั้นก็จะกลับมาที่พวกเขาเช่นกัน โดยที่อำนาจ ชื่อเสียง การอ้างตัวว่าเป็นผู้เผยพระวจนะ อัครทูต ผู้ทำการอัศจรรย์จากพระเยซู สิ่งเหล่านี้สามารถประกอบกันทำให้ตำแหน่งของศิษยาภิบาลมีมิติของการเป็นผู้บริหารระดับสูงและราชาของชุมชนแห่งนั้นได้¹⁰ สมาชิกจึงเปี่ยมไปด้วยความหวังเมื่อถวายเงินให้กับผู้นำเหล่านี้ และไม่มีข้อสงสัยในวิถีชีวิตของพวกเขา เพราะเป้าหมายและค่านิยมคำสอนทั้งหมดสอดประสานกันอย่างลงตัว แต่สิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกก็คือการฉ้อโกงของผู้นำเหล่านั้นหลายคน ในวันที่ 26 มิถุนายน 2012 ศิษยาภิบาลและกลุ่ม

¹⁰ D. A. Horton, Available from: <http://9marks.org/article/journalnine-marks-prosperity-gospel-church/> [1 Oct. 2015]

ผู้ก่อตั้งคริสตจักรซีดี ฮาร์เวสต์ ประเทศสิงคโปร์ ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงพาณิชย์ จับในข้อหายักยอกเงินในการก่อสร้างคริสตจักรแห่งใหม่จำนวน 50 ล้านดอลล่าร์สิงคโปร์ (ประมาณ 1,285 ล้านบาท) และอีกหลายข้อหาในการบิดเบือนบัญชีของคริสตจักร¹¹ แต่ศิษยาภิบาลก็ยังคงอยู่ในตำแหน่งเทศนาตามปกติ สมาชิกในคริสตจักรยังคงเชื่อมั่น รวมกันเป็นหนึ่งเดียวในการอธิษฐานเผื่อ สนับสนุนผู้นำของพวกเขา คือ คอง ฮี หลังจากที่ถูกรื้อถอนข้อหาในเรื่องดังกล่าว และในกรณีของ เดวิด ยองกีโซ ที่ถูกตัดสินจำคุกในกรณียักยอกเงิน เลียงภาชี และมีเรื่องอื้อฉาวทางเพศของเขามากมาย¹²

เป็นเรื่องน่าเศร้าใจที่คริสตจักรไทยจำนวนมาก ยังคงมีภาพของบุคคลเหล่านี้ ในฐานะของความสำเร็จที่อยากจะเดินตาม โดยไม่มีบทเรียนจากประวัติศาสตร์ และการเอาจริงเอาจังในการต่อต้านคำสอนนี้มากนัก อาจเป็นเพราะข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งสามารถสนับสนุนเป้าหมายเชิงปริมาณของคริสตจักรได้อย่างดีเยี่ยม

¹¹“CAD arrests 5 City Harvest Church members, including Pastor Kong Hee”. Channel NewsAsia. [26 Jun. 2012]

¹²<http://www.christianitytoday.com/gleanings/2014/february/founder-of-worlds-largest-megachurch-convicted-cho-yoido.html> [1 Oct. 2015]

ผลกระทบของข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองต่อการสร้างชีวิตสาวกในระยะยาว

แน่นอนว่าข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองจะดึงดูดผู้คนจำนวนมากให้เข้ามาในคริสตจักรได้ในเวลารวดเร็ว แต่ทว่าในท่ามกลางการเฉลิมฉลองตัวเลขของจำนวนคน เงินถวายและทรัพย์สินที่คริสตจักรซื้อได้มากขึ้นนั้น ล้วนเป็นภาพลวงตาที่บิดเบือนคำสอนที่ถูกต้องของคริสตจักรและการเป็นคริสเตียนที่แท้จริง เมื่อคำสอนและแนวทางของคริสตจักรอยู่ในความมั่งคั่งด้านวัตถุ ไม่ว่าจะพูดด้วยภาษาหรืออธิบายอย่างไรก็ตาม ความสนใจของคริสเตียนก็จะเป็นการได้ครอบครองทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงขึ้น โดยเชื่อว่าเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพความเชื่อของตัวเองซึ่งสัมพันธ์กับการอวยพรที่มากขึ้นของพระเจ้า ซึ่งนับเป็นการทวีคูณของกระแสบริโภคนิยม เพราะในกระแสที่หนึ่งคือสังคมที่มีธุรกิจการตลาด สื่อโฆษณามากมายที่จะบอกผู้คนเสมอว่า สิ่งที่เราถืออยู่ยังไม่พอ เราจะต้องมีหน้ามีตาดีขึ้นอีกในสังคม ต้องขับรถที่มีคุณภาพสูงขึ้น มีบ้านที่ใหญ่และสะดวกกว่านี้อีก ต้องสื่อสารและทำงานให้เร็วขึ้นด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น และกระแสที่สอง ความเชื่อว่าชีวิตคริสเตียนที่สมบูรณ์คือการได้รู้จักพระเจ้า

และการได้ชีวิตที่ดีขึ้นเหล่านี้ (ในนิยามของทุนนิยม บริโภคนิยมและวัตถุนิยม) เป็นเครื่องพิสูจน์ความเชื่อของตัวเองและพิสูจน์ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ซึ่งขัดแย้งอย่างมากกับคำสอนของพระเยซูคริสต์ที่มุ่งเน้นการมีชีวิตที่เรียบง่าย เสียสละ ฟังพอใจในสิ่งที่มี เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่าตัวเอง

ความกดดันในชีวิตคริสเตียนที่จะต้องเลือกระหว่างการปรนนิบัติพระเจ้าหรือเงินทอง (มธ. 6:24) ดูเหมือนว่าจะถูกจัดการให้หายไปได้ด้วยข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนว่าพระเยซูไม่ได้สอนอย่างสุดโต่งว่าเงินทองเป็นเรื่องชั่วร้าย การได้มีความสุขกับอาหารการกิน สิ่งของต่างๆก็ไม่ใช่เรื่องชั่วร้าย แต่สิ่งที่พระเยซูห้ามพวกเราคืออะไรจอห์น สตอท์ (John R. W. Stott) อธิบายหัวใจคำเทศนาบนภูเขาของพระเยซูคริสต์เรื่องของการทรัพย์สมบัติและความทะเยอทะยานไว้อย่างน่าฟังว่า “ถ้าเช่นนั้นพระเยซูห้ามอะไร พระเยซูห้ามการสะสมทรัพย์สมบัติอย่างเห็นแก่ตัว พระองค์ห้ามการใช้ชีวิตอย่างหรูหราฟุ่มเฟือย การมีใจแข็งกระด้างที่ไม่รู้สึกถึงความขัดสนของคนที่ย่ำแย่โอกาสมากมายในโลก การมีความเพ้อฝันอันโง่เขลาที่ว่าความเต็มบริบูรณ์ของชีวิตนั้นคือการมีทรัพย์สมบัติมากมาย และการ

หลงใหลในวัตถุนิยมที่ผู้ก่อดจิตใจของเราให้ติดอยู่กับโลกนี้”¹³

ความซึ้งซมยยินดีในการได้รู้จักพระเจ้า การมีชีวิตที่งดงามเหมือนกับพระเยซูคริสต์ สามารถเปลี่ยนกลายเป็นความพอใจแบบผิวเผินที่มีต่อสิ่งที่เราได้รับตามความต้องการของเรา คริสตจักรกลายเป็นศูนย์พัฒนาตนเอง สร้างแรงบันดาลใจผ่านคลายจากความเครียดในการใช้ชีวิต สถานที่ของคริสตจักรควรจะต้องหรูหรา สะดวกสบาย และทำให้วันอาทิตย์ของเราครบครันสมบูรณ์ที่สุด แน่แน่นอนว่าการได้รับชีวิตใหม่จากพระเจ้าเป็นความสุข ความสบายใจที่หาที่เปรียบไม่ได้ แต่ข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่งที่เน้นความสบายใจของผู้เชื่อ จะหยุดยั้งและบิดเบือนอีกหลายคำสอนที่สำคัญ ที่ทำให้คริสเตียน “ไม่สบายใจ” เช่น การเสียสละ การต่อต้านความอยุติธรรม การเป็นเสี่ยงให้กับคนกลุ่มน้อยต่างๆ การเอาชนะความโลภและอคติต่างๆ ของตัวเอง การละทิ้งหลายอย่างที่เรารักเพื่อติดตามพระเยซู การเชื่อฟังที่ขัดแย้งกับความต้องการของเรา และการทนทุกข์เพื่อข่าวประเสริฐ เป็นต้น เมื่อความดี ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ถูกประเมินด้วยมุมมองผลประโยชน์ของมนุษย์ คำถามที่เรามีในใจแต่อาจจะไม่ได้พูดออกมาคือ “ติดตาม

พระเจ้า แล้วได้อะไร” ซึ่งเป็นคำถามเดียวกับที่ผู้คนในความเชื่ออื่นมีกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ มีเช่นกัน อาจจะทำให้การนมัสการกลายเป็นสิ่งจอมปลอมเฉกเช่นเดียวกับการกราบไหว้พระบาอัล พระอาเซราห์ จตุคามรามเทพ ตุ๊กตาลูกเทพ ก็เป็นได้ และเมื่อพระที่เรานมัสการ ไม่ได้ประทานความสุขกายสบายใจ ความร่ำรวยตามที่เราต้องการแล้ว เราก็จะหันไปหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์องค์ถัดไปที่น่าจะทำหน้าที่ได้ดีกว่านี้ สมกับที่เราได้ถวายของต่างๆ ให้

คริสตจักรที่ไม่ได้สอนข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองก็หนีไม่พ้นจากกับดักในเรื่องนี้ เมื่อมีเรื่องทุนเป็นที่ตั้ง กลุ่มคนที่ถวายให้กับคริสตจักรมากจะมีอำนาจควบคุมการใช้จ่ายเงินของคริสตจักรมากกว่ากลุ่มคนที่ถวายน้อย¹⁴ ผู้คนที่ร่ำรวยจะได้เป็นกรรมการ คณะธรรมกิจ ผู้บริหารของคริสตจักรได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่สมาชิกฐานะปานกลางหรือน้อย จะได้รับการปฏิบัติอีกแบบหนึ่ง

คำถามที่เราสามารถตั้งกับนักเทศน์เหล่านั้นที่ปรากฏตัวพร้อมกับการอัศจรรย์รักษาโรค ขับผีบนเวทีในห้องสัมมนาของโรงแรมต่างๆ หรือเวทีงานฟื้นฟูตาม

¹³ จอห์น สโตทท์, *ค่านิยมทวนกระแส*, (กรุงเทพฯ : กนกบรรณสาร, 2003), หน้า 203.

¹⁴ John White, *The Golden Cow: Materialism in the Twentieth-Century Church*, (IL : InterVarsity Press, 1979), 107.

สนามกีฬาขนาดใหญ่ ว่าพวกเขาสามารถไปตามชุมชนแออัด ศูนย์ผู้ป่วย ผู้ลี้ภัยที่ต้องการความช่วยเหลือจริงๆ ได้หรือไม่ พวกเขาสามารถเข้าไปช่วยเหลือหูดยั้งโรคอีโบล่าในแอฟริกาได้หรือไม่ พวกเขาจะรักษาคนในบริบทของสถานที่ที่ไม่มีคอนเสิร์ต ไม่มีผู้จัดงานฟื้นฟู แต่เป็นที่ที่ไม่มีใครเห็นได้หรือไม่ ผมไม่เคยเห็นว่าพระเยซูคริสต์จะทรงรักษาโรคให้ผู้คนโดยการจัดคอนเสิร์ตนมัสการ หรือมีรูปแบบงานที่หรูหราอลังการแบบที่เราเห็นมากมายในปัจจุบัน

การมีเงินมากขึ้นไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ว่าเรามีชีวิตสาวกที่พัฒนาขึ้นแต่อย่างใด รอน ซายเดอร์ (Ron Sider) เขียนหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งกลายเป็นข้อถกเถียงอย่างมากชื่อคริสเตียนที่ร่ำรวยในยุคแห่งความหิวโหย (*Rich Christian in an Age of Hunger*) เรียกร้องให้ คริสเตียนในอเมริกาเหนือกลับใจจากวัฒนธรรมวัตถุนิยมและบริโภคนิยม หันมามีชีวิตที่เรียบง่าย เสียสละ และอุทิศตัวในการช่วยเหลือพัฒนาคนยากจนที่มีมากมายในโลกนี้ แต่มีคริสตจักรน้อยมากที่จะฟังและตอบสนอง ต่อคำสอนนี้ เพราะไม่มีอะไรน่าสนใจไปกว่าการที่ตนเองจะมีชีวิตที่ดีขึ้น และการที่จะมีคนมาเชื่อเพิ่มขึ้นมากๆ¹⁵ กอร์ดอน ดี. ฟี (Gordon D. Fee) ใน

หนังสือชื่อ โรคภัยของพระกิตติคุณแห่งความร่ำรวยและสุขภาพดี (*The Disease of The Health and Wealth Gospels*) สรุปทิ้งท้ายว่าหลักชีวิตของคริสเตียนตามกรอบความคิดของพระคัมภีร์หมายถึง “การรับเอารูปแบบวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ใช่ตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับ แต่เป็นเพราะการสำนึกในพระคุณของพระเจ้า” และ “ความกล้าหาญที่จะยืนหยัดต่อต้านความเชื่องมง่ายของวัฒนธรรมวัตถุนิยมของเรา และกล้าหาญที่จะใช้เวลาและเงินทองไปในเรื่องที่ไม่ได้เป็นที่นิยม”¹⁶ เมื่อวัตถุนิยมและบริโภคนิยมทำให้คริสเตียนไม่สามารถแยกแยะระหว่างสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพกับสิ่งที่เป็นที่นิยม คริสเตียนก็สามารถมีรูปเคารพที่ไม่ใช่วัวทองคำหรือพระบาอัลอีกต่อไป แต่เป็นวิถีชีวิตที่หรูหรา ใต้ระดับการใช้ชีวิตในความหมายของทุนนิยม โดยมีคำสอนของข่าวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรืองมาปิดบังความโลภและเปลี่ยนให้เป็น “พระพร” ของพระเจ้านั่นเอง

¹⁵ Ben Witherington III, *Jesus and Money*, (London : SPCK, 2010), 153.

¹⁶ Gordon D. Fee, *The Disease of the Health and Wealth Gospels*, (London : OM SPM, 2006), 64-65.

ปติพัทธ์ สันติภาดา
D.V.M., MTS.
อาจารย์พิเศษ หลักสูตรอบรมผู้นำฆราวาส
สมรสกับคุณปิยนุช
มีลูกสาว 1 คน (มาลีตา)
เลขาธิการสมาคมนักศึกษาคริสเตียนไทย

บรรณานุกรม

ยศ สันตสมบัติ. มนุษย์กับวัฒนธรรม.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2556.

สตอทท์, จอห์น. คำเทศนาบนภูเขา.
กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2006.

Fee, Gordon D. The Disease of the
Health and Wealth Gospels.

London: OM SPM, 2006.

Kottak, Conrad Philip. Anthropology:
The Expansion of Human Diversity.
NY: McGraw-Hill, 2006.

White, John. The Golden Cow:
Materialism in the Twentieth
Century Church. IL: InterVarsity
Press, 1979.

Witherington III, Ben. Jesus and
Money. London: SPCK, 2010.

Internet Resources

ภณกุล ภาควรรณคดี. พุทธพาณิชย์
และไสยพาณิชย์ในพุทธศาสนาเชิง
ปฏิบัติของไทย: กรณีศึกษาวัดใน
จังหวัดนครปฐม. Available from:
[http://www.chulapedia.chula.
ac.th/index.php/พุทธพาณิชย์และไสย
พาณิชย์](http://www.chulapedia.chula.ac.th/index.php/พุทธพาณิชย์และไสยพาณิชย์) [1 Oct. 2015]

Fox, Jim. Question of Paul Yonggi Cho, Available from : <http://www.believersweb.org/view.cfm?ID=557> [9 Oct. 2015]

Grady, J. Lee. 5 Ways the Prosperity Gospel Is Hurting Africa แปลโดย Karl Dahlfred, Available from: <http://www.dahlfred.com/index.php/blogs/4christ/737-5-ways-the-prosperity-gospel-is-hurting-africa-thai> [1 Oct. 2015]

Horton, D. A. Nine Marks of the Prosperity Gospel Church, Available from : <http://9marks.org/article/journalnine-marks-prosperity-gospel-church/> [1 Oct. 2015]

Theology Committee of Thailand Protestant Church Coordinating Committee. คำสอนเทียมเท็จของข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรือง. Available from: <http://www.dahlfred.com/index.php/blogs/4christ/728-prosperity-gospel-article-from-theology-committee-of-thailand-protestant-churches-coordinating-committee> [1 Oct. 2015]

บทเรียนจากคำฮีบรู “ทรัพย์สมบัติ” “เงินทอง” และ “การอวยพร” ในพระคัมภีร์เดิม

ศจ.ดร.ทะนุ วงศ์ธนาธิกุล

บทนำ

พระคัมภีร์เดิมคือหนังสือบรรทัดฐานที่พระเจ้าทรงมอบให้แก่คริสตชนเพื่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะในปัจจุบันชีวิตประจำวันของคริสเตียนไทยมีความเกี่ยวข้องกับทรัพย์สมบัติ เงินทอง ซึ่งเป็นพระพรที่มาจากพระเจ้าและเป็นปัจจัยสี่เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอดในแต่ละวัน

ด้วยเหตุนี้คริสเตียนจึงมีพระคัมภีร์เดิม ซึ่งเป็น “มาตรฐานของความเชื่อ” ที่พระเจ้าให้แก่เรา เพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตประจำวันสอดคล้องกับมาตรฐานความเชื่อได้

ในบทความนี้ผู้เขียนได้นำคำศัพท์ภาษาฮีบรูที่ปรากฏในพระคัมภีร์เดิมมาใช้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ถึงคำสอนเกี่ยวกับทรัพย์สมบัติ เงินทอง และการอวยพรของพระเจ้า โดยนำเสนอข้อคิดที่ได้รับจากการศึกษาคำตามรากศัพท์ รวมถึงการยกตัวอย่างเหตุการณ์และบุคคลในพระคัมภีร์เดิมเพื่อประกอบด้วย

“ทรัพย์สมบัติ”

คำว่า “ทรัพย์สมบัติ” ในภาษาฮีบรู สอดคล้องกับคำศัพท์ที่มีความหมาย

คล้ายคลึงกันหลายคำในพระคัมภีร์เดิม ภาษาฮีบรู พจนานุกรม *ISBE*¹ อ้างอิงศัพท์ฮีบรูสามคำคือ *โฮน (hon)*, *ชะยิล (chayil)* และ *เนคาสิม (nekhacim)* ซึ่งในบทความนี้ผู้เขียนได้เลือกคำที่พบบ่อยถึง 142 ครั้ง คือ *ชะยิล (chayil)*

ในพจนานุกรมฮีบรู-ไทย คำว่า “ชะยิล” มีความหมายว่า “แข็งแกร่ง มีความสามารถ มั่งคั่ง กองทัพ” ซึ่งสอดคล้องกับใน *BDB*² ที่ให้ความหมายหลักของคำว่า *ชะยิล* คือคำว่า แข็งแกร่ง ความหมายรองจากแข็งแกร่งคือ ความสามารถที่มักใช้ร่วมกับลักษณะทางจริยธรรมที่ดีงาม (moral worth) ส่วนความหมายด้านการมีทรัพย์สมบัติที่เป็นวัตถุ เป็นความหมายรองจากนั้นในคำอธิบายของ *TWOT*³ คำว่า *ชะยิล* ในรูปของคำนามมีการใช้เกี่ยวกับความแข็งแกร่งของ

¹ “Wealth,” *The International Standard Bible Encyclopedia*, (Grand Rapid, Michigan: WM.B.Eerdmans, 1988), 185-186.

² Francis Brown, R. Driver, and Charles Briggs, *The New Brown Driver Briggs Gesenius Hebrew and English Lexicon*, (Indiana: Associated Publishers and Authors, Inc., 1979), 298.

³ Gleason L. Archer and R. Laird Harris, *The Theological Wordbook of the Old Testament*, (Chicago: Moody Publishers, 1980), 271.

พระเจ้าหรือจากพระเจ้า ประมาณ 20 ครั้ง ความมั่งคั่งในทรัพย์สินสมบัติ ประมาณ 30 ครั้ง ส่วนอื่นๆ มักใช้บรรยายถึงลักษณะของคน เช่น คนแข็งแรง ผู้มีปัญหา ผู้มั่งคั่ง และลักษณะของการศึกษา สงคราม เช่น กองทัพ นักรบ ทหาร หรือ แม้แต่ข้าราชการบริพารของพระราชินีแห่งเซบา (1 พกษ. 10:2)

จากความหมายทางพจนานุกรม พระคัมภีร์ *BDB* และ *TWOT* ผู้เขียนสรุป คำว่า ทรัพย์สินสมบัติ ในรากศัพท์ภาษาฮีบรู คำว่า “*ชะยิล*” เป็นบทเรียน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เมื่อพิจารณาถึงรากศัพท์ “ทรัพย์สินสมบัติ” ในพระคัมภีร์เดิม ทรัพย์สินสมบัติไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของวัตถุสิ่งของ ที่ดินหรือสิ่งที่สามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนได้เสมอไป คำว่า “ทรัพย์สินสมบัติ” สามารถอยู่ในรูปของนามธรรม ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถจับต้องได้ หรือซื้อขายได้ ยกตัวอย่างเช่น ความเข้มแข็ง กล้าหาญ ความเป็นนักรบ

2. จากคำอธิบายของ *TWOT* คำว่า “*ชะยิล*” ซึ่งหากอยู่ในรูปของคำกริยา จะมีความเกี่ยวข้องกับเวลา ซึ่งมีความหมายว่า มั่นคง ถาวร ในพระธรรมโยบ 20:20-21 “เพราะความโลภของเขาไม่รู้จักพอ เขาจะไม่ปล่อยสิ่งที่เขาปรารถนา ไปเลย เมื่อเขากินแล้วก็ไม่มีอะไรเหลือ เหตุฉะนั้นความเจริญของเขาจะไม่ถาวร

(*ชะยิล*)” ทรัพย์สินสมบัติแม้เป็นสิ่งมีค่าที่มนุษย์หลายคนต้องการ แต่มนุษย์เองจำเป็นต้องไม่ลืมหูลืมตาถึงความยั่งยืนถาวร ทรัพย์สินสมบัติที่แท้จริงควรมีความมั่นคงและยืนนาน ไม่เพียงแต่ในช่วงชีวิตของคนคนนั้นเท่านั้นแต่ยังสืบทอดไปถึงหลายชั่วอายุคน

3. ทรัพย์สินสมบัติของคนเรามาจากไหน? เป็นคำถามสำคัญของมนุษย์ที่ต้องมาย้อนมองตัวเองและถามตัวเองพระธรรมปฐมกาล ได้กล่าวถึงพระเจ้าผู้ทรงสร้างทรัพย์สินสมบัติให้กับมนุษย์ บางครั้งทรัพย์สินสมบัติที่มีมากมายอาจหลอกลวงมนุษย์ได้ว่านั่นคือต้นแบบหรือที่มาของความแข็งแรงของมนุษย์ แต่มนุษย์เองต้องไม่ลืมหูลืมตาพระเจ้าผู้ทรงประทานสิ่งสารพัดให้กับมนุษย์นั้นทรงเป็นความแข็งแรงที่แท้จริง เราต้องสำรวจว่า เพราะอะไรเราถึงต้องการมีทรัพย์สินสมบัติ เพราะว่าการที่จะมีความแข็งแรง ให้คน ยอมรับในความสามารถหรืออวดทรัพย์สินสมบัติ นั้นกับผู้อื่นหรือเปล่า พระธรรมเยเรมีย์ 9:23-24 ได้กล่าวว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนั้นว่า ‘อย่าให้ผู้ที่มีปัญญา อวดสติปัญญาของตน อย่าให้ชายฉกรรจ์อวดความเข้มแข็งของตน อย่าให้คนมั่งมีอวดความมั่งคั่งของตน แต่ให้ผู้อวดอวดสิ่งนี้คือการที่เขาเข้าใจและรู้จักเราว่าเราคือพระยาห์เวห์ผู้สำแดงความรักมั่นคง ความยุติธรรมและความชอบธรรมในโลก

เพราะเราพอใจในสิ่งเหล่านี้’
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ”

4. เราแสวงหาทรัพย์สมบัติภายนอก
จนเรารู้สึกที่เรามีอยู่หรือไม่? จากราก
ศัพท์ของคำว่า “ทรัพย์สมบัติ” ครอบคลุม
ความหมายว่า ความสามารถ ความเป็น
นักรบหรือนักสู้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทาน
ความสามารถและความเป็นนักรู้ในชีวิต

“อย่าให้คนมัวมัวอดความมัวมัว
ของตน แต่ให้ผู้อมอดอดมัวมัว
คือการที่ขาเข้าใจ และรู้จักเราว่า
เราคือพระยาห์เวห์ ผู้สำแดง
ความรักมั่นคง ความยุติธรรม
และความชอบธรรมในโลก
เพราะเราพอใจในสิ่งเหล่านี้”
เยเรมีย์ 9:24

ของเราแต่ละคน ดัง
นั้น เราอย่าดูหมิ่น
ความสามารถที่ตนเอง
มีจนทำให้เราซัดขึ้น
คำสั่งของพระเจ้า

ยกตัวอย่างเช่น
คนอิสราเอลที่ไม่กล้า
เข้าในแผ่นดินคานาอัน
เพราะกลัวคนยักษ์
พวกเขาถูกตัวเองว่า
ไม่สามารถรบชนะคน
เหล่านั้นได้ เขารู้ว่า
พระเจ้าทรงเป็นความ

เข้มแข็งของพวกเขาและไม่เชื่อใน
พระองค์ นี่เป็นสาเหตุที่ทำให้คน
อิสราเอลต้องเดินวนรอบในถิ่นทุรกันดาร
อีกหลายปีต่อมาและคนในรุ่นนั้นไม่มีใคร
สามารถเข้าในแผ่นดินคานาอันได้ยกเว้น
แต่ คาเลบและโยชูวา

5. บุคคลที่ไม่มีทรัพย์สมบัติที่เป็นวัตถุ
แสดงถึงผลของการไม่เชื่อในพระเจ้าใช่
หรือไม่? ในพระคัมภีร์มีบุคคลมากมายที่

ประสบความยากลำบาก สูญเสียทรัพย์
สมบัติที่เป็นวัตถุ แต่เขาไม่ได้สูญเสีย
ความแข็งแกร่ง หรือความมั่นคงใน
ความเชื่อในพระเจ้า เช่น โยบ ได้สูญเสีย
ฝูงสัตว์และความมั่งคั่งที่ตนมีภายใน
พริบตา แต่ท่ามกลางความทุกข์ยากของ
การสูญเสียทรัพย์สมบัติภายนอก
เหล่านั้นโยบไม่ได้ต่อว่าพระเจ้าเลย
เขากลับแสดงความแข็งแกร่งซึ่งเป็น
ทรัพย์สมบัติภายในเขาอย่างมากที่สุด
และเป็นแบบอย่างให้กับเราในทุกวันนี้ให้
มีความแข็งแกร่งในยามที่เราประสบกับ
ความทุกข์ลำบาก

“เงินทอง”

มีการใช้ คำศัพท์ ฮีบรูมากมายใน
พระคัมภีร์เดิมซึ่งให้ความหมายเกี่ยวกับ
เรื่องเงิน คำที่ใช้โดยทั่วไปในภาษาฮีบรู
คือคำว่า “เคเซเฟฟ” (keceph) ซึ่ง
มีความหมายตรงตัวคือ แร่เงิน

ในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้พบว่า
มนุษย์ได้ใช้แร่ทองคำ และแร่เงิน เป็น
ตัวกลางในการแลกเปลี่ยนตั้งแต่ก่อน
สมัยอับราฮาม ในพจนานุกรมพระคัมภีร์
ของ Fausset กล่าวถึงยุคของอับราฮาม
ว่าการแลกเปลี่ยนสินค้า ได้มีการตีราคา
และแลกเปลี่ยนโดยคิดมูลค่าขึ้นลงตาม
การขังน้ำหนักของแร่เงิน หรือแร่ทอง ใน
รูปของแท่ง (bars) หรือแหวน (rings)
ส่วนเงินที่อยู่ในรูปแบบเหรียญนั้นไม่มีการ

กล่าวถึงเลยก่อนช่วงเวลาของเอเสรา
คำว่า “*เคเซเล็ฟ*” ในพระคัมภีร์เดิมได้นำ
มาใช้อย่างกว้างขวางมากกว่าใช้เป็นเพียง
การซื้อขายแลกเปลี่ยนสิ่งของเท่านั้น
“*เคเซเล็ฟ*” ยังครอบคลุมถึง

1. เงินที่แสดงถึงความมั่งมี ใน ปฐมกาล
13:2 ที่ได้กล่าวถึงอับราฮัมมั่งมีทั้ง
ฝูงสัตว์ เงินและทองคำ
2. เงินที่บริสุทธิ์จำเป็นต้องมีการถลุงหรือ
ไล่สิ่งแร่ออกจากเงิน
(สภษ. 25:4, 26:23, อสค. 22:18)
3. เงินที่เป็นแร่เพื่อนำมาใช้เป็นภาชนะ
(ปฐมก. 24:53, 44:2)
4. เงินที่นำมาทำเป็นตรา (กตว. 10:2)
5. เงินที่นำมาใช้ทำเป็นรูปเคารพ
(อพย. 20:23, อสย. 2:20)
6. เงินที่ทำเป็นแผ่นนำมาชั่งในรูปน้ำหนัก
เซเชล ตะลันต์
(ปฐมก. 20:16, 45:22, 1พกษ. 20:39)
7. เงินในรูปของค่าไถ่ ซึ่งพระคัมภีร์ใช้คำ
ตรงตัวว่า เงินค่าไถ่ (ลนต. 25:52)

ข้อคิดจากการปรากฏของคำว่า “*เคเซเล็ฟ*” (*keceph*)

พระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์เพื่อเงิน แต่ทรง
ให้เงินเพื่อเป็นของที่มีมนุษย์จะนำ
มาใช้ หากเราพิจารณาการปรากฏของ

คำว่า *เคเซเล็ฟ* ในส่วนของข้อคิดที่เราจะ
นำมาใช้ เราสามารถแบ่ง *เคเซเล็ฟ* ที่ถูก
ใช้เป็นสามด้านด้วยกัน นั่นคือด้านที่
พระเจ้าทรงสอนให้มนุษย์ดำเนินชีวิตใน
ทางที่ถูกต้อง ด้านที่สองคือด้านของการ
ครอบครองและการใช้ ส่วนด้านสุดท้าย
คือด้านที่มนุษย์ได้กบฏต่อพระเจ้าโดย
การนำเงินนั้นมาสร้างเป็นรูปเคารพเพื่อ
กราบไหว้

ด้านที่พระเจ้าทรงสอนให้มนุษย์ได้ดำเนิน ชีวิตอย่างถูกต้อง

ในด้านนี้มนุษย์จำเป็นต้องเห็นภาพของ
“*เคเซเล็ฟ*” ว่าเป็นสิ่งที่มีค่า
และบริสุทธิ์ก็ต่อเมื่อได้รับการ
ถลุงนำขึ้นเงินออกไป อิศราเอล
ในยุคสมัยของเอเสเคียลได้ถูก
กล่าวว่า พวกเขาคือขึ้นเงินและ
หากพวกเขาจะเป็นเงิน เขา
จำเป็นต้องถูกละลายด้วยไฟในเตาหลอม
(อสค. 22:18-22) ในพระธรรมมาลาคิ ได้
กล่าวถึงบุตรหลานของเลวีจำเป็นต้องถูก
ชำระให้บริสุทธิ์เหมือนเงินที่ถูกถลุง เพื่อ
เขาจะนำเครื่องบูชามาถวาย แต่พระ
ยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม (มลค. 3:3)
ดังนั้นชีวิตของเราจะต้องถูกชำระให้
บริสุทธิ์ก่อน เพื่อเราจะเป็นคนที่ใช้การได้

ด้านการครอบครองและการใช้

พระธรรมฮักกัย 2:8 “เงินเป็นของเรา
และทองก็เป็นของเรา พระยาห์เวห์

เงินเป็นของพระเจ้า
พระองค์ประทานเงินทอง
ให้กับมนุษย์เพื่อใช้

จอมทัพตรัสตั้งนี้แหละ” มนุษย์จำเป็นต้อง
ตระหนักอยู่เสมอว่า เงินเป็นของพระเจ้า
พระองค์ประทานเงินทองให้กับมนุษย์

เพื่อใช้ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า
แต่ละคนจะนำเงินและ
ทองไปใช้ในทางใด สิ่ง
สำคัญก็คือขณะที่เราได้
ครอบครองและใช้เงิน
และทองนั้น เราตระหนัก
หรือไม่ว่าเงินและทองที่
เรามีอยู่ทั้งสิ้นเป็นของ
พระเจ้า ทำที่ของการมี

เงินและทองที่สอดคล้องกับพระธรรม
ฮักกัยนั้นทำให้เราสามารถถวายเป็น
เต็มใจโดยที่ไม่มีเงื่อนไขว่าพระองค์ต้อง
ตอบแทนการถวายของเรา ทำให้เรา
ขอบพระคุณพระองค์เสมอสำหรับเงิน
และทองที่พระเจ้าให้เรา รักษาความ
ซื่อสัตย์ในเรื่องเงินทองไม่โลกเหมือน
อาคาน (ยชว. 7:21) รวมถึงใช้อย่างถูก
ต้องเพื่อสมกับที่เงินและทองนั้นเป็นของ
พระเจ้า

ด้านที่มนุษย์ได้กบฏต่อพระเจ้า

หนึ่งในพระบัญญัติ 10 ประการได้กล่าวว่า
“ห้ามทำรูปเคารพสำหรับตน เป็นรูปสิ่งใด
ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือบนแผ่นดิน
เบื้องล่างหรือน้ำใต้แผ่นดิน ห้ามกราบ
ไหว้หรือปรนนิบัติรูป เหล่านั้น...”

(อพย.20:4) การกบฏนั้นมีความหมายถึง

การไม่เชื่อฟังหรือต่อต้าน เมื่อมนุษย์ได้ทำ
รูปเคารพสำหรับตน จากเงินหรือทอง
ของตน เพื่อกราบไหว้และปรนนิบัติรูป
เคารพเหล่านั้น นั่นคือการกบฏต่อ
พระเจ้า

“การอวยพระพร”

ภาษาฮีบรูที่มักถูกใช้เกี่ยวกับการอวยพร
คือคำว่า “*บารัค*” (*barakh*) เป็นคำกริยา
เน้นถึงทำที่ “คุกเข่า” และ “กล่าวอวยพร”
ในพจนานุกรม *ISBE* กล่าวถึงการอวยพร
ที่ปรากฏในพระคัมภีร์เดิมทั้งหมดสาม
ด้านด้วยกันคือ

1. การอวยพรจากพระเจ้าในสิ่งทรงสร้าง
เริ่มขึ้นในพระธรรมปฐมกาลเมื่อพระองค์
ทรงสร้างสรรพสิ่งและทรงเห็นว่าสรรพสิ่งที่
ทรงสร้างนั้นดี คำว่า “*บารัค*” ถูกใช้ครั้งแรก
ในพระธรรมปฐมกาลบทที่ 1 ข้อ 22 เพื่อ
ให้สิ่งทรงสร้างรวมทั้งมนุษย์นั้นเกิดผล
และทวีคูณ
2. การอวยพรระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์
เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ในฐานะของพระฉายา
ของพระเจ้าได้รับ การอวยพรจาก
พระเจ้า ในการเกิดผลตกและทวีคูณ
(ปฐมก. 1:28) และในขณะที่เดียวกันมนุษย์
ได้มีการอวยพรแต่พระเจ้าผู้ประทานการ
อวยพรแก่เขา (สดด. 95:6)
3. การอวยพรของมนุษย์ด้วยกัน เกิดขึ้น
เมื่อมนุษย์ได้กล่าวคำอวยพรเพื่อให้อีก
ฝ่ายได้รับสิ่งดี โดยมีหรือไม่มีพระเจ้าเข้า

สิ่งสำคัญก็คือ ขณะที่
เราได้ครอบครองและใช้เงินและ
ทองนั้น เราตระหนักหรือไม่ว่า
เงินและทองที่เราได้อยู่กั้วสันเป็น
ของพระเจ้า

มาเกี่ยวข้อง การอวยพรในลักษณะนี้ดังเช่น ความสัมพันธ์ของพ่อลูก (ปฐมก. 27:33) ญาติพี่น้อง (ปฐมก. 24:60) หรือแม้แต่ บาลาอัมผู้ซึ่งอวยพรชนชาติอิสราเอล แทนคำแช่งสาป (กตว. 23:11)

จากการศึกษาภาษาฮีบรู คำว่า “*บารัค*” ทำให้เราเห็นจุดประสงค์ของการอวยพรของพระเจ้าเพื่อให้มนุษย์และสิ่งทรงสร้างนั้นทวีและเกิดผล และมนุษย์ได้แสดงถึงการคุกเข่าเพื่อสรรเสริญต่อพระเจ้าเมื่อเขารู้ว่าสรรพสิ่งที่เขามีเกิดผล และทวีมากขึ้นนั้นมาจากพระองค์ การอวยพรเป็นสิ่งสำคัญเมื่อมนุษย์ได้ตระหนักถึงผู้ที่ให้พรและมีท่าทีถ่อมตัวลง

สรุป

พระคัมภีร์เดิมได้ให้คำสอนกับเรามากมาย ในเรื่องการอวยพรจากพระเจ้า ทรัพย์สมบัติ และเงินทอง หลังจากผู้เขียนได้เสนอความหมายตามรากศัพท์ในแต่ละคำ เมื่อนำบทเรียนของแต่ละคำมาเชื่อมโยงกัน ผู้เขียนสรุปเป็นบทเรียนดังนี้

1. พระเจ้าทรงอวยพรมนุษย์เพื่อให้เกิดผลและทวีคูณ สิ่งทรงสร้างที่พระองค์ทรงสร้างต่างอยู่ในแผนการแห่งการอวยพรของพระองค์ พระเจ้าทรงสร้างเงินและทรัพย์สมบัติไว้เพื่อมนุษย์จะทวีและเกิดผล ไม่ได้สร้างมนุษย์เพื่อให้เงินหรือทรัพย์สมบัติทวีขึ้นมนุษย์ไม่ควรมองว่าวัตถุสิ่งของเป็นทรัพย์สมบัติที่ตนมีหรือครอบ

ครองเท่านั้น แต่ควรมองถึงทรัพย์สมบัติภายในที่ไม่สามารถจับต้องได้ นั่นคือ ความเข้มแข็ง ความมั่นคงภายในจิตใจ

2. “*บารัค*” ไม่เพียงแต่มีความหมายว่า

อวยพร แต่ยังมีความหมายถึงท่าที่คุกเข่าสรรเสริญ เป็นบทเรียนที่พระคัมภีร์เดิมได้แนะนำถึงท่าที่ที่มนุษย์ควรมีต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างและอวยพรมนุษย์ ในฐานะพระฉายาของพระเจ้า

เราควรคุกเข่าต่อพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ที่ทรงสร้างสรรพสิ่งเพื่อเรา ไม่ใช่การคุกเข่าต่อทรัพย์สมบัติ เงินทอง ท่าที่ของการคุกเข่าสรรเสริญพระเจ้าจะนำสู่ท่าที่ของการอวดพระเจ้า ผู้ทรงประทานการอวยพร ทรัพย์สมบัติ และเงินทองในชีวิตประจำวันของเรา ไม่ใช่ การอวดวัตถุสิ่งของหรือแม้แต่ความสามารถของตนในการได้ทรัพย์เหล่านั้นมา

3. พระคัมภีร์เดิมได้ให้ข้อคิดแก่เราว่า ทรัพย์สมบัติและเงินทองที่เรามีนั้นมาจากการอวยพรของพระเจ้า ดังนั้นท่าที่ของเราไม่เพียงแต่คุกเข่าและถวายให้พระองค์เพื่อสรรเสริญเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงท่าที่ของการอวยพรผู้อื่นด้วย เราสามารถอวยพรผู้อื่นโดยการแบ่งปันทรัพย์และเงินทองที่เรามีต่อผู้อื่น อวยพรผู้อื่นให้มีความเข้มแข็งในจิตใจ

**พระเจ้าทรงสร้างเงินและ
ทรัพย์สมบัติไว้เพื่อมนุษย์จะทวี
และเกิดผล ไม่ได้สร้างมนุษย์เพื่อ
ให้เงินหรือทรัพย์สมบัติทวีขึ้น**

ผ่านความแข็งแกร่งของเราที่พระเจ้าทรง
ประทานให้และอวยพรผู้อื่นผ่านการ
คุกเข่าและถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้า
ผู้ทรงอวยพระพรเรา

ศจ.ดร.ทะนุ วงศ์ธานีกุล

BS.(Psychology), M.Div., D.Min.

อ.พิเศษ หมวดพระคัมภีร์เดิม

สมรสกับอ.เมลิสสา

มีลูกสาวหนึ่งคนและลูกชายหนึ่งคน

(ทิตติยาพร และศานติ)

ศิษยาภิบาลคริสตจักรพระสัญญา

บรรณานุกรม

วิทช์ เทียงบุรณธรรม. Thai-English Dictionary. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 1996.

ฮิตากะ, โยชิฮิโกะ. ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิม: มองพระคัมภีร์เดิมจากหลากมิติ.

กรุงเทพฯ: โรงเรียนคริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์, 2014.

ฮิตากะ, โยชิฮิโกะ และทะนุ วงศ์ธานีกุล. พจนานุกรมฮีบรู-ไทย. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส, 2005.

Archer, Gleason L. and R. Harris, Laird. The Theological Wordbook of the Old Testament. Chicago: Moody Publishers, 1980.

Bromiley, Geoffrey W. (Editor). The International Standard Bible Encyclopedia [ISBE]. Michigan: WM. B. Eerdmans Publishing Co., 1995.

Brown, Francis, R. Driver, and Charles Briggs. The New Brown Driver Briggs Gesenius Hebrew and English Lexicon. Indiana: Associated Publishers, 1979.

Green, Jay P. The New Englishman's Hebrew Concordance. Massachusetts, Hendrickson, 1984.

Hartley, John E. The book of Job, New International Commentary on the Old Testament. Michigan: WM. B. Eerdmans Publishing, 1988.

Tigay, Jefferey H. The JPS Torah Commentary, Deuteronomy. Philadelphia: The Jewish Publication Society, 1996.

A lesson from the Hebrew words “Wealth”, “Money” and “Blessing” in the Old Testament

Rev. Dr.Thanu Wongthanathikul , Translated by : Mr.Practh Kaneungkaival

Introduction

The Old Testament is a Christians’ guide for daily living from God. Today, the daily life of the Thai Christian involves the subject of wealth and money, which are part of the basic human needs that God has blessed us with.

Therefore, Christians have the Old Testament as a “Code of faith” from God to help us live a life of faith that is guided by his standards.

In this article, the author will explore Hebrew words from the Old Testament that will help guide the reader in the study of wealth, money and God’s blessing by reflecting upon the etymology of related words as well as referencing events and people from the Old Testament.

“Wealth”

In the Hebrew version of the Old Testament, there are many words

that have meanings which are similar to or associated with “wealth”. The International Standard Bible Encyclopedia (*ISBE*)¹ has cited three words: “*hon*”, “*chayil*” and “*nekhacim*”. The Word “*chayil*”, which is mentioned 142 times in the Old Testament, is the word chosen by the author to explore in this article.

The Hebrew-Thai Dictionary defines *chayil* as “strong”, “competent”, “wealthy” and “army”. This definition coincides with the definition from *The New Brown Driver Briggs Gesenius Hebrew and English Lexicon (BDB)*² which defines *chayil* as “strength”.

The secondary definition is

¹ “Wealth,” *The International Standard Bible Encyclopedia*, (Grand Rapid, Michigan: WM.B.Eerdmans,1988), 185-186.

² Francis Brown, R. Driver, and Charles Briggs, *The New Brown Driver Briggs Gesenius Hebrew and English Lexicon*, (Indiana: Associated Publishers and Authors, Inc., 1979), 298.

“traits usually associated with moral worth”, followed by the definition of “having material wealth”.

In the explanation of the noun form of *chayil* in *The Theological Wordbook of the Old Testament (TWOT)*³, has approximately 20 instances where it is associated with “the strength of from God” and 30 instances where it is associated with “wealth of material riches”. The remaining instances are typically used to describe a person’s traits, such as “strong”, “wise” or “wealthy”, as well as to describe war, by using terms such as “army”, “warriors” or “soldiers”. Last, it was even used to describe the servants of Queen of Sheba (1Ki. 10:2).

Based on the definition of *chayil* from The Biblical Dictionary, *BDB* and *TWOT*, the author has concluded five lessons:

³ Gleason L. Archer and R. Laird Harris, *The Theological Wordbook of the Old Testament*, (Chicago: Moody Publishers, 1980), 271.

1. Considering the etymology of the word “wealth” found in the Old Testament, wealth does not always mean something in the form of items, lands, or tradable assets. “Wealth” can also mean something intangible or untradeable such as strength, courage, and warrior-likeness.

2. The verb form of *chayil*, as described in *TWOT*, is related to time and means “enduring” and “eternal”. One example found in Job 20:20-21 reads, “Surely he will have no respite from his craving; he cannot save himself by his treasure. Nothing is left for him to devour; his prosperity will not endure (*chayil*).” Although prosperity is something many people need, true wealth should possess perpetuity and endurance, not only for a person’s life-span, but through several generations.

3. “Where did our wealth come from?” is a vital question we should reflect on. In the book of Genesis, God granted wealth to man. Sometimes, our understanding of wealth and riches might misled

us into believing that they are the origin of our strength. However, we must remember that true strength lies in God who provides for us. We should ponder the reason we wish for wealth. Is it for the sake of strength? To be praised as competent? Or, for boasting to other people? In Jeremiah 9:23-24, it is written: “This is what the Lord says: ‘Let not the wise boast of their wisdom or the strong boast of their strength or the rich boast of their riches, but let the one who boasts boast about this: that they have the understanding to know me, that I am the Lord, who exercises kindness, justice and righteousness on earth, for in these I delight,’ declares the Lord”.

4. Have we searched for external riches and forgot the riches we already have? The etymology of the word “wealth” includes the meaning of capabilities, warrior/fighter-likeness. God has given each of us abilities as well as a fighting spirit. Therefore, if we devalue ourselves, it is disobedience to God. One example of this is

when the Israelites were too afraid of the Amalekites and Canaanites to enter Canaan. They thought they were incapable of winning against the resident giants. They forgot that their strength was from God and they failed to believe in Him. Therefore, they were to wander the desert for years and no one in their generation was

able to enter Canaan but Caleb and Joshua.

5. Does not having material wealth signify a person’s faith in God? Throughout the Bible, there were many people who suffered hardships and lost their material possessions. However, they neither lost their faith in God. One example is Job. Job lost all of his wealth and possessions. However, even in his suffering from the loss of his external wealth, he demonstrated

**“let the one who boasts
boast about this: that they
have the understanding to
know me, that I am the
Lord, who exercises
kindness, justice and
righteousness on earth,
for in these I delight”**

Jeremiah 9:24

his strength by not blaming God and thus becoming a role-model for us to follow when we face hardships

“Money”

In the Old Testament, many Hebrew words are used that relate to money. The most universal word is “*keceph*”, which means silver (ore).

Historical sources suggest that mankind has been using gold and silver as mediums of exchange since before the time of Abraham. *Fausset’s Bible Dictionary* describes the use of gold or silver bars and rings as a medium for trade during the age of Abraham. The use of coins is not mentioned until the time of Ezra.

In the Old Testament, the word “*keceph*” is used numerous times to refer to trading and exchange. However, it is also used to mean:

1. Silver which represents wealth. In Genesis 13:2 Abraham was described as wealthy in livestock, silver and gold.

2. Refined silver that must be smelt till all dross is removed (Pr. 25:4, 26:23, Eze. 22:18).

3. Silver that is to be used as vessels (Ge. 24:53, 44:2).

4. Silver that is to be hammered into trumpets (Nu. 10:2).

5. Silver that is to be molded into idols (Ex. 20:23, Isa. 2:20).

6. Pieces of silver, weighted in shekels/talents (Ge. 20:16, 45:22, 1Ki. 20:39)

7. Money to pay for redemption, called “price for redemption” in the Bible (Lev. 25:52).

Notions Gleamed from the Word “*Keceph*”

God did not create mankind for the purpose of pursuing money, but he gave mankind money for them to use in daily life. The various usages of the word “*keceph*” can be categorized in three different ways. The first way “*keceph*” is used involves God guiding mankind to live on the right path, the second way deals with possessions and administration

and the last way regards mankind's rebellion against God when they chose to worship idols created from silver.

God Guides Man to Live on the Right Path

In this instance, “keceph” is valuable and pure only if the dross is smelt away. During the age of Ezekiel, the Israelites were said to be the “dross of silver” and if they wished to become like silver, they must be melted in the furnace (Eze. 22:18-22). In the book of Malachi, the Levites must be refined and purified like gold and silver, so they would be able to bring righteous offerings to God. (Mal. 3:3). Therefore, we too must be purified before we are fit to serve the Lord.

Possession and Administration

Haggai 2:8 reads, “‘The silver is mine and the gold is mine,’ declares the LORD Almighty.” This passage means we must always understand that money belongs to God, and He has granted

us to use it as we see fit. The important point is whether or not we are conscious that money belongs to the God. Haggai's reminder helps us to see that we are to whole-heartily offer everything we have

to God without expecting anything in return, that we are to always be thankful for the money He gives us, that we are to preserve our honesty and not follow in Achan's lead (Jos. 7:21) and to use money in a way that is honoring to God.

Man Rebelling Against God

In the Ten Commandments it is written: “You shall not make for yourself an image in the form of anything in heaven above or on the earth beneath or in the waters below...” (Ex. 20:4).

Rebellion is to disobey or to go against God. When mankind values their gold and silver in

---

The crucial point is whether we are conscious that money belongs to the Lord while we were holding on to and using them.

---

ways that make it most valuable in their life, it is an act of rebelling against God.

“Blessing”

In Hebrew, one word that was typically associated with “blessing” is “*barakh*”. It is a verb that means “to kneel” or “to bless”. The *ISBE* Dictionary describes blessings in the Old Testament in three ways. The three ways are:

1. The blessing from God to His creation. This occurs for the first time in Genesis when God created everything. The word “*barakh*” was first used in Genesis 1:22 when God blessed his creation so that they would be fruitful and increase in number.
2. The blessing between God and man. This happened when God blessed mankind and created them in His image and called them to be fruitful and increase in number (Ge. 1:28) It also refers to when men kneel before the God who blessed them (Ps. 95:6).
3. Mankind’s blessing toward each other. This type of blessing is

when people offer blessings to each other, with or without God’s involvement, with the intention of making someone happy. This type of blessing includes those found in father-son relationships (Ge. 27:33), between relatives (Ge. 24:60) and even when Balaam blessed the Israelites instead of cursing them (Nu. 23:11).

Studying the word “*barakh*” has allowed us to see why God blessed us, to be “fruitful and increase in number”, and why we kneel down in praise of Him when we understand that everything we have come from the Lord. Blessings become meaningful once we realize whom they came from and learn to have a humble attitude.

Conclusion

The Old Testament teaches us much about God’s blessings of wealth and money. The following is a summary of the main points of this study:

1. God blessed mankind to be fruitful and increase in number.

All of God's creation are objects of His blessing. God gives money and wealth so that mankind can prosper. He did not make mankind for the purpose of making money and acquiring possessions. We should not view material wealth as our only possessions. We should also look at the intangible inner wealth such as mental strength.

2. "*Barakh*" does not only mean "to bless" but also means "to kneel in praise". The Old Testament gives us this word to show us the attitude we, who are created in His image, are to have toward the God who created and blessed us. We should kneel in praise of God, our creator. We should not kneel to praise money and wealth. The attitude of kneeling down in praise of God should lead us to the attitude of boasting of in Him who blesses and grants us wealth in our daily lives. It should not be about boasting in material riches or our abilities to acquire them.

3. The Old Testament teaches us that wealth and money a blessing

from God. We should not only have an attitude of kneeling down in praise of God, we should also strive to bless other people. We can bless others by sharing with them the wealth and inner strength God has given us and also by kneeling down in praise of the God who has blessed us.

**God gives money
and wealth so that
mankind can prosper.**

Rev. Dr. Thanu Wongthanathikul
BS.(Psychology), M.Div., D.Min.

Rev. Thanu serves as Pastor of Promise Baptist Church and is a Professor of Old Testament Studies at TBTS.

He is married to Mrs. Malissa Wongthanathikul. They have two children, Thittiyaporn and Santi.

Bibliography:

วิทย์ เทียงบุรณธรรม. Thai-English Dictionary. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 1996.

อิตากะ, โยชิฮิโกะ. ศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิม:มองพระคัมภีร์เดิมจากหลากหลายมิติ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนคริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์, 2014.

อิตากะ, โยชิฮิโกะ และทะนุ วงศ์ธานีกุล. พจนานุกรมฮีบรู-ไทย. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส, 2005.

Archer, Gleason L. and Harris R. Laird. The Theological Wordbook of the Old Testament. Chicago: Moody Publishers, 1980.

Bromiley, Geoffrey W. (Editor). The International Standard Bible Encyclopedia [ISBE]. Michigan, WM. B. Eerdmans Publishing Co., 1995.

Brown, Francis, R. Driver, and Charles Briggs. The New Brown Driver Briggs Gesenius Hebrew and English Lexicon. Indiana: Associated Publishers, 1979.

Green, Jay P. The New Englishman's Hebrew Concordance. Massachusetts, Hendrickson, 1984.

Hartley, John E. The book of Job, New International Commentary on the Old Testament. Michigan: WM. B. Eerdmans Publishing, 1988.

Tigay, Jefferey H. The JPS Torah Commentary, Deuteronomy. Philadelphia: The Jewish Publication Society, 1996.

ความเจริญรุ่งเรืองในมุมมองของพระเยซู

ดร.ชัยวัฒน์ ชาวเมืองแมน

เบื้องหลังสภาพสังคมในยุคสมัยนั้น

ในแถบดินแดนปาเลสไตน์ ในช่วงศตวรรษแรก ประชากรแบ่งเป็นชนชั้นใหญ่ๆ สองชนชั้นด้วยกัน ชนชั้นแรกคือบรรดาผู้ที่ร่ำรวยซึ่งเป็นชนชั้นส่วนน้อย อันประกอบไปด้วยกลุ่มคนสี่กลุ่ม คือ คนในวงศ์วานมหาปุโรหิต วงศ์วานของเฮโรด ข้าราชการรวมทั้งชนชั้นสูงในสังคมยิว และกลุ่มสุดท้ายคือบรรดาพ่อค้าและคนเก็บภาษี ชนชั้นที่สองคือบรรดาคนจน ชาวนา ช่างฝีมือและกรรมกรรายวัน ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็น “พลเมืองของแผ่นดิน” (the people of the land)¹

ในเวลานั้น ระบบของศาสนายิวยอมรับความแตกต่างทางชนชั้นนี้ และได้ดูแลจัดการความแตกต่างนี้โดยสนับสนุนให้คนที่มั่งคั่งแบ่งปันแก่ผู้ที่ยากไร้ในรูปของสังคมสงเคราะห์และการบริจาคทาน อับราฮัม กษัตริย์โซโลมอน และโยบ ถูกใช้เป็นตัวอย่างของความสัมพันธ์ระหว่างความมั่งคั่ง ร่ำรวยและพระพรที่มาจากพระเจ้า (the piety-prosperity

equation) ต่อมาภายหลัง การยอมรับความแตกต่างทางชนชั้นได้มีการสืบทอดและพัฒนาต่อมา โดยแบ่งเป็นสองแนวทาง แนวทางแรกเริ่มมีการพัฒนาความคิดที่ว่าความมั่งคั่งนำมาซึ่งความโลภและการใช้อำนาจอย่างไม่ถูกต้อง และแนวทางที่สอง ในสังคมที่ทรัพยากรต่างๆมีอยู่จำกัด ความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดเจเนว่ามาจากพระเจ้าถูกมองว่าเป็นการได้มาจากการใช้อำนาจและการสรรหาที่ไม่ถูกต้อง²

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกและทรงเริ่มพันธกิจ พระองค์ทรงเผชิญกับสภาพสังคมที่แตกต่างเหล่านี้ พระองค์ทรงเลือกที่จะใช้ชีวิตกับกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสในสังคมโดยการที่พระองค์ทรงเริ่มต้นชีวิตของพระองค์ในโรงนาไม่ใช่พระราชวัง และใช้ชีวิตอย่างใกล้ชิดกับบรรดาผู้ที่สังคมไม่ยอมรับ (outcasts) เช่นคนบาป คนเก็บภาษี และคนพิการ สภาพเหล่านี้เป็นบริบทที่มาแห่งคำสั่งสอนของพระองค์เกี่ยวกับ ความมั่งคั่งซึ่งปรากฏในพระกิตติคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน มัทธิว บทที่ 6 และลูกา บทที่ 12 และ 16

¹ Joel B. Green, Scot McKnight and I. Howard Marshall. *Dictionary of Jesus and the Gospels* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1992), 701.

² Ibid., 703.

**อันตรายของทรัพย์สินสมบัติ
และความมั่งคั่ง**

พระเยซูคริสต์ไม่เคยสอนว่า “ความมั่งคั่ง หรือ ความเจริญรุ่งเรือง” ในตัวมันเองเป็น ความชั่วร้ายแต่พระองค์ได้สอนในหลายที่ ว่า “ความมั่งคั่ง และ ความเจริญรุ่งเรือง” เป็นสิ่งที่อันตรายและจะต้องระมัดระวัง

พระองค์ไม่ได้ห้ามที่จะ มีทรัพย์สินสิ่งของแต่ห้าม ไม่ให้รักทรัพย์สินสิ่งของ ความรักที่มีต่อเงินทอง เป็นมูรธาแห่งความ ชั่วทั้งมวล ไม่ใช่ตัวเงิน ทอง (1ทธ. 6:10)³

ในอุปมาเรื่องผู้หว่าน เมล็ดพืช (มก. 4:18-19) พระองค์กล่าวว่า “ความ ลุ่มหลงในทรัพย์สินสมบัติ และความโลภในสิ่ง

ต่างๆ” เป็นสาเหตุที่รัดและทำให้พระ วจนะนั้นไม่เกิดผล และเป็นไปไม่ได้ที่จะ “รับใช้พระเจ้าและเงินทอง พร้อมกัน” (มธ. 6:24) คำว่า “เงินทอง” มาจากคำ ว่า *μαμωνᾶς (mamōnas)* หรือที่พระ คัมภีร์ฉบับ RSV ใช้คำว่า “Mammon” เป็นคำกรีกที่มาจากภาษาอาราเมคอีกที่ หนึ่งซึ่งสามารถหมายถึง ทรัพย์สินสมบัติ เงิน

ทอง หรือความมั่งคั่ง โดยพระเยซูเป็นผู้ เดียวที่ใช้คำคำนี้ในพระคัมภีร์ใหม่ คำนี้ มักปรากฏบ่อยๆ ในวรรณกรรมของบร รดาร์บีชีชาววิหมายถึง “ทรัพย์สินสมบัติ” หรือถ้าในแง่ที่ไม่ดีหมายถึงการมีภาพของ การได้มาซึ่งทรัพย์สินสมบัติ ในทางที่มีชอบ หรือโดยการตัดสินใจ⁴ “ไม่มีใครเป็นข้า สองเจ้าบ่าวสองนายได้” คำว่า “เจ้า” ใน ข้อเดียวกันนี้คือ *κυριός (kyrios)* เป็น

**พระเยซูคริสต์ไม่เคยสอน
ว่า “ความมั่งคั่ง หรือ ความ
เจริญรุ่งเรือง” ในตัวมันเองเป็น
ความชั่วร้าย แต่พระองค์ได้สอน
ในหลายที่ว่า “ความมั่งคั่ง และ
ความเจริญรุ่งเรือง” เป็นสิ่งที่
อันตรายและจะต้องระมัดระวัง**

คำที่ให้ภาพของผู้ที่ มีทั้ง “สิทธิ และ อำนาจ” เหนือผู้ที่ อยู่ใต้อาณัติ ทรัพย์สิน สมบัติสามารถแย่ง ชิงความจงรักภักดี ไปจากพระเจ้าได้ ฉะนั้นประเด็นไม่ได้ อยู่เพียงแค่ว่าเรา ควรจัดลำดับความ สำคัญให้ กับ พระเจ้าและทรัพย์สิน

สิ่งของอย่างไร เพราะว่าทั้งพระเจ้าและ ทรัพย์สินสิ่งของเรียกร้องที่จะให้เรา “รับ ใช้” และต้องการมีสิทธิและอำนาจเหนือ ชีวิตของเราเป็นไปไม่ได้ที่เราจะรับใช้ทั้ง พระเจ้าและเงินทองในเวลาเดียวกัน เพราะ พระเยซูกล่าวว่า “...สำหรับคนที่วางใจ

³ D. A. Carson. *The Sermon on the Mount* (Grand Rapids: Baker House, 1978), 77.

⁴ Gerhard Kittel, Gerhard Friedrich and Geoffrey William Bromiley. *Theological Dictionary of the New Testament Translation of: Theologisches Wörterbuch Zum Neuen Testament* (Grand Rapids: WM.B. Eerdmans, 1995, c1985), 552.

ในทรัพย์สินสมบัติ การเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าก็ยากจริงๆ” (มก. 10:24, ฉบับแปล 1971) เป็นบริบทที่พระองค์พูดกับเหล่าสาวกหลังจากที่ชายคนหนึ่งไม่พร้อมที่จะติดตามพระองค์เนื่องจากไม่สามารถละจากทรัพย์สินสมบัติที่ตนมีอยู่ “อุลูลจะลดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า” (มก. 10:25) พระองค์ไม่ได้บอกว่าผู้ที่ติดตามพระองค์จะต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ แต่พระองค์บอกว่าผู้ที่ติดตามพระองค์จะต้องไม่ยอมให้มีอะไร มาขวางกั้นหรือครอบครองจิตใจของเขาจากการอุทิศถวายใจทั้งหมดกับพระองค์ ศักดิ์เศียสคนเก็บภาษีซึ่งถือว่าร่ำรวย ได้แสดงให้เห็นท่าทีเช่นนี้ (ลก. 19:1-10) หลังจากที่มีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเยซู เขายอมที่จะละทิ้งความมั่งคั่งที่มีอยู่ “ทรัพย์สินสิ่งของของข้าพระองค์ข้าพระองค์ยอมให้คนยากจนครึ่งหนึ่งและถ้าข้าพระองค์โง่งอะไรของใครมาก็ยอมคืนให้เขาสี่เท่า” (ข้อ 8) และเมื่อศักดิ์เศียสสำแดงให้เห็นว่า “เงินทอง” ไม่ได้เป็น “เจ้า” เหนือเขาอีกต่อไป พระเยซูจึงตรัสว่า “วันนี้ความรอดมาถึงบ้านนี้แล้ว” (ข้อ 9)

พระเยซูยังเน้นเรื่องการทำที่ไม่สามารถปรนนิบัติทั้งพระเจ้าและเงินทองในเวลาเดียวกันในอุปมาเรื่องเศรษฐีกับลาซารัส (ลก. 16:19-31) อับราฮัมพูดกับเศรษฐีในแดนคนตายว่า “ลูกเอ๋ยเจ้าจงระลึกว่า

เมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่เจ้าได้สิ่งที่ดีสำหรับตัว...เวลานี้ ...เจ้าได้รับแต่ความทุกข์ระทม” ซึ่งสอดคล้องกับคำสอนใน ลูคา 6:24 “วิบัติแก่พวกท่านที่ร่ำรวยเพราะว่าท่านได้รับความสะดวกสบายแล้ว” เป็นภาพของผู้ที่สุขสบายอย่างฟุ่มเฟือยในวันนี้โดยไม่ได้ตระหนักว่าวิบัติจะมาถึงชีวิตของเขาเมื่อต้องปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้าพระองค์ยังเตือน

เกี่ยวกับการไว้วางใจและล่าสมทรัพย์สินสิ่งของ “ระวังให้ดี จงหลีกเลี่ยงจากความโลภทุกอย่างเพราะว่าชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” (ลก. 12:15) และตามมาด้วยคำอุปมาเรื่องเศรษฐีโง่ง (ลก. 12:16-21) ไร่นาของเศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์มาก เขาจึงวางแผนจัดสร้างยุ้งฉางที่ใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับผลผลิตมากมายที่เกินความคาดคิดรวมทั้งทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่มีอยู่แล้ว และชื่นชมยินดีในทรัพย์สินสิ่งของที่มีอยู่ พร้อมทั้งวางใจว่าเขาจะไม่ต้องลำบากแน่แต่จะใช้ชีวิตอย่างสุขสบายไปตลอดชีวิต ในที่นี้ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่าไร่นาของเขาเกิดผลบริบูรณ์มากแต่เพราะท่าทีการไว้วางใจของเขาต่อทรัพย์สินสิ่งของที่มีอยู่มากมายต่างหากพระเยซูเรียกเขาว่า “คนโง่ง” เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไรถ้าได้

พระองค์บอกว่า
ผู้ที่ติดตามพระองค์
จะต้องไม่ยอมให้มีอะไร
มาขวางกั้นหรือครอบครอง
จิตใจของเขา
จากการอุทิศถวายใจทั้งหมด
กับพระองค์

สิ่งของหมดทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน (มธ. 16:26) ในสายพระเนตรของพระเจ้า เขาไม่ได้มั่งคั่งเลย เขาโง่ที่พึ่งพาทรัพย์สมบัติให้เป็นความมั่นคงในชีวิต เขาไม่รู้ว่า

**พระเยซูไม่ได้ตำหนิการ
ออมทรัพย์หรือการเก็บสะสม
เพื่อใช้ใบนยามจำเป็น
แต่พระองค์เตือนท่าทีที่มีต่อ
ทรัพย์และความมั่งคั่ง รวมถึง
การให้ความสำคัญสิ่งเหล่านี้
เกินกว่าสิ่งที่เป็นนิรันดร์**

เขาไม่สามารถเอา
ทรัพย์สมบัติทุกอย่างที่
เขามีอยู่ไปได้ด้วยได้
เพราะทั้งสินที่เขามีอยู่
จะจับสินภายในคืน
เดียวเมื่อชีวิตของเขา
จากโลกนี้ไป

ในคำเทศนาบนภูเขา
พระเยซูบอกสาวกว่า
“อย่าสะสมทรัพย์
สมบัติเพื่อตัวพวกท่าน
เองไว้ในโลกที่อาจเป็น

สนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมย
อาจทะลวงลักเอาไปได้” (มธ. 6:19)
เพราะทรัพย์สมบัติในตัวมันเองไม่
สามารถให้ความมั่งคั่งที่แท้จริงได้ แม้แต่
ตัวทรัพย์สินเองยังถูกทำลายและถูกแย่ง
ชิงไปได้ พระเยซูไม่ได้ตำหนิการออม
ทรัพย์หรือการเก็บสะสมเพื่อใช้ในยาม
จำเป็น แต่พระองค์เตือนท่าทีที่มีต่อ
ทรัพย์และความมั่งคั่งรวมทั้งการให้ความสำคัญ
สิ่งเหล่านี้เกินกว่าสิ่งที่เป็นนิรันดร์
“แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวก
ท่านเองไว้ในสวรรค์ที่ไม่มีแมลงจะกิน
และไม่มีสนิมจะกัดและที่ไม่มีขโมย
ทะลวงลักเอาไปได้เพราะว่าทรัพย์สมบัติ

ของท่านอยู่ที่ไหนใจของท่านก็อยู่ที่นั่น
ด้วย” (มธ. 6:20-21) ใจของเรา
มักจะจดจ่อและหมกมุ่นอยู่กับ “ทรัพย์
สมบัติ” ของเราและให้ความสำคัญกับสิ่ง
อื่นน้อยลง รวมทั้งพระเจ้าด้วย พระเยซู
เตือนให้เราจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เป็นนิรันดร์
สิ่งซึ่งจะไม่เน่าเปื่อย หรือถูกขโมยไปได้

ขณะเดียวกันพระเยซูสอนสาวกของ
พระองค์ไม่ให้วิตกกังวลในเรื่องสิ่งที่
จำเป็นในชีวิต “เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้ง
หลายว่าอย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของ
ตนว่า จะเอาอะไรกินหรือจะเอาอะไรดื่ม
และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของ
ตนว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่า
อาหารมิใช่หรือและร่างกายสำคัญยิ่งกว่า
เครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ” (มธ. 6:25)

“จงดูนกในอากาศมันมิได้หว่านมิได้เกี่ยว
มิได้สำสมไว้ในยุ้งฉางแต่พระบิดาของท่าน
ทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกก
ไว้ท่านทั้งหลายมิประเสริฐกว่านกหรือ”
(ข้อ 26) “พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตใน
สวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งทั้ง
ปวงเหล่านี้” (ข้อ 32) พระองค์ทรงสัญญา
ว่าจะจัดเตรียมและประทานสิ่งที่
“จำเป็น” ให้กับบรรดาคนของพระองค์
ในที่นี้บรรยายถึงสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรง
ชีวิต ออกมาในภาพของ น้ำ เครื่องนุ่งห่ม
และอาหาร จะเห็นว่าพระเยซูไม่ได้สัญญา
ถึงสิ่งฟุ่มเฟือย ทรัพย์สมบัติ หรือความ
มั่งคั่งทางวัตถุ “เพราะว่าพวกต่างชาติ

แสวงหาสิ่งของทั้งปวงนี้” (ข้อ 32) คำว่าต่างชาติในที่นี้ถูกใช้ในแง่ลบหมายถึงบรรดาผู้ที่ไม่มีพระเจ้า หรือไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวแห่งความเชื่อ เขาทั้งหลายมุ่งหาสิ่งต่างๆ ที่จะตอบสนองต่อความต้องการที่ไม่มีสิ้นสุด⁵ “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน” (ข้อ 33) สิ่งที่พระเยซูเรียกร้องกับสาวกของพระองค์ คือ การที่จะดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้้น้ำพระทัยและการปกครองของพระเจ้าแทนการที่มีใจจดจ่ออยู่กับทรัพย์สินสมบัติหรือสิ่งของซึ่งไม่สามารถนำมาซึ่งความสุขและความมั่นคงที่แท้จริงในชีวิต

คำสอนของพระเยซูในท่าทีที่ควรระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องความมั่งคั่งและทรัพย์สินสิ่งของ ได้รับการสะท้อนผ่านจดหมายฝากของเปาโลซึ่งได้บรรยายถึงสภาพสิ่งที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้นพร้อมทั้งคำตักเตือน“ส่วนพวกที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในการล่อลวงและติดกับดักของความอยากมากมายที่โง่เขลาและอันตราย ซึ่งจุดคนเราให้ลงไปสู่ความพินาศและความย่อยยับ เพราะว่าการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความโลภเงินทองนี้ที่ทำให้บางคนหลงไปจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์มากมาย”(1 ทธ. 6:9-10)

⁵ Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, Word Biblical Commentary, edited by Ralph P. Martin (Dallas, Texas: Word Books publisher, 2002), 165.

คำสอนที่บิดเบือน

ปัจจุบันมีการนำคำสอนของพระเยซูไปใช้ในการสนับสนุนความคิดเกี่ยวกับเรื่อง ความเจริญรุ่งเรือง ความมั่งคั่ง อยู่ดีกินดี ครอบคลุมไปถึงสุขภาพด้วย ซึ่งบางครั้งเรียกคำสอนเหล่านี้ว่า พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง (prosperity gospel) โดยมีผู้นำคำสอนเหล่านั้นไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง จากการตีความหมายโดยไม่สนใจบริบทดั้งเดิมและเนื้อหาคำสอนที่แท้จริงของพระเยซู ตัวอย่างคำสอนที่บิดเบือน

1. “เราบอกความจริงกับท่านว่าใครก็ตามที่สละบ้านหรือพี่น้องชายหญิงหรือบิดามารดาหรือลูกหรือไร่นาเพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐของเรา คนนั้นจะได้รับผลตอบแทนร้อยเท่าในยุคนี้อันคือบ้าน พี่น้องชายหญิง มารดา ลูก และไร่นา พร้อมการข่มเหงด้วยและในยุคนั้นจะได้ชีวิตนิรันดร์”

(มก. 10:29-30)

การตีความหมายที่บิดเบือน

“ถ้าเราถวายพระเจ้า 10 เหรียญ จะได้รับกลับคืนมา 1,000 เหรียญ ถวาย 1,000 เหรียญ จะได้คืนมา 100,000 เหรียญ คำสอนเช่นนี้ใน มาระโก 10:29 ดีจริงๆ”⁶

⁶ ยกคำเทศนาของ Gloria Copeland โดย David Wayne Jones, and Russell S. Woodbridge. *Health, Wealth & Happiness: Has the Prosperity Gospel Overshadowed the Gospel of Christ* (Grand Rapids: Kregel Publications, 2011), 65.

ความหมายของพระเยซู

ในที่นี้พระเยซูกำลังยืนยันกับบรรดาสาวกว่า แม้ว่าเขาได้ละทิ้งสิ่งสารพัดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือน ญาติพี่น้อง หรือไร่นา เพื่อติดตามพระองค์ในโลกนี้ เขาจะได้เข้าส่วนในครอบครัวใหม่ของพระเจ้า จะมีความสัมพันธ์ใหม่กับบรรดาญาติพี่น้องในความเชื่อจำนวนมากมายหลายเท่า

จะได้รับการต้อนรับเข้ามามี

**“เพราะว่าการรักมิทนอก
เป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด
ความโลภมิทนอกนี้ที่ทำให้บางคน
หลงไปจากความเชื่อ และ
ตรอมตรมด้วยความทุกข์
มากมาย”
1 ทส. 6:10**

ส่วนในบ้านเรือนและไร่นาของผู้เชื่อเหล่านั้นและไม่เพียงเท่านั้นสิ่งที่ตามมาพร้อมกันในข้อ 30 (ซึ่งผู้ปิดเป็นองค์สอนไม่ได้รวมสิ่งนี้ในการตีความหมายด้วย) ผู้เชื่อจะได้เข้ามามีส่วนในการทนทุกข์ และถูกข่มเหงเพราะพระนามของพระองค์ด้วย⁷

2. “ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลัก ฆ่า และทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยน. 10:10)

การตีความหมายที่ปิดเป็น

พระเจ้าทรงรักบรรดาคนของพระองค์ และต้องการให้พวกเขาได้รับแต่สิ่งดีๆ

⁷ Ronald J. Kernaghan. *Mark, The IVP New Testament Commentary* (Downers Grove: Intersity Press, 2007), 200.

พระองค์ทรงสัญญาว่าพระองค์จะอวยพรเขาทั้งหลายด้วยสิ่งดีต่างๆ ฝ่ายวัตถุและอย่างมั่งคั่งและบริบูรณ์

ความหมายของพระเยซู

ก่อนหน้านั้นพระเยซูเล่าอุปมาเรื่องคอกแกะ พระองค์เปรียบเหมือนผู้เลี้ยงที่ดีและแกะของพระองค์ก็รู้จักพระองค์ บริบทตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบพระองค์เองกับบรรดาผู้เลี้ยงปลอมที่เป็นขโมยและโจร (ข้อ 8) “ชีวิต” ในที่นี้หมายถึง “ชีวิตนิรันดร์” คือ ความรอดที่พระองค์พูดในข้อ 9 นั่นเอง “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์คือที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยน. 17:3) ในที่นี้พระเยซูไม่ได้พูดถึงเรื่องทรัพย์สินของหรือความมั่งคั่งทางด้านวัตถุในโลกนี้เลย⁸

3. “สิ่งใดที่พวกท่านขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” (ยน. 14:14)

การตีความหมายที่ปิดเป็น

พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของผู้เชื่อที่สามารถขออะไรก็ได้ โดยความเชื่อก็จะได้รับทุกสิ่งจากพระเจ้า โดยเฉพาะในด้านความเจริญรุ่งเรือง และทรัพย์สินของเงินทอง “ท่านไม่มีเพราะไม่ได้ขอ”

⁸ ดู ยน. 3:15-16, 36; 4:14, 36; 5:24, 39; 6:27, 40, 47, 51, 54, 58, 68

(ยก. 4:2) “เมื่อเราอธิษฐาน ให้เราเชื่อว่าเราได้รับสิ่งที่เราขอแล้ว เพราะพระเจ้าไม่มีทางเลือกพระองค์จะต้องตอบตามคำร้องทูลขอของเรา . . . นี่เป็นกุญแจแห่งความสำเร็จของคริสเตียน”⁹

ความหมายของพระเยซู

ใน ยอห์น 14:12 พระเยซูบอกกับบรรดาสาวกว่า “คนที่วางใจในเราจะทำกิจการที่เราทำนั้นด้วยและเขาจะทำกิจที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก” พระเยซูบอกให้สาวกออกไปประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนกับที่พระองค์ได้ทำ พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเขาและช่วยเหลือเขาในยามที่เขาร้องทูลขอการช่วยเหลือจากพระองค์เพื่อให้พันธกิจสำเร็จ เป็นคำอธิษฐานขอในสิ่งที่สอดคล้องและอยู่ในแผนการของพระเจ้าและเพื่อให้สิ่งนี้สำเร็จ และสิ่งที่ขอบนฐานที่ว่า “เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่” (ข้อ 13)¹⁰

สรุป

พระเยซูคริสต์ไม่ได้สอนว่าความมั่งคั่งหรือทรัพย์สินสมบัติในตัวเองเป็นสิ่งชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงเตือนอย่างชัดเจนว่าใจที่รักและวางใจในทรัพย์สินสมบัติจะเป็นที่มาของการแสวงหาให้ได้ มาซึ่ง

สิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีต่างๆ โดยไม่สนใจว่าจะถูกต้องและสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ จิตใจเช่นนั้นเป็นตัวปัญหาใหญ่ที่แท้จริง ใจที่รักและวางใจในเงินทองนี้เองเป็นสาเหตุของความโลภและความชั่วทั้งหมด ซึ่งในที่สุดจะนำไปถึงการที่มีใจกราบไหว้ และบูชาสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทดแทนพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ผู้ซึ่งสามารถประทานความมั่งคั่งและบริบูรณ์ที่แท้จริงฝ่ายวิญญาณ คำสอนแห่งพระกิตติคุณแห่งความรุ่งเรืองและการตีความหมายที่บิดเบือนต่อบริบทที่แท้จริงของคำสอนของพระเยซู นำเสนอพระเยซูเป็นเพียงผู้ที่สามารถตอบสนองต่อความมั่งคั่งและรุ่งเรืองทางวัตถุเท่านั้น

ดร.ชัยวัฒน์ ชาวเมืองแมน

BS. EE., M.Div., Th.D.

ผู้อำนวยการสถาบัน อาจารย์หมวด

พระคัมภีร์ใหม่

สมรสกับคุณภัทรพร

มีลูกสาวสองคน (ภัทริยา และพรินพร)

สมาชิกคริสตจักรพระคุณ

⁹ ยกคำเทศนาของ Creflo Dollar โดย David Wayne Jones, Russell S. Woodbridge, *Health, Wealth & Happiness*. (Grand Rapids: Kregel Publications, 2011), 69.

¹⁰ Rodney A. Whitacre, *John*, The IVP New Testament Commentary series, edited by Grant R. Osborne (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1999), 355.

Bibliography:

Carson, D. A. The Sermon on the Mount. Grand Rapids: Baker House, 1978.

Green, Joel B., McKnight, Scot and Marshall, I. Howard. Dictionary of Jesus and the Gospels. Downers Grove: InterVarsity Press, 1992.

Hagner, Donald A. Matthew 1-13, Word Biblical Commentary, edited by Martin, Ralph P. Dallas, Texas: Word Books Publisher, 2002.

Jones, David Wayne, and Woodbridge, Russell S. Health, Wealth & Happiness: Has the Prosperity Gospel Overshadowed the Gospel of Christ. Grand Rapids: Kregel, Publications, 2011.

Kernaghan, Ronald J. Mark, The IVP New Testament Commentary, edited by Osborne, Grant R. Downers Grove: InterVarsity Press, 2007.

Kittel, Gerhard., Friedrich, Gerhard., and Gerhard, Geoffrey William. Theological Dictionary of the New Testament, Translation of: Theologisches Worterbuch Zum Neuen Testament. Grand Rapids: WM.B. Eerdmans, 1985. Whitacre, Rodney A. John, The IVP New Testament Commentary. Downers Grove: InterVarsity Press, 1999.

Jesus's Perspective on Prosperity

Dr. Chaiwat Chawmuangman , Translated by: Mr.Practh Kaneungkaival

The State of Affairs at That Time

During the first century AD, the people who lived in the area surrounding Palestine were divided into two classes. The first class of people was the wealthy citizens. They were the minority class. The wealthy class included the families of high priests, Herod's descendants, high-ranking officials and nobles, and last, merchants and tax collectors. The second class of citizens were called "the people of the land"¹. They were poor farmers, artisans and daily laborers.

The Judaism of that time accepted the differences between classes and managed them by encouraging the rich to share with the poor by means of social welfare and donations. Abraham, King Solomon and Job are used as examples of the piety-prosperity equation. This

acceptance has been inherited and developed in two ways. First, some propose the idea that prosperity leads to greed and the abuse of power. Second, others suggest that in a society with limited resources, prosperity that couldn't be clearly traced back to God came from an inappropriate use of power and procuring.²

When Jesus Christ came to the world and started his ministry, he encountered these social differences. He chose to live among the unprivileged by starting his life not in a palace but in a barn. He also lived closely with outcasts like sinners, tax collectors and the disabled. These personal realities are the original context for his lessons on prosperity that appear in the Gospels, especially in Matthew chapter 6 and Luke chapters 12 and 16.

¹ Joel B. Green, Scot McKnight and I. Howard Marshall. *Dictionary of Jesus and the Gospels* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1992), 701.

² *Ibid.*, 703.

Threats from Wealth and Prosperity

While Jesus Christ never labeled “wealth and prosperity” as evil, he did, however, teach and explain many times that “wealth and prosperity” is potentially dangerous and is something people should approach with caution. He did not ban the possession of riches, but forbid the love of riches. It is the love of money, and not the money itself, that is the root of all evil (1Ti. 6:10).³

In the parable of the sower (Mk. 4:18-19), Jesus said that “the deceitfulness of wealth and the desires for other things” is what chokes the word and makes it unfruitful. He also said, “You can not serve both God and money.” (Mt. 6:24). The word “money” originates from the word *μαμωνᾶς* (*mamōnas*), or “mammon”, as

used in the Revised Standard Version (RSV). It is a Greek word that can be traced back to Aramaic root. It means wealth, money or prosperity. Jesus was the only

person to use the word *mammon* in the New Testament.

He did not ban the possession of riches, but forbid the love of riches

The word *mammon* also appears many times in Jewish

Rabbinic literature and carries the meaning of “wealth” or, in a more negative connotation, the act of acquiring wealth via improper methods or from bribery.⁴ In the saying “No one can serve two masters”, the word “masters” came from the word *κύριος* (*kyrios*) which gives the impression of “rights and authority” over their subjects. This means wealth can usurp our loyalty towards God, therefore, the point is not only about how we prioritize between

³ D. A. Carson. *The Sermon on the Mount* (Grand Rapids: Baker House, 1978), 77.

⁴ Gerhard Kittel, Gerhard Friedrich and Geoffrey William Bromiley. *Theological Dictionary of the New Testament Translation of: Theologisches Wörterbuch Zum Neuen Testament* (Grand Rapids: WM.B. Eerdmans, 1995, c1985), 552.

God and wealth. Both God and wealth demand we “serve” them. They both vie for rights and authority over our lives.

Not only is it impossible for someone to serve both God and money at the same time, Jesus also said, “...how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!” (Mk. 10.24, KJV). The context of this passage a discussion between Jesus and his disciples regarding the man who gave up following Jesus because he could not abandon his wealth. Jesus said, “It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for someone who is rich to enter the kingdom of God.” (Mk. 10:25). Jesus was not telling those who wish to follow him to abandon all their possessions, but he was rather telling them that his followers must not have anything, which would prevent them from giving all their heart to him. Zacchaeus, the tax collector, demonstrated a correct attitude toward money (Lk. 19:1-10) when he abandoned and relinquished the hold his

wealth had on him. He said, “Here and now I give half of my possessions to the poor, and if I have cheated anybody out of anything, I will pay back four times the amount.” (v. 8) When Zacchaeus showed that “money” was no longer his “master,” Jesus said, “Today salvation has come to this house” (v. 9).

Jesus also emphasized the inability to serve both God and money through the story of the rich man and Lazarus (Lk. 16:19-31). Abraham replied to the rich man who was in Hades with “Son, remember that in your lifetime you received your good things... but now... you are in agony.” This also corresponds with the lesson from Luke 6:24, “But woe to you who are rich, for you have already received your comfort.” These passages depict those who

---

Jesus was not telling those who wish to follow him to abandon all their possessions, but he was rather telling them that his followers must not have anything, which would prevent them from giving all their heart to him

---

in their present life live in luxurious comfort without noticing the calamity that will befall them when they are to appear before God. Jesus also warned us of trusting and collecting wealth. Jesus said, “Watch out! Be on your guard against all kinds of greed; life does not consist in an abundance of possessions.” (Lk. 12:15). This lesson was followed by the parable of the rich fool (Lk. 12:13-21). The ground of a certain rich man yielded an abundant harvest. Therefore, he planned to build a bigger barn for his unexpected surplus of grain and wealth. He thought he would be merry with the wealth he possessed, trusting that he surely would no longer face hardship and would live comfortably forever. In this story, the problem is not how his ground yielded bountiful harvest, but the reason why Jesus called him a “fool” (v. 20). The reason was due to his attitude of entrusting life to his abundant wealth. In the eyes of God, he was not wealthy at all, for he merely relied on his wealth as security in life. All that he

possessed would become meaningless with a passing of a single night as he left the world of the living for he could not take any wealth along with him. He acted foolish and ignored the words of Jesus that said, “What good will it be for someone to gain the whole world, yet forfeit their soul?” (Mt. 16:26).

In the Introduction to the Sermon on the Mount, Jesus taught his disciples “Do not store up for yourselves treasures on earth, where moths and vermin destroy, and where thieves break in and steal” (Mt. 6:19), for wealth by itself cannot grant true security because all of our earthly treasures can be destroyed and stolen. Jesus does not criticize the act of saving or storing money for necessary usage, but he warns about the attitude we hold towards treasures and wealth as well as cautions us against prioritizing them above eternal things. “But store up for yourselves treasures in heaven, where moths and vermin do not destroy, and where thieves do not break in and steal. For where your

treasure is, there your heart will be also” (Mt. 6:20-21). We are often so focused on and preoccupied with our “wealth” that we forget to place our hope and trust in God. Jesus reminds us to focus on things that are eternal, which will not decay or be stolen.

At the same time, Jesus taught his disciples not to worry about life’s necessities. “Therefore I tell you, do not worry about your life, what you will eat or drink; or about your body, what you will wear. Is not life more than food, and the body more than clothes?” (Mt. 6:25). “Look at the birds of the air; they do not sow or reap or store away in barns, and yet your heavenly Father feeds them. Are you not much more valuable than they?” (v. 26). “...Your heavenly Father knows that you need them” (v. 32). Jesus promises to prepare and grant things that are “necessary” to his people. This passage depicts life’s necessities as water, clothes and food. It can be seen that Jesus did not promise luxuries, treasures or material wealth. “For after all

these things do the Gentiles seek...” (v. 32, KJV). In this passage, the word “Gentile” was used with a negative connotation and refers to the pagans/atheist or those not a part of the family of believers. The pagan seeks things to satiate his unending needs.⁵

“But seek first his kingdom and his righteousness” (v. 33). Jesus requires his disciples to live under God’s will and governance instead of being preoccupied with wealth or things that do not bring true happiness and security. Paul’s first letter to Timothy also reflects Jesus’ teachings regarding one’s attitude and cautiousness toward treasures and wealth. 1Timothy 6:9-10 warns us that “Those who want to get rich fall into temptation and a trap and into many foolish and harmful desires that plunge people into ruin and destruction. For the love of money is a root of all kinds of evil. Some people, eager for money, have wandered

⁵ Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, Word Biblical Commentary, edited by Ralph P. Martin: (Dallas, Texas: Word Books publisher, 2002), 165.

from the faith and pierced themselves with many griefs.”

“For the love of money is a root of all kinds of evil.

Some people, eager for money, have wandered from the faith and pierced themselves with many griefs.”

1Ti 6:10

Warped Teachings

Nowadays, Jesus’s teachings have been used to support the notion of prosperity, comfort, wealth and even health. These teachings are sometimes called the “prosperity gospel”. Adherents to the prosperity gospel interpret

Jesus’ teachings without

considering the original context of the passages and the true meaning of the text. Examples of these teachings are as follows:

1. “Truly I tell you,” Jesus replied, “no one who has left home or brothers or sisters or mother or father or children or fields for me and the gospel will fail to receive a hundred times as much in this present age: homes, brothers, sisters, mothers, children and fields—along with persecutions—and in the age to come eternal life” (Mk. 10:29-30).

Warped interpretation: “Give \$10 and receive \$1,000; give \$1,000 and receive \$100,000. . . In short, Mark 10:30 is a very good deal.”⁶

Jesus’s meaning: Here, Jesus was reassuring his disciples that although they would have left many things, be it home, relatives or fields, to follow Jesus in this world, they would get to be a part of God’s new family. They would come to have multiple times more brothers and sisters in faith and would be welcome to take part in the houses and fields of these believers. Not only that, but they would also receive persecutions suffered in the name of Jesus (v. 30),⁷ whereas this is not included in the warped interpretation.

2. “The thief comes only to steal and kill and destroy; I have come that they may have life, and have it to the full.” (Jn. 10:10).

⁶ Quoted Gloria Copeland’s sermon by David Wayne Jones, and Russell S. Woodbridge. *Health, Wealth & Happiness: Has the Prosperity Gospel Overshadowed the Gospel of Christ?* (Grand Rapids: Kregel Publications, 2011), 65.

⁷ Ronald J. Kernaghan. *Mark*, The IVP New Testament Commentary (Downers Grove: Intervarsity Press, 2007), 200.

Warped interpretation: God loves his people and wish for them to only receive good things. He promises to bless them with abundant material goods to the fullest extent.

Jesus' meaning: Before this, Jesus told the story of The Good Shepherd and His Sheep. In this passage, Jesus is the good shepherd and his sheep listen to him. In this context, Jesus compares himself with false shepherds who are thieves and robbers (v. 8). The word "life" refers to "eternal life" which is the salvation mentioned in verse 9. "Now this is eternal life: that they know you, the only true God, and Jesus Christ, whom you have sent." (Jn. 17:3). Jesus does not mention anything about treasures or material wealth.⁸

3. "You may ask me for anything in my name, and I will do it."
(Jn. 14:14).

Warped interpretation: God will answer believers' prayers and his followers can ask for anything and

by faith it will be granted, especially in the aspect of prosperity and monetary wealth. "You do not have because you do not ask God." (Jas. 4:2). "When we pray, believing that we have already received what we are praying, God has no choice but to make our prayers come to pass. . . . This passage is treated as a key to getting results as a Christian"⁹

Jesus's meaning: In John 14:12, Jesus answered his disciples "Whoever believes in me will do the works I have been doing, and they will do even greater things than these". Jesus told his disciples to preach the Gospel of God's kingdom just as he has done and he will be with them and answer them when they ask for his help and let the ministry succeed. The prayer conforms to and is within God's plan to let it succeed and is asked on the basis "so that the Father may be glorified" (v. 13).¹⁰

⁸ See John. 3:15-16, 36; 4:14, 36; 5:24, 39; 6:27, 40, 47, 51, 54, 58, 68.

⁹ Quoted Creflo Dollar's sermon by David Wayne Jones, Russell S. Woodbridge, *Health, Wealth & Happiness*, (Grand Rapids : Kregel Publications, 2011), 69.

¹⁰ Rodney A. Whitacre, *John*, The IVP New Testament Commentary series, edited by Grant R. Osborne (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1999), 355.

Conclusion

Jesus did not teach that treasures and wealth in itself are evil. However, Jesus has given a clear warning that the main problem is when someone loves and trusts in material wealth and possessions and disregards God's teachings. It is these types of hearts that hold the root of all evil and greed. The love of money will lead someone to worshipping material wealth and possessions instead of God who could grant true wealth and fullness of spirit. The prosperity gospel and its warped interpretation of Jesus's teachings depict Jesus only as someone who can satisfy our desire for material wealth and prosperity.

Dr.Chaiwat Chawmuangman

BS.EE., M.Div., Th.D.

Dr. Chaiwat serves as the Director of TBTS and is a Professor of New Testament Studies.

He is married to Mrs. Pattaraporn Chawmuangman. They have two children, Pattreeya and Parinporn.

He is a member of Grace Baptist Church.

Bibliography:

Carson, D. A. The Sermon on the Mount. Grand Rapids: Baker House, 1978.

Green, Joel B., McKnight, Scot and Marshall, I. Howard. Dictionary of Jesus and the Gospels. Downers Grove: InterVarsity Press, 1992.

Hagner, Donald A. Matthew 1-13, Word Biblical Commentary, edited by Martin, Ralph P. Dallas, Texas: Word Books Publisher, 2002.

Jones, David Wayne, and Woodbridge, Russell S. Health, Wealth & Happiness: Has the Prosperity Gospel Overshadowed the Gospel of Christ. Grand Rapids: Kregel Publications, 2011.

Kernaghan, Ronald J. Mark: The IVP New Testament Commentary, edited by Osborne, Grant R. Downers Grove: InterVarsity Press, 2007.

Kittel, Gerhard., Friedrich, Gerhard., and Gerhard, Geoffrey William. Theological Dictionary of the New Testament, Translation of: Theologisches Worterbuch Zum Neuen Testament. Grand Rapids: WM.B. Eerdmans, 1985.

Whitacre, Rodney A. John, The IVP New Testament Commentary. Downers Grove: InterVarsity Press, 1999.

มั่งมีและเมตตา

เรื่อง และ สัมภาษณ์: วีรณัฐ วงศ์คงเดช และ อรณัฐ ตรีสุโกศล

พญ.ดร. เคลียวพันธ์ สุรพันธ์ ลูกครึ่งไทย-เยอรมัน รับเชื้อพระเจ้าที่โรงเรียนวัฒนา หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมได้ไปศึกษาต่อทางด้านกายภาพบำบัดที่ประเทศเยอรมัน ทำงานที่ประเทศเยอรมันประมาณ 20 ปี จึงตัดสินใจกลับมาอยู่ที่ประเทศไทย โดยเป็นผู้เริ่มก่อตั้งบ้านเด็กชัชวาลย์ ร่วมกับสามีคือ น.ต.นพ.สมศักดิ์ สุรพันธ์ และมิชชันนารีอีกท่านหนึ่ง ภายใต้มูลนิธิชัชวาลย์ รับผิดชอบดูแลเลี้ยงดูเด็กด้อยโอกาสทั้งหลาย

ทำไมคุณหมोजึงตัดสินใจกลับเมืองไทย ทั้งที่ตอนนั้นยังเป็นแพทย์อยู่ที่ประเทศเยอรมัน และการตัดสินใจนี้เกี่ยวข้องกับพันธกิจบ้านเด็กชัชวาลย์อย่างไรคะ?

สาเหตุที่กลับเมืองไทย เพราะลูกหมอมอ (สามี) ซึ่งเป็นคนไทยเกษียณอายุแล้ว และท่านต้องการ กลับมาใช้ชีวิตช่วงบั้นปลายที่ประเทศไทย เพราะอยู่ประเทศเยอรมัน

มานานตั้ง 30 ปี ตอนนั้นลูกหมอยังไม่ได้รับเชื่อแต่ก็ได้ติดตามป่าหมอไปโบสถ์ทุกอาทิตย์ เมื่อป่าหมออธิษฐาน

พระเจ้าบอกว่าให้เชื่อฟังสามี จึงตัดสินใจกลับประเทศไทย ตอนนั้นได้แต่อธิษฐานเพื่อลูกหมอมอ เพราะถ้าลูกหมอมอไม่เชื่อพระเจ้าป่าหมอก็คงไม่เชื่อฟัง ยาก เมื่อกลับมาถึงไม่กี่เดือนลูกหมอมอก็รับเชื่อ ทำให้มีความสุขมาก ต่อมาเราได้พบข่าวในหนังสือพิมพ์ ว่ามีเด็กทารกที่ถูกทิ้งที่สวนจตุจักร รู้สึกตกใจมากกว่า โอ้โห! เขาทำกันได้ขนาดนี้เลยหรือ ตอนแรกป่าหมอมอคิดว่าข่าวนี้คงเป็นครั้งเดียวในรอบ 2-3 ปี แต่ผ่านไปไม่กี่วันก็อ่านพบข่าวว่ามีเด็กถูกทิ้งกองขยะที่สุทธิสาร มดขึ้นเต็มตัวไปหมด อ่านเจออย่างนี้เรื่อยๆ ป่าหมอมอมีความรู้สึกว่ามีเมืองไทยไม่น่าอยู่เลย ดูน่ากลัว เริ่มอยากกลับประเทศเยอรมัน แต่ลูกหมอมอไม่ยอมกลับ จึงต่อรองกับสามีว่า ถ้าจะให้อยู่ก็ขอให้ตัวเองได้ทำอะไรที่มีประโยชน์ต่อสังคมบ้าง ขอไปเลี้ยงเด็กเหล่านี้แล้วกันเพราะป่าหมอรู้สึกว่าเขาทิ้งเด็กอย่างไร้ค่า แต่ถ้าเราสามารถให้โอกาสเขาเป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าตามที่พระองค์สร้างมา ก็อยากจะทำสิ่งนี้ ดังนั้นการที่พระเจ้าให้กลับมาเมืองไทยก็เหมือนพระเจ้านำให้กลับมารับใช้ เหมือนเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้า

คุณหมอเริ่มทำพันธกิจบ้านเด็กชัชพลฤกษ์อย่างไร?

ป้าหมอเริ่มทำพันธกิจนี้เมื่อ 30 ปีที่แล้ว ตอนแรกเริ่มก็มีเด็กไม่กี่คน เป็นเด็กที่รับผ่านกรมประชาสงเคราะห์บ้าง รับผ่านโดยการบอกปากต่อปากบ้าง ส่วนใหญ่เด็กพวกนี้ไม่มีพ่ออยู่แล้ว แม่ก็จะเป็เด็กผู้หญิงที่ยังไม่มีความพร้อมแล้วบังเอิญตั้งครรรค์ขึ้นมา อาจจะโดนกระทำชำเรา หรือว่าตั้งครรรค์แล้ว แฟนก็หนีไป เมื่อเราบอกว่าพร้อมที่จะช่วยเด็กประเภทนี้ เค้าก็จะติดต่อเข้ามา บ้านหลังแรกเป็นบ้านเช่าอยู่ที่ ซอยชัชพลฤกษ์ เขตพระโขนง จึงเป็นที่มาของชื่อบ้าน “ชัชพลฤกษ์” เป็นชื่อที่มีคุณค่าสำหรับคริสเตียน แปลว่า ต้นไม้แห่งชัยชนะ เราตั้งเป็นมูลนิธิ มีมิชชันนารีคนหนึ่งช่วยหาทุนให้ ส่วนทางการแพทย์ และงานเอกสารต่างๆ ป้าหมอเป็นผู้รับผิดชอบ มีเลขาฯ คนหนึ่งช่วยดูแลอยู่ ตอนนั้นป้าหมอก็จะดูแลสุขภาพของเด็ก ดูแลพนักงานสอนเขาให้เลี้ยงเด็กให้เติบโตไปทั้ง 3 ด้าน คือ ทั้งร่างกาย จิตใจ และจิต

วิญญาณ เน้นให้เติบโตไปทั้งสามด้านพร้อมๆกัน เพื่อเขาจะเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ

แล้วย้ายบ้านเด็กชัชพลฤกษ์มาที่จังหวัดนครนายกได้อย่างไรคะ?

หลังจากอยู่ซอยชัชพลฤกษ์ ก็ย้ายไปหลังที่สองที่ถนนพหลโยธิน ย้ายต่อไปจนถึงหลังที่ 4 ก็เริ่มรู้สึกว่ามีไหวแล้ว ร้อนเรื่ออยู่ประมาณ 5 ปี ลูกๆเกือบ 40 คนแล้ว ถ้าต้องย้ายอีก จะย้ายกันยังไงเหนื่อยมาก พอย้ายบ้านอยู่เรื่อยๆ

ป้าหมอก็เริ่มอธิษฐานขอพระเจ้าว่า อยากจะมีบ้านเป็นของตัวเอง เพราะถ้าเรายังร้อนเรื่ออย่างนี้ ลูกๆจะเหนื่อยมาก พนักงานก็เหนื่อยเพราะเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมบ่อย กว่าที่จะปรับตัวได้แต่ละทีก็ 3-4 เดือน แล้วอีกหน่อยลูกที่เรียนจบออกจากบ้านไปแล้วจะได้กลับมาเยี่ยมเราได้” เมื่อเริ่มหาที่ก็มีคนมาบอกว่ามีที่บอกขายอยู่แถวรังสิต พอได้ยินคำว่า “รังสิต” เลยนึกขึ้นได้ว่าตัวเองมีคุณยายอยู่รังสิต ก่อนที่คุณยายจะเสียชีวิตได้ทำพินัยกรรมยกที่ดินให้กับพระเจ้า ไร่ดูแลเด็กกำพร้า สร้างโรงเรียน สร้างคริสตจักร และสร้างสุสาน พยายามตามหาลูกหลานคุณยายจนเจอ แต่ปรากฏว่าที่ดินผืนสุดท้าย 200 ไร่ กำลังจะโดนยึด ก็เลยขอร้องเขาว่า อย่ายึดเลยเพราะที่นี่คุณ

ยายได้เขียนพินัยกรรมเอาไว้ ระบุมอบเพื่อให้รับใช้พระเจ้า ถ้าคุณยึดที่ดินนี้ ดินก็จะฟ้องคุณนะ เพราะไม่เป็นไปตามความประสงค์ของพินัยกรรม ก็จะต้องขึ้นศาล พุดกับเขาค่อนข้างแรง เพราะว่าเขาจะไม่ยอมอย่างเดียว ต่อรองกับเขาแล้วในที่สุดก็ต้องนำเงินไปให้เขา 500,000 บาท ซึ่งมีคนบริจาคเงินให้เรา ในที่สุดก็ได้ไถ่ถอนที่ดินผืนนี้มา จึงเป็นที่มาของบ้านชัยพฤกษ์ ที่คลอง 16 จังหวัดนครนายก ซึ่งในสวนพื้นที่บ้านเด็กประมาณ 10 ไร่

การทำพันธกิจบ้านชัยพฤกษ์ มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง ?

อุปสรรคในช่วงต้น คือ เรื่องพนักงานที่ไม่มีความรู้เพียงพอและก็ไม่ได้รักลูกจริงๆ ส่วนใหญ่ พนักงานที่เข้ามาคือแค่ต้องการมีงานทำ มีเงินเดือน แต่ขาดภาระใจอย่างมาก ป้าหมอก็พยายามสอน แต่คนไหนที่ปรับตัวไม่ได้ก็ต้องเชิญเขาให้ออกจากงาน ป้าหมอดึงฝึกสอนพนักงานด้วยตัวเอง ตรวจสอบและเช็คตลอดเวลาว่าลูกของเราต้องสมบูรณ์ ป้าหมอยอมอยู่กับพนักงานไม่กี่คนที่เขารักเด็กจริงๆดีกว่า และจะอดทนรอจนได้คนแบบนั้นถึงจะรับเข้ามาทำงาน พระเจ้าก็ส่งอาสาสมัครต่างชาติมาช่วยกันหลายคนจากทั้งสหรัฐอเมริกา เยอรมัน เบลเยียม ป้าหมอจะไม่ชอบเลยถ้าใครพูด

ไม่เพราะกับเด็ก ใครที่ทำให้โลกอันสวยงามของเด็กถูกทำลาย สิ่งเหล่านี้ จะให้เกิดขึ้นในบ้านไม่ได้ เรื่องต่อมาคือเรื่องการขาดเงินสนับสนุน หลังจากร่วมงานกับมิชชันนารีไปได้ 6 ปี เงินสนับสนุนเริ่มน้อยลง พอประมาณปีที่ 8 มิชชันนารีต้องกลับประเทศ ป้าหมอดึงมารับภาระคนเดียวหมดเลย ทั้งหาทุน ทั้งดูแลเด็ก สอนพนักงาน และทำเอกสารต่างๆ ตอนนั้นมีเด็กอยู่ในบ้านประมาณ 10 คน ตั้งแต่ทารก จนถึงเด็กเล็ก บางครั้งถึงเวลาสิ้นเดือน ไม่มีเงินจ่ายพนักงาน แม้แต่กรมประชาสงเคราะห์ก็ยังเป็นห่วงเรื่องนี้ เพราะมีมิชชันนารีต่างประเทศมาเริ่มโครงการต่างๆ ไว้มากมาย แต่พอเริ่มได้สักพัก มิชชันนารีกลับประเทศ ทำให้โครงการนั้นล้ม เขาถามว่า “คุณหมอมีเงินเท่าไร” ป้าหมอตอบว่า “ดิฉันมีแต่ใจที่เต็มเปี่ยม และวิชาชีพเท่านั้น” ตอนนั้นถึงจะมีภาระหนัก แต่ป้าหมอรู้สึกโล่งใจ เพราะรู้ว่าพระเจ้าอยู่กับเรา ป้าหมอไปประเทศเยอรมัน พุดเรื่องพันธกิจกับเพื่อน โบสถ์ และสถานทูต ก็ได้รับเงินสนับสนุน เหมือนว่าพระเจ้าได้ทรงเลี้ยงเรามากกว่าเลี้ยงนกอีก ป้าหมอก็ยังแปลกใจว่าผ่านพ้นมาได้ยังไง ตอนต้นปีเงินในบัญชีแทบจะไม่มี แต่พอสิ้นปีก็ผ่านมาได้ คนไข้ก็ให้มาทุกเดือน ป้าหมอรู้สึกว่าพระเจ้าเลี้ยงดูเราจริงๆ

เราไม่ต้องวิตกกังวลเลย ในช่วงแรก ยังมีของบริจาคเข้ามาค่อนข้างมาก ตอนช่วงฟองสบู่แตก ไม่มีของบริจาค แม้แต่ห้องอาหารก็โล่ง ไม่มีอะไรเลย เราก็ผ่านมาได้ด้วยดี ไม่เคยกังวลว่าลูกจะไม่มีข้าวทาน เพราะว่าคนใช้ส่งข้าวมาให้ทุกเดือนเดือนละ 2 กระสอบ คนนั้นให้อาหารแห้ง คนนี้ให้ขนมบ้าง บริษัทนมก็บริจาคมาให้จำนวนมาก พระเจ้าทรงเลี้ยงดู หมอจึงอยากทำบ้านหลังนี้ให้มีความสุข ให้เด็กๆเติบโตได้อย่างเต็มที่ทั้งกาย ใจและจิตวิญญาณ

คุณหมอปลูกฝักลูกทุกคนในเรื่องของพระเจ้าอย่างไรบ้าง?

ป้าหมอจะสอนให้ลูกใช้ชีวิตทั้งวันอยู่กับพระเจ้า ไม่ว่าเวลาไหน นอน เราจะอธิษฐาน ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ป้าหมอสอนลูกๆว่า ร้องเพลงให้คิดถึงพระเจ้า พระเจ้าฟังอยู่ข้างบนจริงๆ ไม่ใช่แค่ร้องเพลงไปเรื่อยๆ แต่ให้คิดถึง ความหมายของเนื้อเพลงด้วย

ป้าหมอจะบอกลูกๆว่า “พระเจ้าทรงเมตตา เพราะพระเจ้าได้ทรงเลือกสรรลูกๆมา ไม่ใช่ลูกทุกคนจะได้เข้ามาอยู่ที่บ้านนี้ ทำไมป้าถึงต้องเข้มงวด เพราะว่าลูกเป็นลูกของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ นะสิ พระราชินีเอลิซาเบธยังเข้มงวดกับหลานของท่านเองมาก เพื่อหลานของท่านจะสง่างามไม่ว่าจะอยู่ในอริยาบถอย่างไร ลูกเป็นลูกของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ The King of kings ลูกต้องทำตัวให้น่ารัก” ป้าหมอเห็นคุณค่าในตัวของเขา และช่วยให้เขามองเห็นคุณค่าในตัวเอง เพราะใครๆชอบเรียกพวกเขาว่า เด็กศูนย์ฯบ้าง เด็กมูลนิธิบ้าง ฯลฯ เมื่อเขาบอกว่าเขาไม่มีพ่อ ป้าหมอก็พูดหนุนใจเขาจนในที่สุดเขาได้คำตอบเองว่า “ผมมีพ่อคือ ลุงหมอไงครับ และผมก็มีพระเจ้า” ได้คำตอบแบบนี้ตัวเขาก็มีความสุข ป้าหมอยังสอนอีกว่า “ลูกดูสิว่าหลายคนที่เกิดมา ที่มีพ่อและแม่ แต่พ่อแม่ก็ไม่ได้เลี้ยงดูเขา บางครั้งยังทำร้ายทารุณหรือให้คนอื่นเลี้ยงแทนก็มี แกรมยังทำอะไรที่ไม่ดีกับเขาเยอะแยะ ถ้างั้นลูกๆก็โชคดีแล้วที่ได้มาอยู่ภายใต้การดูแลของป้าหมอ” ป้าหมอได้ยกตัวอย่างบุคคลในพระคัมภีร์ เช่น โยเซฟ ก็ได้ได้อยู่กับพ่อตลอด แต่ก็ได้เป็นผู้ยิ่งใหญ่ โมเสส ก็ได้ได้อยู่กับพ่อกับแม่ แต่เขาก็ประสบความสำเร็จ ป้าหมอสอนให้ลูกๆดูแบบอย่างบุคคลใน

พระคัมภีร์ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งก่อนที่ลูกๆจะออกไปอยู่นอกบ้าน

พวกพี่ๆที่โตแล้ว พอถึงเวลาต้องออกไปเรียนมหาวิทยาลัย ก็จะไปพักหอพัก ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามก็จะมีชีวิตติดต่อกันอยู่ตลอดเวลา เด็กบางคนไม่เคยจากบ้านเลยจนถึง ม.6

พอต้องไปเรียนไกลก็จะอนุญาตให้เขากลับมาทุกวันศุกร์ ป้าหมอสอนที่จ่ายเงินในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็กๆ ซึ่งพระเจ้าก็ไม่เคยให้เราขาดสนเลย แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ให้เราเงินเพื่อที่จะใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ชื้อสิ่งของที่เกินความจำเป็น ป้าหมอสอนลูกๆว่า “ทุกคนมาตัวเปล่าก็กลับไปตัวเปล่า สิ่งที่เราอยู่เพียงพอกับการดำรงชีวิต อะไรที่จำเป็นพระเจ้าจะให้ พระเจ้าสัญญาไว้ก็ให้จริงๆแม้จะเป็นของเล็กน้อย แต่ขอให้ลูกใช้จ่ายเงินให้ถูกเพื่อจะปรนนิบัติพระเยซูคริสต์

เวลาเด็กไปโรงเรียน ไปอยู่กับสังคมภายนอกซึ่งหลายครั้งมีการพูดคำหยาบหรือมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ป้าหมอก็จะสอนว่าโลกข้างนอกก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ลูกไม่ต้องไปตามพวกเขาเนะ ลูกจะต้องเป็นตัวอย่างและเป็นต้นแบบให้กับเขามีเด็กผู้หญิงถามว่า “ทำไมต้องพูด

“คะ” ด้วย พอพูดแล้วมักจะโดนคนอื่นๆพูดประชด เหน็บแนม” ป้าหมอก็ให้เขาตอบไปว่า “ก็บอกว่าคนในบ้านเรา เขาพูดกันแบบนี้” ป้าหมอชี้ให้เขาเห็นว่า เมื่อเขาโตขึ้นไปทำงานโรงแรม เขาก็ไม่ต้องปรับตัว ไม่ต้องเรียนภาษาสุภาพใหม่ เพราะพูดจนชินตั้งแต่เด็ก รู้ว่าการพูดที่สุภาพต้องพูดเพราะ ส่วนเรื่องความก้าวร้าวจะไม่มีในบ้านเรา เด็กที่อึดใจเขาจะไม่มีความวิตกกังวลโน่น ! เขากลับมาจากสวน เขาจะอารมณ์ดี รดน้ำต้นไม้ก็ร้องเพลงไปด้วย ป้าหมอสอนให้คุยกับต้นไม้ไปด้วย ต้นไม้ก็ฟังเราทำให้สดชื่น

มีเด็กหลายคนที่ยื่นจบปริญญาตรีแล้วสามารถเรียนต่อปริญญาโทได้ เรียนกันเก่งมาก มีอยู่ 2 คน ที่ได้ทุนไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ คนที่สัมภาษณ์ถามว่า “เกิดเมืองนอกหรือเปล่าคะ หนูเรียนโรงเรียนอินเตอร์หรือเปล่าคะ” พอเขาได้คำตอบว่า มาจากมูลนิธิบ้านช่วยพฤษฯ จังหวัดนครนายก เขาตกใจว่าทำไมพูดภาษาอังกฤษเก่งขนาดนี้ สิ่งนี้ทำให้เราเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ป้าหมอมองคิดว่าลูกเราเองส่งเรียนอินเตอร์ได้ แต่ลูกของพระเจ้าต้องช่วยมากกว่านี้อีก ในขณะที่คุกเข่าอธิษฐานกับพระเจ้า ก็มีความคิดหนึ่งเข้ามาในหัว “ก็รับครูฝรั่งเข้ามาเลยประกาศไปเลยใครอยากเข้ามาก็มาอยู่ที่บ้านกับเรา” ก็ได้จริงๆ ได้ครูฝรั่ง

มาสอน บ้านบางหลังที่มูลนิธิจะไม่มี การพูดภาษาไทยเลยนะคะ ได้ครูฝรั่ง มา 4 คน ให้เขาคลุกคลีอยู่กับเด็กบาง คนติดใจอยู่ถึง 4 ปี ทั้งๆที่ตั้งใจมาอยู่ แค่ปีเดียว นี่คือพระพรที่พระเจ้า ประทานให้แม้เราไม่มีเงินส่งเด็กไป เรียนโรงเรียนอินเตอร์ แพงๆ เป็นพระพรที่ทำให้ลูกๆเห็นถึงความรัก อันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เด็กๆเรียนรู้ว่า พระเจ้าส่งคนมาช่วยเหลือพวกเขา ตลอด ป้าหมอสอนให้ลูกๆ ติดสนิทกับ พระเจ้า ยังไม่มีลูกคนไหนหนีไปจาก พระเจ้า เด็กรุ่นที่ 1 และ 2 เรียนจบไป แล้ว ถ้านับจนถึงปัจจุบันก็ร่วมร้อยคน แม้บางคนไม่ประสบความสำเร็จในการ เรียนหลักสูตรปริญญาตรี บางคนจบ สายอาชีพ บางคนจบแค่ ม. 6 และก็ ขอลอกไปทำงาน เด็กผู้หญิงบางคนก็ ไปมีแฟน และก็แต่งงานมีลูก ก็ไม่ เป็นไร ป้าหมอรู้ว่าเด็กๆรักพระเจ้า เพราะว่าปลุกฝังพวกเขาตั้งแต่เล็ก แม้เขาเองอยากออกไปสู้กับโลก ภายนอก คิดว่าตนเองมีวุฒิภาวะพอ ป้าหมอก็ได้แต่อธิษฐานเพื่อพวกเขา วันแม่ พวกเขา ก็จะกลับมา มาขอโทษ บ้าง มาเล่าประสบการณ์บ้าง บางคนก็ กลับมาช่วยสอนวิชาต่างๆให้บ้าง เพราะป้าหมอไม่มีเวลา พวกเขากลับมา ด้วยใจที่รักบ้าน และมีความผูกพัน น้อยๆ ก็จะมีแบบอย่างที่ดี เขาเห็นว่า

รุ่นพี่ทำได้ เขาก็ทำได้ แม้บางคนอาจ อ่อนแอและพ่ายแพ้การทดลองจาก ซาตาน แต่ทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า ป้าหมอก็จะคอยเตือนเขา เมื่อเขากลับมาบ้านไม่ว่า ช่วงไหนก็ตาม ป้าหมอก็ จะสอนเขา ตลอด เวลาว่า “ลูกเป็นคนเก่ง ป้าหมอรู้จักลูกตั้งแต่เล็ก จนโต ฉะนั้น ลูกต้องเก่ง กว่าซาตานให้ได้” หลายคนที่มีปัญหา ก็โทรมาปรึกษา ป้าหมอก็คอยให้กำลังใจเขาตลอด

คุณหมอเปรียบเหมือน คุณแม่ คุณครู และทุกอย่าง คุณหมออยาก เห็นปลายทางของเด็กๆ เป็น อย่างไร?

ขอให้เขาเป็นคนดีของสังคม และเป็น ผู้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์ตลอดชีวิตของ เขา นี่สำคัญที่สุด ให้เขาเป็นต้นแบบ เป็นตัวอย่าง หมอพยายามสอดแทรก ให้เขามีภาวะเป็นผู้นำในโอกาสต่างๆ อย่างเวลาอยู่ในโบสถ์ ก็จะมีพี่โต พี่กลาง พี่เล็ก คอยรับผิดชอบเพลง ให้ เขากลับแสดงออก ให้กล้าพูดในสิ่งที่เขา จะพูด ให้มั่นใจ และเขาก็กล้าที่จะถาม คุณครูในห้องเรียน และเมื่อเจอฝรั่งก็จะ เข้าไปทักทาย เด็กที่นี้เขาจะมีจุดเด่น ป้าหมอไม่ค่อยกังวลเพราะฝากพวกเขา ไว้กับพระเจ้า บางคนอาจต้องเจอกรรม

ในชีวิตหนักหน้อย ล้มลุก คลุกคลาน แต่นั่นเป็นเพราะพระเจ้าต้องการใช้เขา แต่ละคนไม่เหมือนกัน มีติดยาเสพติดก็มี เด็กคนนี้น้ำตาตกมากแต่เขาก็ยังตกหลุมของซาตาน เพราะว่าเขาไปร้องเพลงตามร้านอาหารเวลากลางคืน พอเราไม่มีสติ ซาตานก็จะจ้องเล่นงาน ป้าหมอสอนเด็กๆว่า ผู้ที่ยั่งยืนที่สุดในโลกนี้ คือ “ซาตาน” มนุษย์เหนื่อยก็หลับแล้ว แต่ซาตานมันไม่ยอมหลับ ยอมนอน คอยจับจ้องอยู่ตลอด 24 ชม. ป้าหมอก็คอยสอนเด็กๆ ให้เขา รู้จุดอ่อนของตัวเอง และให้เขาตื่นรนสู้ต่อไปให้ได้

ป้าหมอเชื่อว่า ลูกๆ ทุกคนที่ออกไปนอกร้าน เขาจะมีมรสุมในชีวิตของเขา ไม่มากก็น้อย คนที่มีความเชื่อมากก็จะได้พบกับเขาวินอาทิตย์เพราะเขาจะมาโบสถ์ แต่ก็มีพวกที่ไม่ได้ไปโบสถ์ บ้างก็ทำงาน บ้างก็ไม่มีเวลาไป ป้าหมอก็คือห่วงพวกเขา แต่ก็มั่นใจว่าพวกเขาจะไม่หลุดไปจากทางของพระเจ้า ถ้าพวกเขาหลุดไป พระเจ้าก็จะมีวิธีดึงพวกเขากลับมาจนได้

คุณหมอรู้สึกยังไงกับสิ่งที่ได้เริ่มต้น ทำบ้านชัยพลุกษ์ และวันนี้คุณหมอ คิดว่าคุ้มค่าหรือไม่ในสิ่งที่ลงทุน ลงแรงไป?

เหนื่อยมากค่ะ แต่มีความสุขมากๆ เพราะว่าพระเจ้าจะให้กำลังใจตลอด ช่วยให้เรารู้สึกชุ่มชื่นในจิตใจ ป้าหมอให้ความรักต่อเด็กๆและพวกเขาให้ความรักตอบแทนกลับมา และเราก็มีความสุขที่เห็นเขาประสบความสำเร็จในชีวิต บางคนจบกฎหมาย จบบัญชี จบพยาบาล ทุกคนมีหน้าที่การงานที่ดี มีตำแหน่งที่ดี บางคนได้ทำงานบริษัทต่างชาติ ป้าหมอมุมิใจที่ทุกคนประสบความสำเร็จ ตอนนี้ก็มีหลายคนที่กำลังเรียนอยู่ บางคนเรียนจบปริญญาตรีแล้วก็ขอเรียนต่ออีก ซึ่งพอเขามีรายได้ช่วยเหลือตัวเองได้ เขาก็ทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย เรียนเสาร์-อาทิตย์ ลูกแต่ละคนก็มีประวัติไม่เหมือนกันเลย ป้าหมอดีใจที่ได้ดึงเขาออกมาจากวงจรชีวิตของครอบครัวของเขาได้ มิฉะนั้นถ้าเขาไม่ได้มาอยู่กับเราตอนนี้ เขาก็คงเหมือนกับคุณพ่อคุณแม่ของเขา ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงก็จะท้องก่อนแต่ง ถ้าเป็นผู้ชายก็อาจติดยาเสพติด เขาได้หลุดออกจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เหมือนได้ชีวิตใหม่

จากที่ผ่านๆมา คุณหมอมเริ่มต้นจากสิ่งที่คุณหมอมืออยู่ และดำเนินไปด้วยความเชื่อ โดยทำหน้าที่คนต้นเรือนดูแลรักษาสิ่งเหล่านี้อย่างสัตย์ซื่อ และพระเจ้าก็นำให้เกิดผลอย่างมากมาย คุณหมอมองว่าในกรณีที่เราเป็นคริสเตียน เราจะดูแลหรืออารักษาสິงที่พระเจ้าประทานให้ อย่างสัตย์ซื่อได้อย่างไร?

ถ้าผู้ที่รักพระเจ้า มีสายสัมพันธ์ที่ติดสนิทกับพระเจ้าแล้ว การที่เราจะอยู่เพื่อพระคริสต์มันไม่ได้เป็นเรื่องยาก แต่กลับต้องขอบคุณพระเจ้าที่ได้เติมโน่น เติมนี้ มาให้เราได้รับใช้พระองค์มากยิ่งขึ้นไปอีก บางทีเราก็คหาไม่ได้ แต่พระองค์ก็เปิดโอกาสมาให้ เรา เราก็ต้องทำอย่างเต็มที่ ให้เกียรติพระองค์มากที่สุด ยิ่งเราเอาสิ่งทีพระองค์ประทานให้มารับใช้พระองค์ ยิ่งมากเท่าไร พระองค์ก็จะยิ่งเปิดทางให้เรารับใช้มากยิ่งขึ้นไปอีก เราก็คทำได้เรื่อยๆ บางครั้งดูเหมือนเราเจอทางตัน ไปต่อไม่ได้ แต่จริงๆแล้วไม่มีทางตันสำหรับคนที่รักพระเจ้าและทุ่มเทให้พระองค์ พระเจ้ามีทางทีเปิดออกให้อย่างงดงามกว่าทีเราคิดไว้เสมอ ป้าหมอไม่เคยมีความรู้สึกว่ไปต่อไปไม่ไหว จะต้องปิดบ้าน เราอยู่ของเรา

อย่างนี้ ถ้าสักวันเราไม่มีอะไร ก็จะเก็บผักบุงกิน ในบ้านก็มีทุกอย่าง ป้าหมอรู้สึกว่ ยิ่งดูแลของของพระเจ้า ก็ต้องคิดว่ทุกอย่างว่เป็นของพระองค์ ขอบคุณพระเจ้า เราไม่สมควรแต่พระองค์ให้โอกาสเราในการปรนนิบัติพระองค์ ยิ่งเราปรนนิบัติพระองค์มากเท่าไรจากทรัพย์สินสมบัติของพระองค์ เรายังจะได้รับพระพรและความสุขมากเท่านั้น พระองค์จะยิ่งเทพพระพรให้เรา มากขึ้นอีก เพราะพระองค์เห็นว่าเราใช้มันอย่างคุ้มค่ากับพันธกิจของพระองค์

ได้ฟังเรื่องราวของคุณหมอ น่าจะตรงกับข้อพระคัมภีร์จากพระธรรมลูกา 12:48 ที่กล่าวไว้ว่ “ทุกคนทีรับมามาก จะถูกเรียกร้องมาก และทุกคนทีได้รับมอบหมายไว้มาก จะถูกเรียกร้องมากยิ่งขึ้นกว่” คุณหมอคิดเห็นอย่างไรกับพระธรรมตอนนี้ คุณหมอคิดว่พระเยซูต้องการสอนอะไร?

ป้าหมอคิดว่ พระเยซูต้องการให้กำลังใจเรา เมื่อเราทุ่มเทมากก็จะได้รับมาก แม้ว่าเราจะเจอประสบการณ์ทีหนักในชีวิต แต่พระเจ้าจะให้สิ่งทีดีมากมายแก่เรา

ได้เห็นหัวใจของคุณลูกหมอ และ
คุณป้าหมอที่มีต่อเด็กๆ คุณป้าหมอ
อยากจะหนุนใจคริสเตียนที่จะมี
ส่วนในการดูแลกลุ่มคนที่ด้อย
โอกาสในสังคม มากขึ้นได้อย่างไร ?

คริสเตียนควรจะเป็นผู้ดูแลกลุ่มคนที่
ด้อยโอกาสเป็นอย่างยิ่ง เพราะพวกเขา
เหล่านั้นเป็นลูกของพระองค์เช่นกัน
มีอาสาสมัครที่ไม่เป็นคริสเตียนได้เสีย
สละไปสอนเด็กๆ ได้สะพานพุทธ
ดูแลความทุกข์สุขของคนเหล่านั้น
แต่ป้าหมอยังไม่เห็นคริสเตียนที่ทำตรงนี้
เลยสักคน น่าเสียดายไม่ต้องรอ
ให้มีเงินทุนเยอะๆ งานของพระเจ้า
ไม่จำเป็นต้องมีโครงการแบบธุรกิจ
คือต้องรอให้มีเงินทุนก่อน มันไม่ใช่
แบบนั้น เพราะว่าพระเจ้าได้ให้
ตะลันต์ ให้สติปัญญา และให้กำลังกับ
เราแล้ว ถ้าเรามีใจรักที่จะทำ จิตใจเรา
ไปก่อน ทำสิ่งง่ายๆที่เราทำได้
แล้วพระเจ้าจะประทานเงินทุนให้เอง
เราไม่ต้องกังวลเลยว่าจะไม่มีสิ่งของที่
ต้องการใช้ในการปรนนิบัติพระองค์

พญ. ดร. เคลียวพันธ์ สุรพันธ์
แพทย์ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
สาขาสุนัขรีเวช โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์
สมาชิกคริสตจักรวัฒนา

มองผู้ใช้ “แห่งความเจริญรุ่งเรือง” กับผู้ใช้ “ในประวัติศาสตร์” และผลกระทบต่อคริสเตียนไทย

ดร.วิยะดา ทฬัททิกรณ์

เมื่อศึกษาเรื่องราวรายละเอียดเกี่ยวกับศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง ซึ่งเป็นคำสอนที่แพร่หลายอย่างรวดเร็วในคริสตจักรปัจจุบัน และมีการเผยแพร่อยู่ในหลายคณะ จนเข้าใจว่าเป็นคำสอนที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ คริสตจักรในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบจากคำสอนนี้โดยไม่เข้าใจว่าแท้จริงเป็นคำสอนที่ผิดเพี้ยนจากพระคัมภีร์

ตลอดประวัติศาสตร์ คริสตจักรของพระเจ้า เราได้เรียนรู้ว่า คริสตจักรของพระเจ้าต้องเผชิญปัญหาหลายอย่าง อาทิ การข่มเหงทางการเมือง การล่อลวงอันเกิดจากคำสอนเทียมเท็จ และอื่นๆ เพื่อมุ่งทำลายคริสตจักรของพระคริสต์ ที่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตของพระองค์ เพื่อให้คริสตจักรหลงไปจากทางแห่งความเชื่ออันถูกต้อง

ความเป็นมาของศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง

ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองเป็นคำสอนเทียมเท็จที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 และต่อเนืองมาจนถึงศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อคริสเตียนที่ขาดความรู้ความ

เข้าใจในพระคัมภีร์ จึงหลงไปตามคำสอนเหล่านั้น นำมาซึ่งความเสียหายของผู้ที่เชื่อ และคริสตจักรเกิดการแตกแยก แต่สำหรับบรรดาผู้สอนเทียมเท็จ กลับร่ำรวยมหาศาล ดังนั้นในบทความนี้จึงมุ่งให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ และเห็นแบบอย่างของบรรดาผู้เชื่อทั้งระดับผู้นำ และสมาชิกคริสตจักรทั้งหลายที่มีความเชื่อตามพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และมีการดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยพระเจ้าของคริสเตียน โดยเฉพาะคริสตจักรยุคแรกๆ ที่ปกป้องความเชื่อให้พ้นจากคำสอนเทียมเท็จทั้งหลาย เพื่อให้คริสเตียนทุกยุคทุกสมัยยึดมั่นในคำสอนที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ และดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องตามพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์เจ้า

พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง (prosperity gospel) สอนว่าผู้เชื่อมีสิทธิที่จะได้รับพระพรด้านสุขภาพ และความมั่งคั่งทางการเงิน และพวกเขาสามารถได้รับพระพรเหล่านี้โดยการประกาศยืนยันความเชื่อ และการหว่าน “เมล็ดพันธุ์” ผ่านการถวายทรัพย์เงินทองอย่างสัตย์ซื่อ คำสอนแห่งความมั่งคั่งนี้เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เจาะจงคณะนิกายความเชื่อ

เราสามารถพบคำสอนนี้ได้ทั้งใน คริสตจักรเรือเพนเทคอส (pentecost) ในคริสตจักรคาริสมะติก (charismatic) และบางกลุ่มใน อีแวนเจลิคัล (evangelical) คำสอนของผู้ที่นำเสนอ “พระกิตติคุณ แห่งความมั่งคั่ง” เป็นคำสอนเท็จ และ บิดเบือนพระคัมภีร์อย่างร้ายแรง และ พฤติกรรมของเขาเหล่านั้นมักจะเน้น การกระทำที่ผิดจรรยาบรรณและสวน ทางกับวิถีชีวิตของพระเยซูคริสต์ และส่ง ผลกระทบต่อคริสตจักรในหลายๆด้าน รวมไปถึงการอภิบาลที่ทำร้ายผู้เชื่อ ทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณไม่เติบโต คำสอนเช่นนี้ไม่เพียงแต่ไม่ให้ความหวัง ที่แท้จริง และยั่งยืน แต่อาจหันเหความ สนใจของผู้ที่ได้รับฟังออกจากพระ กิตติคุณ และวิถีทางแห่งความรอด นิรันดร์¹

จากข้อความข้างต้น ให้เรามาทำความเข้าใจพอสังเขปเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของคำ สอนพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง

1. บุคคลต่างๆที่มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับ พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง มีผู้นำต่างๆทางตะวันตกที่มีแนวความคิด และสนับสนุนความคิดที่เกี่ยวข้องกับ พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรืองไม่ว่า

จะเป็นเรื่องพลังอำนาจแห่งคำพูดและ การอธิษฐาน การหว่านเมล็ดพันธุ์แห่ง ความศรัทธา เรื่องพระพรด้านวัตถุเงิน ทองที่ผ่านทางความเชื่อและการถวาย หรือเน้นความคิดในแง่บวกอย่างเดียว โดยละเลยเรื่องการทนทุกข์และเสียสละ แบบพระเยซู หรือเรื่องการพิพากษา และ ความบาป ผู้นำเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพี่น้อง คริสเตียนในระดับที่แตกต่างกันไป แต่ใน คำสอนของทุกคน ล้วนแต่มีเนื้อหาบาง ส่วนที่ไม่สะท้อนหลักคำสอนคริสเตียนที่ ถูกต้อง สมดุล

ในศตวรรษที่ 19 นักประกาศ ชื่อ ฟิเนียส พี. ควิมบี้ (Phineas P. Quimby) เริ่มสอนเรื่องแนวคิดใหม่ (New Thought) ต่อมา ควิมบี้ได้เป็นครู หรือ ผู้รู้ (guru) ของ แมรี เบเกอร์ เอ็ดดี (Mary Baker Eddy) ผู้ซึ่งเน้นพันธกิจแห่งการ รักษาทางจิตกล่าวว่า “ความคิดจิตใจอยู่ เหนือสสาร” (mind over matter) และ ใช้ความคิดและคำพูดในแง่บวก

(positive thinking and speaking) ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นลัทธิคริสเตียน วิทยาศาสตร์ (Christian Science) ทั้งนี้ เกิดขึ้นจากเรื่องแนวคิดใหม่นั้นเอง หลังจากนั้นก็มีลัทธิทางศาสนากลุ่มใหม่ๆ ซึ่ง เกิดขึ้นจากลัทธิคริสเตียนวิทยาศาสตร์ เช่น ขบวนการเน้นความเป็นเอกภาพ (unity) ของศาสนากับวิทยาศาสตร์ (Divine Science of the Mind)

¹ คณะทำงานศาสนศาสตร์โลซาน, “คำแถลงการณ์เกี่ยวกับ พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง,” *พระคริสต์ธรรมประทีป* 64, 348 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2013): หน้า 18.

ซึ่งมีความคิดเห็นพื้นฐาน คือ อำนาจแห่งการรักษา และครอบครองของพระเจ้าอยู่ในความคิดของมนุษย์ เพราะความคิดของพระเจ้า และความคิดของมนุษย์ไม่ได้แยกจากกัน แต่เชื่อมต่อกันและกัน²

ผู้ที่ได้รับความคิดลัทธิคริสเตียนวิทยาศาสตร์คนต่อมา คือ นโปเลียน ฮิลล์ (Napoleon Hill, 1883–1970) ผู้เขียนหนังสือคิดและร่ำรวย (*Think and Grow Rich*) และหนังสืออธิษฐานและร่ำรวย (*Pray and Grow Rich*) แนวคิดใหม่ที่มีความคิดว่าการอธิษฐาน คือ ความคิดในแง่บวก และคำพูดในแง่บวกเหมือนเป็นคาถาศักดิ์สิทธิ์

ค.ศ. 1890 นักวิชาการ อี. ดับบลิว. เคนยอน (E. W. Kenyon) ผู้ศึกษาวิทยาศาสตร์ที่วิทยาลัยอีเมอร์สัน (Emerson College) เป็นผู้สนับสนุนคำสอนเรื่องพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง และการรักษาโรคโดยการอธิษฐาน มีความแพร่หลายท่ามกลาง กลุ่มคริสเตียนบริสุทธิ์ (Holiness Christian) เคนยอนได้นำการประกาศเผยแผ่เรื่องการรักษาโรค และพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง โดยการอธิษฐานเพื่อคนป่วยจะได้รับการรักษา เน้นให้มีแนวคิดและคำพูดในแง่บวก

ค.ศ. 1947 ออรัล โรเบิร์ตส (Oral Roberts) ผู้ก่อตั้งสมาคมการประกาศออรัล โรเบิร์ตส (The Oral Roberts' Evangelistic Association) และมหาวิทยาลัยออรัล โรเบิร์ตส (Oral Roberts University) ได้สอนวิชาว่าด้วยศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง เขาได้อธิบายกฎของความเชื่อว่าเป็นข้อตกลงแห่งพระพร ในการที่พระเจ้าจะคืนกลับให้เจ็ดเท่า โดยผู้ถวายจะได้รับเงินที่พวกเขาถวายไปแล้ว โดยจะมีเงินจากแหล่งที่ไม่คาดคิดย้อนกลับคืนมาสู่พวกเขาทั้งหลาย

ค.ศ. 1960 ที. แอล. ออสบอร์น (T. L. Osborn) เริ่มเน้นคำสอนข่าวประเสริฐแห่งความรุ่งเรือง

ค.ศ. 1970 ออรัล โรเบิร์ตส เป็นผู้โดดเด่นในการสอนเรื่อง “สัญญาพร” เหมือนกับหลักคำสอนเรื่อง “เมล็ดพันธุ์แห่งความศรัทธา” โดยเปรียบเทียบว่าการบริจาคเป็นรูปแบบหนึ่งของเมล็ด ซึ่งจะเติบโตในมูลค่า และจะกลับไปสู่ผู้ให้ เขาเชิญพันธมิตรผู้ร่ำรวย และผู้ที่บริจาคมาร่วมประชุมเพื่อจะได้รับการสนับสนุน

ยองกี โช (Yonggi Cho) นักเทศน์ชาวเกาหลีแห่งคริสตจักร Yoido Full Gospel Church เป็นผู้สนับสนุนพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรืองอีกคนหนึ่ง

² Roger E. Olson, “Is the ‘Prosperity Gospel’ a Variety of Evangelicalism?” Available from: <http://www.patheos.com/blogs/rogereolson/2015/09/a-new-book-discussion-series-scot-mcknights-kingdom-conspiracy/> [28 Sep. 2015]

คริสตจักรของเขาเป็นคริสตจักรที่ใหญ่ที่สุดในโลก

**วิธีการที่จะได้มีความมั่งคั่ง
และสุขภาพดี คือ
การกล่าวพระคำ
(speaking the word)**

เคนเน็ธ ฮากิ้น (Kenneth Hagin, 1917–2003) เป็นผู้ก่อตั้งศูนย์อบรมพระคัมภีร์เรมา (Rhema Bible Institute) ตั้งอยู่ที่เมืองทูลซ่า รัฐโอคลาโฮมา (Tulsa, Oklahoma) สถาบันนี้สอนนักศึกษาให้

ใช้การกล่าวอ้างพระนาม เพื่อจะมีพลังอำนาจในการรักษาโรค และเกิดความมั่งคั่งตามที่ อี. ดับบลิว. เคนยอนสอนไว้³

ฮากิ้น สอนว่า *เรมา* เป็นการสำแดงของพระเจ้าในปัจจุบันนี้ ซึ่งต่างจาก *ลอสกอส* (Logos Word พระวาตะของพระเจ้า) ที่เป็นการสำแดงของพระเจ้าในอดีตโดยเฉพาะในพระคัมภีร์ พระเจ้าต้องการให้ประชากรของพระองค์มีความรุ่งเรืองมั่งคั่ง และมีสุขภาพดี วิธีการที่จะได้มีความมั่งคั่ง และสุขภาพดี คือ การกล่าวพระคำ (speaking the word) จากคำสอนเรื่อง “การสอนเรื่องความเชื่อในพระคำ (word-faith teaching)” และแนวคิดใหม่ เรียกว่า ความเป็นเอกภาพ (unity) ผู้ที่เชื่อไม่เพียงแต่มีความคิดแง่บวกเท่านั้น แต่ต้องพูดเรื่องสุขภาพ และความเจริญมั่งคั่งให้เป็นจริงขึ้นมาด้วย

³ Ibid.

กลุ่มผู้สอนนี้มีศูนย์กลางอยู่ที่ลี ซัมมิท (Lee's Summit) รัฐมิสซูรี ซึ่งก่อตั้งโดยชาร์ล และ เมอร์เทิล ฟิลมอร์ (Charles and Myrtle Fillmore)⁴

โรเบิร์ต โบว์เดน (Robert Bolden) กล่าวว่า ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อพระเจ้า เขาเข้าใจว่าการรักษาโรคเป็นวิธีที่เราทำตามสิทธิในพันธสัญญาของพระเจ้า เราสามารถฝึกฝนอ้างสิทธิโดยใช้พระวจนะเกี่ยวกับการรักษาโรคได้

เคนเนท โคปแลนด์ (Kenneth Copeland) คิดว่าหลักการพื้นฐานของชีวิตคริสเตียน คือ การรู้ว่าพระเจ้าได้นำเอาความผิดบาป ความเจ็บป่วย โรคต่างๆ ความโศกเศร้า ความยากจนไว้กับพระเยซูที่ไม่กางเขนแล้ว

กลอเรีย โคปแลนด์ (Gloria Copeland) กล่าวว่า ถ้าท่านให้ 10 ดอลลาร์ จะได้รับ 1,000 ดอลลาร์กลับคืน ถ้าให้ 1,000 ดอลลาร์ จะได้รับ 100,000 ดอลลาร์

จอยส์ ไมเออร์ (Joyce Meyer) เน้นการได้รับความสมบูรณ์เพราะพระเจ้าทรงรักษา

โรเบิร์ต ทิลตัน (Robert Tilton) เน้นการรักษาจากพระเจ้าด้วยความเชื่อ

โจเอล ออสทีน (Joel Osteen) เน้นคำพูดของเราว่ามีฤทธิ์อำนาจ

⁴ Walter R. Martin, *The Christian and The Cults*, (Michigan: Zondervan Publishing House, 1956), 36.

เครฟโฟล ดอลลาร์ (Creflo Dollar) เน้นคำพูดที่กล่าวด้วยความเชื่อที่จะเกิดผล การประกาศ เทศนา สั่งสอน ของบุคคล เหล่านี้ นำมาซึ่งความมั่งคั่งร่ำรวยของผู้เทศนามากกว่าความมั่งคั่งของผู้เชื่อ ผู้เชื่อบางคนที่คล้อยตามและทำตามกลับ กลายเป็นคนที่มีหนี้สินมากมาย และ ร่างกายก็ไม่ได้ได้รับการรักษา

2. คริสตจักรต่างๆ และหลายหน่วยงาน ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้รับอิทธิพล จากศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง⁵ ได้แก่

คริสตจักรพระกิตติคุณสมบูรณ์ (Full Gospel Church)
 คริสตจักรขนาดใหญ่แห่งฟลอริดา (Florida Mega-Church)
 คริสตจักรของพระเจ้าในพระคริสต์ (Church Of God in Christ)
 คริสตจักรแอสเซมบลีส์ออฟก็อด (Assemblies of God) ของ ทอมมี่ บาร์เนทท์ (Tommy Barnett)
 คริสตจักรนานาชาติแห่งพระกิตติคุณใน มิติทั้งสี่ (International Church of the Foursquare Gospel)
 คริสตจักรเลควู้ด (Lakewood Church)

⁵ Catherine Bowler. "Blessed: A History of the American Prosperity Gospel," (Doctor of Philosophy. Dissertation, Duke University, 2010), 19-25. Available form: http://dukespace.lib.duke.edu/dspace/bitstream/handle/10161/2297/D_Bowler_Catherine_a_201005.pdf?sequence=1 [30 Aug. 2015]

มหาวิทยาลัยออร์ล โรเบิร์ตส (Oral Roberts University)

ศูนย์ความเชื่อคริสเตียนซีแอตเทิล (Christian Faith Center of Seattle)
 ศูนย์อบรมพระคัมภีร์เรมาโอคลาโฮมา (Oklahoma's Rhema Bible Training Center)

พระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง เป็น ขบวนการความร่วมมือระหว่างสถาบันที่มีแนวคิดเดียวกัน ทำเป็นระบบเครือข่าย และเป็นอิสระ ศิษยาภิบาลกลุ่มนี้จะสร้าง เครือข่ายผ่านการจัดอบรมต่างๆ การ จัดการประชุมสัมมนาผ่านรายการทาง โทรทัศน์ ตลอดจนผ่านหนังสือและสื่อ ต่างๆที่ผลิตขึ้น พวกเขาจะสนับสนุนส่งเสริมงานของตนเอง อีกทั้งร่วมกันเป็น พันธมิตรทางศาสนา การขับเคลื่อนของกลุ่มพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง ก็โดยผ่านสถาบันที่เป็นเครือข่ายกันเป็นหลัก อาทิ มีการก่อตั้งสมาคมคริสตจักร แห่งความเชื่อนานาชาติ (The Association of Faith Church International-AFCI) ในปี 1978 โดย จิม และ แคทลีน เคสแมน (Jim and Kathleen Kaseman) โดยมีศูนย์อบรมพระคัมภีร์เรมา และ มหาวิทยาลัยออร์ล โรเบิร์ตส เป็นฝ่าย ผลักดันขบวนการแห่งความเชื่อ และ ทำให้ผู้เชื่อในพระกิตติคุณแห่งความ เจริญรุ่งเรืองมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ความเชื่อ และแนวปฏิบัติที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์อย่างแท้จริง

พระคัมภีร์สอนว่า “ด้วยว่าการรักเงินทองเป็นมูลรากแห่งความชั่วทั้งปวง”

(1 ทธ. 6:10)

“อย่าล่าสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลกที่อาจเป็นสนิม และที่แมลงจะกินเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงล่าสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกิน และไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” (มธ. 6:19-21)

ผู้รับใช้พระเจ้าในอดีตล้วนแล้วแต่ดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ หาได้แสวงหาความสุขความพอใจในฝ่ายร่างกาย หรือฝ่ายโลกแต่อย่างไร ทั้งนี้เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดตัดสินใจตอบรับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เป็นผู้รับใช้พระเจ้าย่อมต้องละทิ้งทรัพย์สมบัติ เกียรติยศ ชื่อเสียง ญาติมิตร ผู้รับใช้พระเจ้าเลือกที่จะเป็นผู้มั่งคั่งในพระนามพระเจ้า คุณธรรม และจริยธรรมของพระเจ้า แม้จะถูกโลกดูหมิ่นเหยียดหยาม แต่ในสายพระเนตรพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้ที่มีคุณค่า และเป็นผู้ที่ทรงรัก พวกเขาดำเนินชีวิตด้วยความถ่อมใจอย่างแท้จริง และด้วยการเชื่อฟังอย่างเรียบง่าย อีกทั้งยังดำเนินชีวิตด้วยความรัก และความอดทน เน้นความก้าวหน้าในเส้นทางชีวิต

ฝ่ายวิญญาณมากกว่าความมั่งคั่งฝ่ายวัตถุ⁶

พระคัมภีร์เดิม และพระคัมภีร์ใหม่สอนเกี่ยวกับ “ความมั่งคั่งร่ำรวย” ว่า

1. ความร่ำรวย และทรัพย์สมบัติ เป็นพระพรอย่างหนึ่งสำหรับผู้ชอบธรรมได้รับ
2. แม้ว่าความร่ำรวยเป็นของประทานจากพระเจ้า (ปญจ. 5:19) แต่เกิดจากความขยันขันแข็งของคนนั้นด้วย (สภษ. 6:10-11)
3. ความมั่งคั่งร่ำรวยไม่ใช่หลักประกันความมั่นคงที่ถาวร และไม่สามารถแทนคุณงามความดี หรือความชอบธรรมได้ ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกมากกว่าความมั่งคั่ง (สภษ. 22:1)
4. ความร่ำรวยสามารถนำภัย และความทุกข์มาให้ (ปญจ. 5:13)
5. การมีเงินทองไม่ใช่สิ่งที่ดีบาป แต่การรักเงินทองเป็นมูลรากแห่งความชั่วร้ายทั้งปวง (1ทธ. 6:10)
6. ผู้รับใช้ของพระเจ้าต้องเป็นคนไม่รักเงิน สิ่งนี้เป็นคุณลักษณะของมีคณาภยผู้ปกครอง และกรรมการคริสตจักรต้องมี (1ทธ. 3:3, 8)
7. ผู้ที่มีทรัพย์สินเงินทองมากมายสามารถตกลงในบาปของความหยิ่ง และการโอ้อวดได้ (ลก. 12:19)
8. พระคัมภีร์ใหม่สอนให้เราอย่าวางใจในทรัพย์สิน สิ่งของเงินทอง คริสเตียนไม่วัด

⁶ โธมัส อาเคมพิส, เลื่อนแบบพระคริสต์ แปลโดย เออร์ซูลา โลเวนฮอล, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ: กนกบรรณานุกรม, 2001), หน้า 36

คุณค่ามนุษย์ด้วยจำนวนเงินในธนาคาร (ลก. 12:13-21) เพราะเงินทองจะเป็นสิ่งที่สูญสลายไป และไม่คงอยู่นิรันดร์ (มธ. 6:19-20)⁷

แบบอย่างตามแนวพระคัมภีร์ของ ศิษยาภิบาล และนักเทศน์ในอดีต

ศิษยาภิบาล และนักเทศน์ในอดีตที่ทำตามพระคัมภีร์ผู้ปลุกเร้าให้เกิดการฟื้นฟูฝ่ายจิตวิญญาณ นำคนมาถึงพระเจ้ามากมาย (หาใช้นำเงินถวายมาให้แก่นักเทศน์เอง) ได้แก่

1. อาจารย์เปาโล (2คร. 3:10) ท่านตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตหลังการทรงเรียกจากพระเจ้าให้ยอมเสียสละทำงานที่ได้ค่าตอบแทนน้อย หรือไม่ได้ค่าตอบแทนอะไรเลย “ข้าพเจ้าไม่ได้บ่นถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จักเคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอิมท้อง และความอดอยาก ความสมบูรณ์ พูนสุข และความขัดสน ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟป. 4:11-13)

2. โจนาธาน เอ็ดเวิร์ดส์ (Jonathan Edwards) นักเทศน์ฟื้นฟูที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์คริสตจักรท่านพยายามจะเขียนหนังสือด้วยตัวหนังสือที่ขนาดเล็กที่สุดเพื่อประหยัดเงินในการซื้อกระดาษ

3. จอห์น เวสลีย์ (John Wesley) ไม่ว่าแต่ละปีจะมีเงินเดือนเพิ่มขนาดไหน ก็จะใช้จ่ายเท่าเดิมทุกปี ส่วนที่เหลือจะมอบให้คนจนทั้งหมด นักธุรกิจคริสเตียนจำนวนมากยอมเสียผลประโยชน์มหาศาล เพราะมียอมอ่อนข้อต่อการคดโกงที่ผิดต่อมาตรฐานของพระคัมภีร์ คริสเตียนมีหน้าที่ต่อคนขัดสนและคนยากจนในการให้ความช่วยเหลือ (สภษ. 14:21) ไม่มองข้ามละเลย หรือทำร้ายเขา (สดด. 10:2, อสย. 3:14-15) หน้าที่ที่คริสเตียนมีต่อคนจนเปรียบเหมือนหน้าที่ที่เรามีต่อพระเจ้า (สภษ. 14:31) เพราะพระเจ้าทรงสนพระทัยคนจน และทรงช่วยเหลือพวกเขา⁸ การกระทำของนักประกาศพระกิตติคุณแห่งความรุ่งเรืองทั้งในอเมริกา ในแอฟริกา และประเทศในแถบเอเชีย เมื่อพิจารณาจากข้อความข้างต้นแล้วขัดต่อหลักคำสอนของพระคัมภีร์อย่างเห็นได้ชัด และดำเนินชีวิตที่แตกต่าง

“เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะ
อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็
เรียนรู้แล้วที่จะพอใจ
อยู่อย่างนั้น”
ฟป. 4:11

⁷ วรรณภา เรื่องเจริญสุข, จริยธรรมคริสเตียน, (เชียงใหม่: พระคริสตธรรมเชียงใหม่, 2009), หน้า198.

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 202.

จากผู้รับใช้ของพระคริสต์

4. ดไวท์ แอล. มูดี (Dwight L. Moody) เป็นบุคคลที่พระเจ้าทรงใช้อย่างมาก เหตุผลที่พระเจ้าทรงใช้ท่านมาก คือ มูดีไม่มีใจรักเงินทอง ท่านกล่าวว่า “มีเงินจำนวนเป็นพันเป็นหมื่นแม้แต่เป็นล้าน เหยียดผ่านมือของท่าน แต่ไม่เคยติดค้าง อยู่ในมือท่านมูดีเลย” ผู้รับใช้พระเจ้า ต้องไม่ถูกเงินทองผูกมัด เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สมาชิกจึงจะสอนสมาชิกให้รู้จักการใช้เงิน และการไม่ให้เงินผูกมัดด้วย⁹

5. โทมัส เอ. เคมพิส (Thomas A. Kempis) ผู้เขียนหนังสือเรื่อง *เลียนแบบพระคริสต์ (Of The Imitation of Christ)* ให้เป็นมรดกที่มีคุณค่ายิ่งต่อคริสเตียนรุ่นต่อๆ มาทั่วโลก โทมัส ตัดสินใจถวายตัวรับใช้พระเจ้าเมื่ออายุสี่สิบปี เขาได้บวชในประเทศเนเธอร์แลนด์ เขามีชีวิตที่สงบและเรียบง่าย และมีชีวิตที่สัมพันธ์สนิทกับพระคริสต์อย่างลึกซึ้ง เขาเป็นแบบอย่างของผู้รับใช้พระเจ้าที่ควรแก่การยกย่อง ตอนหนึ่งในหนังสือ เลียนแบบพระคริสต์ ใจความดังนี้

ธรรมชาตินุษย์มักเป็นคนเจ้าเล่ห์ และดึงดูดผู้คนมากมาย ทำให้พวกเขาตกหลุมพราง และถูกล่อลวง ในขณะที่แสวงหาแต่ผลประโยชน์สำหรับตัวเอง

แต่พระคุณดำเนินไปอย่างเรียบง่าย หนีออกจากสิ่งต่างๆ ที่ดูเหมือนจะเป็นความชั่วได้ การเคลื่อนไหวที่แตกต่างกันของธรรมชาติ และพระคุณไม่หลอกลวง และกระทำทุกอย่างเพื่อพระเจ้าผู้เดียว ธรรมชาตินุษย์สนใจการมีทรัพย์สินฝ่ายโลก และชื่นชมยินดีในผลประโยชน์ที่ได้รับฝ่ายโลก โศกเศร้าเมื่อขาดทุน และฉุนเฉียวถ้าใครกล่าวคำพูดชนิดเดียวที่อาจทำให้เจ็บใจ แต่พระคุณมองไปถึงสิ่งนิรันดร์ และไม่ยึดสิ่งที่ เป็นของกาลเวลาไว้โดยไม่กระเทือนใจถ้าเกิดการเสียหายหรือโกรธเมื่อถูกคนกล่าวหาพูดคำรุนแรง เพราะได้ฝากขุมทรัพย์ และความยินดีไว้ที่สวรรค์ที่ไม่เกิดการเสียหายในสิ่งใดเลย ธรรมชาติของมนุษย์มักจะโลภอยากได้ เต็มใจรับมากกว่าให้ผู้อื่น และชอบที่จะมีสิ่งของเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของตนเอง แต่พระคุณนั้นอ่อนโยน และมีใจกว้างขวาง หลีกเลียงการทำอะไรเพื่อประโยชน์ส่วนตัว อิมใจเมื่อมีแค่เล็กน้อย และถือว่าการให้เป็นพระพรมากกว่าการรับ¹⁰

จากบุคคลในประวัติศาสตร์คริสตจักร ผู้รับใช้ของพระเจ้าโดยมากดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ และ

⁹ เวสเลย์ เชาว์, *ผู้รับใช้พระคริสต์* แปลโดย ทองหล่อ วงศ์กำชัย (กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2000), หน้า 68.

¹⁰ โทมัส อาเคมพิส, หน้า 161.

บรรดาอัครทูตทั้งหลาย คำสอนของท่าน เหล่านี้ สอดคล้องกับคำสอนใน พระคัมภีร์ และการดำเนินชีวิตที่ให้ความสนใจเรื่องฝ่ายจิตวิญญาณมากกว่าเรื่องฝ่ายโลก สนใจความมั่งคั่งฝ่ายจิตวิญญาณมากกว่าความมั่งคั่งในทรัพย์สินเงินทอง ดังนั้นจึงส่งต่อความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่นอย่างเกิดผล และมีชีวิตที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

หากแต่ว่าในยุคแห่งการแสวงหาวัตถุ ความสะดวกสบาย ส่งผลต่อผู้ใช้พระเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน กลุ่มเพนเทคอสต บางกลุ่ม ตามที่เราได้รับรู้มาแล้วนั้น มีชีวิต และคำสอนที่แตกต่างจากผู้ใช้พระเจ้าในอดีต นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีผู้ใช้พระเจ้าอีกมากมาย อาทิ นักบุญฟรานซิส แห่งอัสซีซี (Saint Francis of Assisi) ที่เป็นผู้มั่งคั่ง แต่ยอมสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ ฮัดสัน เทเลอร์ (Hudson Taylor) ผู้อุทิศชีวิตเพื่อพระเจ้าเป็นมิชชันนารีที่ประเทศจีน โดยมุ่งทำการประกาศกับท้องถิ่นทุรกันดาร เพื่อนำดวงวิญญาณมากมายถวายแด่พระเจ้า ฮัดสัน เทเลอร์ หาได้หวังผลประโยชน์ ชื่อเสียง ทรัพย์สินเงินทองแม้แต่น้อยนิด นอกจากนี้ท่านเองพึ่งในพระเจ้า และได้วางหลักการให้กับองค์กรมิชชันของท่านไว้ คือ มิชชันนารีของซีไอเอ็ม (China Inland Mission) ต้องทำพันธกิจด้วยความเชื่อ (Faith

Mission)

ดังนั้นความเชื่อของผู้รับใช้เหล่านี้ เป็นความเชื่อแท้จริง ไม่ได้ปะปนกับการมุ่งหวังผลประโยชน์เพื่อตนเอง หรือหมู่คณะของตน หากแต่การกระทำทั้งสิ้นก็เพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า และเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างแท้จริงด้วยความสัตย์ซื่อ และจริงใจ

เครก คีนเนอร์ (Craig Keener) เป็นแบบอย่างของผู้เชื่อในปัจจุบัน มีคำพยานชีวิตที่สำแดงออกถึงความเชื่อ และดำเนินชีวิตในการรับใช้

พระเจ้าด้วยท่าทีที่ถูกต้อง เดิม คีนเนอร์อยู่ในกลุ่มที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า (Atheist) ต่อมาเมื่อรับเชื่อในปี 1975 เขากลับมีใจที่หิวกระหายและตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์อย่างมาก จนมีความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เมื่อได้ศึกษาพระธรรมลูกา และพบว่าพระเยซูทรงเรียกสาวกให้ ละทิ้งทุกสิ่งติดตามพระองค์ (ลก. 12:33) คีนเนอร์ได้ตอบสนองโดยการถวายชีวิตของตนเองด้วยความเชื่อฟัง และทำตามพระประสงค์ที่ให้สละทุกสิ่ง อีกทั้งวางใจในการจัดเตรียมของพระองค์ (ลก. 12:22-29) คีนเนอร์ได้ตั้งใจช่วยเหลือเด็กคนหนึ่งในประเทศอินเดียทุกเดือนๆ ละ 15 ดอลลาร์ แต่สถานการณ์ในชีวิตเกิดการ

แต่พระคุณมองไปก็
สิ่งนิรันดร์ และไม่ยึด
สิ่งที่เป็นของกาลเวลาไว้

เปลี่ยนแปลง เขาขาดรายได้ จึงได้อธิษฐานขอการจัดเตรียมจากพระเจ้า เพราะว่าเด็กคนนี้ยังต้องพึ่งความช่วยเหลือจากเขา และพระเจ้าตอบคำอธิษฐานโดยจัดเตรียมให้เขามีรายได้เพียงพอสำหรับเด็กคนเดียวคนนั้น และสำหรับตัวเขาด้วย คินเนอร์ได้รับประสบการณ์กับพระเจ้าในเรื่องนี้เสมอ และเชื่อว่าวันหนึ่งพระบิดาของเราจะทรงแบ่งปันทุกสิ่งกับเรานั้นคือความสมบูรณ์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์¹¹

ผลกระทบต่อคริสตจักรในปัจจุบัน

กล่าวสรุปโดยรวม คือ คริสตจักรต่างๆยังคงได้รับผลกระทบจากคำสอนเรื่องพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง เพราะผู้นำ หรือสมาชิกสนใจเข้าร่วมรับฟังการประกาศและการอบรมตามคำสอนนี้ โดยไม่รู้ว่าผลลัพธ์ที่ได้จะสร้างปัญหามากกว่าที่จะได้รับคำตอบแก่การดำเนินชีวิตของเขา ยกตัวอย่างเช่น คำสอนเหล่านี้ทำให้ผู้นำ และศิษยาภิบาลคริสตจักรมีฐานะดีขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตเพิ่มขึ้นมากมาย เช่น มีรถยนต์ราคาแพง มีบ้านหรูๆ มีชีวิตที่เป็นเหมือนมหาเศรษฐี แต่ในเบื้องลึกพบว่าคำสอนเหล่านี้เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยม ไร้อัจฉริยะธรรม และสร้างความหายนะที่รุนแรงให้กับคนยากจน อีกทั้งคริสเตียน

ที่ติดตามคำสอนเหล่านี้ล้วนมีปัญหาชีวิตตามมาทั้งสิ้น คำสอนเรื่องพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรืองจึงเป็นคำสอนที่ผิดเพี้ยน เป็นคำสอนเทียมเท็จ และขัดต่อพระวาทะของพระเจ้าอย่างร้ายแรง

ดังนั้นคริสเตียนจึงควรระมัดระวังคำสอนเช่นนี้ให้มาก และพยายามทำความเข้าใจในหลักคำสอนที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ อีกทั้งต้องศึกษาพระวาทะอย่างลึกซึ้งก่อนที่จะตีความหมาย มิฉะนั้นผู้เชื่อเองก็จะถูกล่อลวงให้หลงผิดได้อย่างไม่ยากนัก

ข้อเสนอแนะสำหรับคริสเตียนไทย

1. เราจะต้องรู้ว่า คำสอนหลักของพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรืองเป็นคำสอนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องเงินๆ ทองๆ ที่ขัดแย้งกับการดำเนินชีวิตขององค์พระเยซู และเป้าหมายที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน
2. เราต้องให้ความเคารพในเกียรติและศักดิ์ศรีของคนยากจนอย่างจริงจัง โดยการปฏิเสธคำสอนนี้ และเดินในทางอื่นที่จะช่วยเหลือคนยากจนแทนการเสนอคำสอนทางลัดไปสู่ความร่ำรวย
3. ผู้ที่มีส่วนในคำสอนนี้ต้องกลับใจใหม่ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้เป็นผู้สอนเองก็ตาม แต่ถ้าเราใช้พระวาทะในทางหนึ่งทางใดที่นำไปสู่การกราบไหว้ทรัพย์สินสิ่งของ

¹¹Craig Keener, "When Jesus Wanted All My Money," *Christianity Today*, (May, 2015): 46-49.

เสมือนหนึ่งรูปเคารพ (คส. 3:5) หรือแสวงหาสิ่งของมากเกินไปจนความจำเป็นหรือบิดเบือนข้อพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนวิถีการดำเนินชีวิตของเรา เราต้องกลับใจใหม่ และหันกลับไปสู่ความเรียบง่ายและความร้อนรนที่จะติดตามพระเยซู¹²

แนวโน้มในอนาคตของพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง

จากการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการเริ่มต้น และการขยายตัวของพระกิตติคุณแห่งความเจริญรุ่งเรือง พบว่าการส่งเสริมสนับสนุนเรื่องราวเหล่านี้ ยังคงแพร่กระจายไปยังคริสตจักรต่างๆ ที่ศิษยาภิบาล ผู้นำ และสมาชิกขาดความรู้ความเข้าใจในพระวจนะอย่างถ่องแท้ และยังเน้นความร่วมมือกันอย่างมากเพื่อให้คริสตจักรขยายอย่างรวดเร็วในด้านปริมาณจนลืมคำนึงถึงคุณภาพของผู้เชื่อ กระแสแห่งการขยายคริสตจักรอย่างรวดเร็วนั้น ต้องพึ่งอาศัยทุนทรัพย์มากมาย อีกทั้งโลกในปัจจุบันมุ่งเน้นความรู้วิชาการที่ทันสมัยและรวดเร็วเพื่อให้ได้มาซึ่งการมีชีวิตที่สุขสบาย มั่งคั่ง ร่ำรวย การประกาศที่เน้นการแสวงหาสิ่งเหล่านี้จึงตอบรับกับกระแสของโลกในการแสวงหาความมั่งคั่งมากกว่าแสวงหาพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และหลักคำสอนที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ จนละเลยใจ

ความสำคัญเกี่ยวกับหนทางแห่งไม้กางเขน

ดังนั้นหากศิษยาภิบาล และผู้นำคริสตจักรขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง หรือมีความเข้าใจที่ผิดๆ และสนับสนุนให้สมาชิกคริสตจักรไปเข้าร่วมในงานประกาศ หรือสัมนา ของคริสตจักรที่มีคำสอนที่เทียมเท็จเหล่านี้ การหลงไปทางความเชื่อก็จะเกิดมากขึ้น

คริสเตียนจึงควรศึกษาพระคัมภีร์ในแนวทางที่ถูกต้อง และยึดมั่นในความเชื่อที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์ระมัดระวังการถูกล่อลวงให้หลงไปตามกระแสความคิดที่แปลกๆ ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นระยะๆ

สุดท้ายให้เราทั้งหลายที่เชื่อในพระเจ้า มีสายตาที่พิจารณาคนทั้งหลายด้วยสายตาอย่างสายพระเนตรพระเจ้า คือ ไม่ดูแต่รูปร่างภายนอก แต่ให้มองดูที่จิตใจ (1ซมอ. 16:7) และให้เราเฝ้าระวัง ตามที่พระธรรมมาระโกบันทึกไว้ ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ เพื่อล่อลวงผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลงไปถ้าเป็นไปได้ แต่ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดี ดูเถิด เราได้บอกท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้ว (มก. 13:22-23)

¹² ชาวประเสริฐแห่งความเจริญรุ่งเรือง Available form: <https://www.youtube.com/watch?v=yt6x4ufiky...>
[2 Aug. 2015]

บรรณานุกรม

เซาว์, เวสเลย์. ผู้รับใช้พระคริสต์. แปลโดย ทองหล่อ วงศ์กำชัย. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2000.

แม็คโดนัลด์, วิลเลียม. การเป็นสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์. กรุงเทพฯ: คริสตจักรมักกะสัน, 20--.

วรรณภา เรื่องเจริญสุข. จริยธรรมคริสเตียน. เชียงใหม่ : พระคริสตธรรมเชียงใหม่, 2009.

อาแคมพิส, โธมัส. เลียนแบบพระคริสต์. แปลโดย เออร์ซูลา โลเวนธอล. กรุงเทพฯ: กนกบรรณสาร, 2001.

Hanegraaff, Hank. Christian in Crisis. Oregon: Harvest House Publishers, 1993.

Martin, Walter R. The Christian and The Cults. Michigan: Zondervan Publishing House, 1956.

วารสารและบทความต่างๆ

คณะกรรมการศาสนศาสตร์โลซาน. คำแถลงการณ์เกี่ยวกับ “พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง.” พระคริสตธรรมประทีป. 64, 348 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2013) : 18-22.

ดร.วิยะดา ทัพหิกรณ

BA.(History), M.Div., D.Th.

คณบดีฝ่ายวิชาการ

สมรสกับคุณสมศักดิ์

มีลูกชาย 2 คน ลูกสาว 2 คน

(กิตติคุณ กิตติศักดิ์ กิตติพร กิตติกานต์)

เป็นสมาชิกและร่วมรับใช้ที่คริสตจักรไม่ตรีจิต

ที่มกราคมการศาสนศาสตร์ กปท. “ระวัง
คำสอนผิดเพี้ยน.” อบรมสัมนา คำสอน
เพี้ยน โดยศจ.ดร.มาโนช แจ่มมุข
(เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)
14 กันยายน 2014.

เลิศ ทิษยากร. “รุ่งเรือง หรือโลภ.”
งานสนทนาปัญหาศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 29,
ณ โรงเรียนคริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์
(เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่) 2 กุมภาพันธ์
2015.

Keener, Craig. “When Jesus want-
ed all My Money.” Christianity
Today. (May 2015): 46-49.

Internet Resoures

Adeleye, Femi. “ บทความตอบสนอง
ต่อข่าวประเสริฐแห่งความมั่งคั่ง.”
[ออนไลน์] by ONG STAFF นคท.
Otc.9,2012 แหล่งที่มา : IFES ; [http://ifesworld.org/blogs/femiadeleye/
responding-to-the-
-Prosperity-gospel#comment-110](http://ifesworld.org/blogs/femiadeleye/responding-to-the-Prosperity-gospel#comment-110);
Internet [24 Aug. 2015]

Bible Based Medicine. “ A Brief
History of the Prosperity Gospel.”
[Online] Available from:
[http://www.biblebasedmedicine.
com](http://www.biblebasedmedicine.com); Internet; [24 Aug. 2015].

Bowler, Catherine. “Blessed: A
History of the American Prosperity
Gospel.” Doctor of Philosophy.
Dissertation, Duke University, 2010.
Available form: [http://dukespace.
lib.duke.edu/dspace/bitstream/
handle/10161/2297/D_Bowler_
Catherine_a_201005.pdf?se-
quence=1](http://dukespace.lib.duke.edu/dspace/bitstream/handle/10161/2297/D_Bowler_Catherine_a_201005.pdf?sequence=1) [30 Aug. 2015]

Olson, Roger E. “Is the “Prosperity
Gospel” a Variety of Evangelicalism?.”
Available from: [http://www.
patheos.com/blogs/rogerolson/
2015/09/a-new-book-discussion-series-
scot-mcknights-kingdom-conspiracy/
\[23 Sep. 2015\]](http://www.patheos.com/blogs/rogerolson/2015/09/a-new-book-discussion-series-scot-mcknights-kingdom-conspiracy/)

มั่งคั่งทั้งธุรกิจและรับใช้ : อ.กอบชัย จิราวัฒน์

เรื่อง และ สัมภาษณ์: วีรณัฐ วงศ์คงเดช และ อรณัฐ ตรีสุโกศล

การทำธุรกิจต้องเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องภาษี กลยุทธ์ทางการค้า และการทำกำไร คริสเตียนจะเป็นนักธุรกิจที่ดีได้นั้นเป็นเรื่องที่ยากหรือไม่อย่างไร

ผมมองว่า พระเจ้าของเราเป็นเจ้าของความคิด สติปัญญาและความสร้างสรรค์ในการทำธุรกิจทุกอย่าง พระเจ้ารู้ว่าในการดำเนินธุรกิจทุกประเภทควรบริหารอย่างไร ธุรกิจจึงจะมีความแข็งแกร่ง เมื่อเราอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ ติดสนิทกับพระเจ้า พระองค์จะเปิดเผยและสำแดง

น้ำพระทัยของพระองค์ให้เรารู้และเข้าใจธุรกิจของเรา เมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้เราเป็นนักธุรกิจ พระเจ้าก็ให้ตะลันต์และศักยภาพกับเราในการที่จะบริหารจัดการ คริสเตียนที่ขาดความเชื่อ จึงต้องพยายามใช้วิธีต่างๆ ที่ขัดกับพระคัมภีร์เพื่อให้ธุรกิจ

ของตัวเองได้เปรียบคู่แข่ง แต่คริสเตียนมีพระเจ้าและมีความเชื่อด้วย เราจึงได้เปรียบกว่าคนทั่วไป เพราะเราเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า เข้าใจพระปัญญา

ของพระองค์ และใช้ศักยภาพและตะลันต์ของเราอย่างเต็มที่ เราก็จะทำธุรกิจได้อย่างเกิดผล

การทำธุรกิจได้ดีในที่นี้ คือ การดำเนินอยู่ในกรอบของกฎระเบียบที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ ทั้งเรื่องภาษีและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พระคัมภีร์ได้บอกกับเราว่า “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า” (รม. 13:1) อำนาจของรัฐบาลมาจากพระเจ้า พระเจ้ามอบหมายให้รัฐบาลเป็นคนดูแลให้อยู่ด้วยกันอย่างสันติ พระเจ้าให้รัฐบาลมาวางกรอบของการค้าเพื่อให้เราอยู่ในกรอบ ถ้าเราเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเป็นการง่าย ที่จะเชื่อฟังและทำตามกฎระเบียบของรัฐบาล

เรื่องภาษี เมื่อมีหน้าที่ต้องจ่าย เราก็ร่วมมือในการจ่ายภาษีไป เหมือนที่พระคัมภีร์ได้กล่าวว่า “ของของซีซาร์จงถวายแด่ซีซาร์” (มธ. 22:21) สำหรับคริสเตียนแล้วน่าจะปฏิบัติตามได้ง่าย อย่างไรก็ตาม คริสเตียนก็มีความเชื่อว่ามีเมื่อเราจ่ายภาษีไปเราก็ไม่ได้เสียเปรียบ เพราะพระเจ้าปรารถนาที่จะอวยพระพรในชีวิตของเรา ดังนั้นคริสเตียนเชื่อว่าถ้า

เมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้เราเป็นนักธุรกิจ พระเจ้าก็ให้ตะลันต์และศักยภาพกับเราในการที่จะบริหารจัดการ คริสเตียนที่ขาดความเชื่อ จึงต้องพยายามใช้วิธีต่างๆ ที่ขัดกับพระคัมภีร์เพื่อให้ธุรกิจของตัวเองได้เปรียบคู่แข่ง

พระเจ้าประทานสติปัญญาให้ ในส่วนที่เป็นของเรา เราก็สามารถทำให้งอกเงยมากขึ้น แต่ในส่วนที่เราจ่ายภาษีให้กับรัฐบาล รัฐบาลก็จะนำไปทำนุบำรุงประเทศ ทำให้ประชาชนเกิดความเจริญด้วยกันทั้งคู่ ถ้าเราไม่จ่ายภาษีให้รัฐ รัฐก็จะมีปัญหา ค่าใช้จ่ายไม่พอที่จะดูแลคนในประเทศ เมื่อรัฐบาลดูแลคนในประเทศไม่ได้ จะเกิดผลกระทบต่อธุรกิจของเราในที่สุด

ในแง่ของกลยุทธ์ทางการค้า?

กลยุทธ์ทางการค้า หัวใจก็คือ การบริหาร สิ่งที่ธุรกิจเรามีอยู่ให้เป็นจุดแข็งเหนือคู่แข่ง ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา เพื่อบริหารจัดการสิ่งที่พระเจ้าประทานให้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ธุรกิจของเรามีความแข็งแกร่ง เราต้องดูแลตัวเองและบริหารธุรกิจของเราให้ดี โดยเป็นคนที่ยอมเรียนรู้ และต้องถ่อมใจในการพัฒนาธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ ในพระธรรมสุภาษิตกล่าวไว้ว่า “เมื่อเข้าสู่สงครามก็จะมีคนนำยิ่งมีที่ปรึกษาหลายคนก็จะได้ชัยชนะ” (สภษ. 24:6) กลยุทธ์ในการทำธุรกิจเปรียบได้กับการทำสงครามกัน คือ มีการแข่งขันกันใช้ทรัพยากรคน พนักงาน เงิน และเวลา โดยเป็นการแข่งขันกันอย่างเต็มที่ และนำธุรกิจให้ไปถึงชัยชนะ คือ การที่ธุรกิจของเราเจริญเติบโตแข็งแกร่งขึ้น หลักการนี้พระเจ้าสอนให้คิด ให้ปรับปรุงธุรกิจไม่ให้หยุดนิ่ง พระคัมภีร์

บอกกับเราว่า “ถ้ามีที่ปรึกษาหลายคนก็จะได้ชัยชนะ” พระเจ้าสอนให้เราฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและถ่อมใจ ถ้ารู้จักฟังคนอื่น และสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราเรียนรู้ บางทีพระเจ้าก็สอนเราโดยที่เราไม่รู้ตัว อย่างเช่น ผมได้มีโอกาสรู้จักและคุยกับผู้บริหารระดับสูงของบริษัทสายโรงงาน เป็นธุรกิจที่แตกต่างกับธุรกิจที่ผมดูแลอยู่ เมื่อผมฟังเขาแบ่งปันแล้ว พระเจ้ามีพระเมตตา ทรงนำผมให้เข้าใจและเกิดความคิดบางอย่างที่ไปปรับใช้กับธุรกิจของผมได้ หรือผมพูดคุยกับผู้บริหารบริษัทซึ่ง

เป็นลูกค้า แม้เขามีการค้าขนาดเล็กกว่าเรา แต่เมื่อเราได้เรียนรู้จากการแบ่งปัน โดยถ่อมใจฟังเขา เราก็เรียนรู้จากเขาได้ แล้วผมก็นำสิ่งต่างๆ ที่ได้มาปรับปรุงและทำให้ความแข็งแกร่งของธุรกิจเรามีมากขึ้น

การทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ต้องรู้จักสร้างสรรค์ธุรกิจให้เป็นที่ต้องการของตลาดและลูกค้า ถ้าพูดเป็นหลักการ คือ เราต้องเข้าใจผู้บริโภค ถ้าเราเข้าใจผู้บริโภค เราก็จะสามารถปรับปรุงสินค้า และการบริการให้เป็นที่ต้องการของลูกค้าทั่วไป อย่างเช่น สมัยก่อนคนส่วนใหญ่คิดว่า เราไม่สามารถไปเปิด

ศูนย์การค้าที่ต่างจังหวัดได้เพราะคนต่าง
จังหวัดไม่เข้าใจเรื่องศูนย์การค้าขนาดใหญ่
ซึ่งมีร้านค้าเยอะๆ มีบริการมากมาย
ต้องมีผู้บริโภคนำเข้าออกวันหนึ่งเป็นหมื่นๆ
คน ถ้าเป็นวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ก็ต้อง
เกือบแสนคน ไม่อย่างนั้นศูนย์การค้าก็จะ
อยู่ไม่ได้ แต่เป็นพระคุณและพระเมตตา
ที่พระเจ้าประทานความเข้าใจให้เรา
พัฒนาศูนย์การค้า ให้เข้ากับผู้บริโภคใน
จังหวัดต่างๆ โดยพระคุณของพระเจ้า เรา
จึงได้ไปเปิดศูนย์การค้าที่เชียงใหม่
อุดรธานี และทั่วทุกภาคในประเทศไทย
ได้สำเร็จ ความสำเร็จตรงนี้ก็เป็ผลจาก
สติปัญญาความเข้าใจที่พระเจ้าประทานให้

**ถ้าเราสัตย์ซื่อและทำตาม
พระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ว่า
สิ่งใดที่เราบริหารอยู่ จะเป็นธุรกิจหรือ
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไรของเราก็จะ
เกิดผล และเติบโตขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ถ้า
ไม่ได้ดำเนินตามพระประสงค์ของ
พระเจ้า ก็จะตกต่ำลง**

**ในมุมมองของอาจารย์
การทำธุรกิจไม่ได้หวัง
แค่กำไรใช่หรือไม่?**

ธุรกิจโดยทั่วไปก็ต้อง
มุ่งหวังกำไรเป็นตัววัด
ผลิตภาพ (productivity)
ถ้าผลิตภาพไม่เพิ่มขึ้น
หรือดีขึ้น ทั้งหมดก็อยู่
ไม่ได้ และรวมถึงองค์กร
ที่ไม่แสวงหากำไรด้วย
แต่ทุกองค์กรที่ไม่

แสวงหากำไรก็มีตัววัดผลิตภาพ เช่น
องค์กรที่ตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลเด็กกำพร้า ถ้า
ปีแล้วปีเล่าจำนวนเด็กกำพร้าที่ดูแลเท่า
เดิมไม่ได้โตขึ้น แสดงว่าผลิตภาพเท่าเดิม

แต่ถ้าความสามารถในการดูแลเด็กมี
จำนวนลดลง ผลิตภาพลดลง จำนวนเด็ก
ก็ลดลงเรื่อยๆ ในที่สุดองค์กรนี้ก็หายไป
เพราะผู้บริจาดก็จะค่อยๆ ลดลง ในทุก
องค์กรจึงต้องมุ่งเน้นที่วัตถุประสงค์ และ
ต้องพยายามก่อให้เกิดขึ้นมาให้ได้ ทั้งใน
หลักของการใช้ “ตะลันต์ที่พระเจ้า
ประทานให้” (มธ. 25:14-30) ถ้าผู้บริหาร
องค์กรใช้ตะลันต์เต็มทีจาก 5 ก็จะ
เพิ่มพูนเป็น 10 หรือจาก 2 ก็จะเพิ่มเป็น
4 ตามระยะเวลา แต่คนที่มี 1 กลับนำไป
ฝังดินจึงไม่เกิดผล พระเจ้าจะให้กำไรไป
ให้กับคนที่มี 10 แทน ดังนั้นถ้าเราสัตย์-
ซื่อและทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า
ไม่ว่าสิ่งใดที่เราบริหารอยู่ จะเป็นธุรกิจ
หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรของเราก็จะ
เกิดผล และเติบโตขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ถ้าไม่
ได้ดำเนินตามพระประสงค์ของพระเจ้า ก็
จะตกต่ำลง

**ผลิตภาพ (Productivity) กับ กำไร
(Profit) เหมือนหรือต่างกันอย่างไร?**

“ผลิตภาพ” หรือพระคัมภีร์เรียกว่า
“การเกิดผล” ไม่ใช่มีแต่ “กำไร” เท่านั้น
เช่น ยอดขายสูงขึ้น ดังนั้นถ้าธุรกิจมีกำไร
เพิ่มขึ้นด้วยการลดค่าใช้จ่าย กำไรนั้นเป็น
เพียงกำไรระยะสั้น อย่างเช่น บางบริษัท
เลิกจ้าง (layoff) พนักงานเพื่อจะลดค่า
ใช้จ่าย อาจจะเห็นว่าปีนั้นมีกำไร แต่ถ้า
เลิกจ้างพนักงานไปสัก 5 ปี บริษัทนั้นจะ

อยู่ไม่ได้ เพราะที่ผ่านมามีปัญหาที่มาจาก การลดค่าใช้จ่าย ไม่ได้ทำจากยอดขาย ที่เพิ่มขึ้น

จากประสบการณ์ในการทำธุรกิจ ของ อ.กอบชัย มีบทเรียนอะไรบ้างที่ อยากจะแบ่งปัน?

เวลาคริสเตียนทำอะไรและประสบความสำเร็จมาก คนรอบข้างก็ชื่นชมว่าเราเก่ง แต่ถ้าไม่ระวังตัว จิตใจเราเริ่มไม่ได้อยู่กับ พระเจ้า ค่อยๆ ห่างจากพระเจ้าไป ก็จะเป็นอันตราย สำหรับผมเอง มีอยู่ช่วงหนึ่ง ผมขยันทำงานมากเริ่มประสบความสำเร็จ และเริ่มมีความคิดว่าเรื่องพระเจ้า เป็นเรื่องเสียเวลา เริ่มไม่อยากจะรับใช้ กลุ่มสามัคคีธรรมก็ไม่อยากไป ไปโบสถ์ วันอาทิตย์ก็รู้สึกเสียเวลา ไม่อยาก อยู่ยาวนาน รีบกลับมาพักผ่อนที่บ้านดีกว่าจะได้เตรียมตัวทำงานในวันจันทร์ต่อ ผม ค่อยๆ ลดกิจกรรมด้านฝ่ายวิญญาณไปเรื่อยๆ จนในที่สุดกลุ่มสามัคคีธรรม ก็ไม่ได้ไป โบสถ์ก็ไม่ไป เอาเวลาไปพักผ่อนตามชายทะเลแทน พอผมไม่ได้ พบพระเจ้า ก็ไม่ได้พบกับสันติสุขที่แท้จริง ได้พักแค่ใจและร่างกาย แต่จิตวิญญาณที่ไม่ได้เจอพระเจ้าก็ไม่ได้พัก ไม่ได้เข้าสู่การพักผ่อนของพระเจ้า

จริงๆ แล้วทุกอย่างเริ่มมาจากจิตวิญญาณ เมื่อไม่ติดสนิทกับพระเจ้า จิตวิญญาณไม่

เกิดผล ก็เริ่มมีผลร้ายสู่ร่างกายและจิตใจ อารมณ์เริ่มแปรปรวน มีความเครียด โหม่ง่าย ตัดสินใจก็ผิดพลาด เพราะว่า เราอยู่ห่างไกลและไม่ได้รับการทรงนำ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ชีวิตดำเนินไปตามเนื้อ หนึ่ง เป็นเหมือนคนที่ไม่ได้ รู้จักพระเจ้า ธุรกิจ ค่อยๆ เบนเข็มโดยที่เรา ไม่รู้ตัว คนที่ทำงาน รอบๆ ตัวเรา ก็เริ่มไม่ ยอมรับ เพราะผมกลายเป็น คนหงุดหงิดง่าย เครียดง่าย โหม่ง่าย พอ ถึงจุดหนึ่งคุณพ่อก็ลงโทษ

ไม่ให้ทำงาน เพราะคนที่ทำงานกับเราไป บอกคุณพ่อว่าทำงานกับผมไม่ได้ ผมจึง ถูกลดอำนาจลงเรื่อยๆ เริ่มรู้สึกน้อยใจก็ เลยประชดโดยลาออกมานอนอยู่กับบ้าน ประมาณ 4-6 เดือน ไม่มีงานทำ ภายหลัง คุณพ่อให้ไปทำงานที่ใหม่ ไปของงานใคร ก็ไม่มีใครให้เพราะบรรดาญาติพี่น้อง ได้ยินชื่อเสียงของผมว่าเป็นคนเจ้า อารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง ไม่เชื่อฟัง ไม่มี ใครอยากร่วมงาน ผมไม่มีงานทำ ไม่รู้จะทำ อย่างไร ในเมื่อไม่มีใครให้งานทำ ผม จึงขอทุนจากคุณพ่อไปตั้งธุรกิจเอง คุณ พ่อก็ไม่อนุญาตให้ทำธุรกิจเพราะตอนนั้น คุณพ่อเป็นประธานกลุ่มเซ็นทรัล คุณลุง สุทธิธรรมก็ป่วยหนักใกล้จะเสียชีวิต คุณ พ่อบอกว่าถ้าผมออกไป คุณอาทั้งหลาย

พอมผมไม่ได้พบพระเจ้า ก็ไม่ได้พบกับสันติสุขที่แท้จริง ได้พักแค่ใจและร่างกาย แต่จิตวิญญาณก็ไม่ได้เจอ พระเจ้าก็ไม่ได้พัก ไม่ได้เข้าสู่การ พักผ่อนของพระเจ้า

ก็จะออกตาม ธุรกิจก็จะอยู่ไม่ได้ คุณพ่อ
ขอร้องให้อยู่ช่วยทำงานต่อ ส่วนผมก็ไม่มี
ทางไปแล้ว เพราะญาติพี่น้องไม่ยอมให้
ไปทำงานด้วย กลัวว่าผมจะไปอาละวาด
ใส่เขา ผมมาถึงทางตัน เป็นการถูก

อาจารย์กอบชัย
กับสมาชิก
คริสตจักร

พระเจ้า ตีสอน
ลงวินัย ในที่สุดก็
เริ่มรู้ว่านั่นเป็นน้ำ
พระทัยของพระเจ้า
ที่ต้องทำงานร่วม
กับคุณพ่อ จึงเริ่ม
กลับมาอธิษฐาน

แสวงหาพระเจ้า อ่านพระคัมภีร์ จิต
วิญญาณเริ่มสนิทสนมกับพระเจ้าอีกครั้ง
หนึ่ง พระเจ้าได้เปิดทางให้กลับมาทำงาน
ในเซ็นทรัลพัฒนา แต่ตอนไปเริ่มงานใหม่
ผมเองก็ไม่ได้ถ่อมใจจริง ยังมีความหยิ่ง
คิดว่าตัวเองเก่ง คุณอาให้ไปเป็นผู้อำนวยการ
ดูแลทุกศูนย์การค้า ซึ่งเป็นตำแหน่ง
ที่มีความรับผิดชอบสูง ไม่มีใครอยากทำ
ส่วนตัวเป็นคนหยิ่ง ผมมองว่าเมื่อไม่มี
ความสำคัญ ไม่มีคุณค่า ก็ยังไม่อยากทำ
เมื่อผมมีความคิดว่าตำแหน่งนี้คงไม่ดี
เป็นงานที่ไม่มีคุณค่าก็เลยไม่อยากทำ ไป
ทำวันเดียวและก็ได้ไปอีก ไม่ถ่อมใจ ทั้ง
ที่จริงแล้วงานนี้เป็นงานที่มีขอบข่าย
ความรับผิดชอบสูงมาก แต่เป็นงานที่ต้อง
แก้ปัญหามากมาย ไม่มีใครอยากแก้
ปัญหา ผมตอบไปว่าถ้ามีอารมณ์ก็จะไป
ต่างๆ ที่ทุกวันก็ไม่ทำอะไรจะทำ ตกงานมา
6-8 เดือน

แต่พอผมเริ่มถ่อมใจจริง เริ่มกลับมาอ่าน
พระคัมภีร์และอธิษฐานมากขึ้น ชีวิตก็
ค่อยๆ พื้นในฝ่ายจิตวิญญาณ เริ่มกลับไป
สามัคคีธรรมกับพี่น้อง เริ่มไปโบสถ์ เริ่มมี
ความละอาย กลัวว่าถ้าผมไปทำงาน
พนักงานต้องหัวเราะเยาะผมแน่ๆ พอถึง
เวลาที่เป็นอย่างนั้นจริงๆ แถมคุณอาไม่
ให้ดูแลศูนย์การค้าแล้ว ตำแหน่งที่ให้ดูแล
ศูนย์การค้า ก็ให้คนอื่นทำ ผมต้องไป
ทำงานเป็นเลขาฯ ของคุณอาสุทธิธรรม
แทน ทำหน้าที่ประสานงานในตำแหน่ง
เลขาฯ เป็นการตีสอนของพระเจ้า เพราะ
อายุก็ 40 ปีแล้ว เคยดูแลพนักงานเป็น
พันคน กลับต้องมาเริ่มต้นใหม่หมด ไม่มี
ลูกน้องเลย แต่ผมรู้ว่านี่เป็นจุดที่พระเจ้า
ตีสอนผม เมื่อเป็นเช่นนี้ผมยอมรับการตี
สอนจากพระเจ้า ความคิดจิตใจก็เปลี่ยนไป
ยอมรับว่าทุกสิ่งที่คุณอาสุทธิธรรมให้ทำ
เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงนำให้ทำ จากนั้นไม่ว่า
คุณอาจะให้ทำอะไร หรือใครให้ทำอะไร
ก็ทำตาม ผมก็ทำหมด

ต่อมาปี 1997 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดวิกฤติ
เศรษฐกิจ ผมได้รับมอบหมายให้เข้าไป
ช่วยดูแลธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของ
ครอบครัว เป็นโครงการคอนโดมิเนียม
หลังหนึ่งแถวสาทร ผมไม่มีความรู้เรื่อง
การโอนทรัพย์สินมาก่อน ต้องพึ่งพา
พระเจ้าอย่างเดียว ทุกเช้าก่อนไปทำงาน
จะคุกเข่าอธิษฐาน “ข้าแต่พระเจ้า
พระองค์เป็นเจ้าของความรู้ทุกอย่าง

พระองค์รู้ทุกสิ่งว่าธุรกิจจะต้องทำอย่างไร ขอสอนลูกด้วย” แล้วก็เดินไปทำงาน อัจฉรย์มาก ในที่สุดโครงการสามารถ โอนคอนโดมิเนียมให้กับลูกค้าได้ทั้งหมด 100% โดยไม่มีคดีการฟ้องร้องใดๆ นี่เป็นการอัจฉรย์จากพระเจ้า ผมยังงงว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะในช่วงปี 1997 มีคดีฟ้องร้องติดตามหนี้สินกันไปทั่ว เพราะช่วงนั้นคนไม่มีเงิน และคนจะไม่ โอนคอนโดมิเนียม คอนโดมิเนียมอื่นๆ ก็มีคดีต้องฟ้องร้องมากมาย เพื่อจะโอน มีการถูกยึด

คุณอาบอกว่า “เจ้านี้มันเก่งนี่ ถ้าอย่างนั้นให้นำบริษัทไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์” ผมไม่เคยนำบริษัท เข้าตลาดหลักทรัพย์ แต่อะไรก็ตามที่ พระเจ้าให้ทำ ผมยินดีทำ ผมไปเรียก พนักงานที่เกี่ยวข้องมาตั้งทีมที่ปรึกษา ซึ่ง ที่ผ่านมามีการพยายามนำบริษัทเข้า ตลาดหลักทรัพย์ 2-3 ปี ยังเข้า ตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ แต่พระเจ้าได้ สำแดงจากสติปัญญาของพนักงานที่คุย กัน ทำด้วยกันมาได้ 1-2 ปี ก็นำบริษัท เข้าตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นผลสำเร็จด้วย พระคุณพระเจ้า

คุณอาบอกอีกว่า “เจ้านี้มันเก่ง ถ้าอย่าง นั้นให้ไปซื้อกิจการ” ตอนนั้นข้ามปี 1997 มาแล้ว เริ่มมีศูนย์การค้าที่ประสบปัญหา ทางธุรกิจ มีคนมาบอกขาย เราก็ไปซื้อ ซึ่ง

ต้องไปเจรจาซื้อ ในการเจรจาก็มีปัญหา มากมายเรื่องราคาทรัพย์สิน แต่พระเจ้า เมตตาให้ทำ เราก็ทำไป เมื่อผมพบ อุปสรรคในงาน ผมเชื่อว่าพระเจ้าให้เจอ โดยมีวิตุประสงค์ของพระเจ้า อย่า พยายามหลีกเลี่ยง ต้องอธิษฐานพึ่งพา พระเจ้าอย่างมาก และในที่สุดก็สำเร็จ สามารถซื้อกิจการที่มุ่งหวังได้

ในฐานะที่อ.กอบชัย เป็นทั้งนักธุรกิจ และผู้อภิบาลด้วย มีมุมมองอย่างไร เกี่ยวกับ prosperity gospel?

หลักของพระเจ้าคือ การเกาะติดกับ พระคัมภีร์ สิ่งที่ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ ในที่สุดจะใช้ไม่ได้ผล นักธุรกิจคริสเตียน บางคนขาดความเชื่อจึงไปยึดหลักนั้นที่ หลักนี้ที่ซึ่งไม่ใช่หลักในพระคัมภีร์ **หลักของพระคัมภีร์มีอยู่แล้ว คือ**

1. **ชีวิตจะต้องให้พระเยซูเป็นศูนย์กลาง** พระเจ้าให้ทุกคนอยู่ในบทบาทที่แตก ต่างกัน บางคนเป็นอาจารย์ บางคน เป็นข้าราชการ บางคนเป็นแพทย์ และ มีบางคนพระเจ้าให้เป็นนักธุรกิจ ซึ่งทุก คนต้องมีพระเยซูเป็นศูนย์กลางทั้งสิ้น ถ้าไม่มีพระเยซูเป็นศูนย์กลาง การเริ่ม ต้นทำงานจะมีปัญหา การทรงนำ จากพระเจ้าที่จะมาถึงเรา ก็มาไม่ถึง เราต้องเดินด้วยตัวของเราเอง ซึ่งจะมีข้อผิดพลาดตลอด

2. เรื่องธุรกิจ พระเจ้าบอกว่า ต้องขยันเหมือนมด

พระธรรมสุภาชิตบอกเราว่า “คนเกียจคร้านเอ๋ย จงไปคูดมด” แสดงว่าเราต้องขยันเหมือนมด มดมีวินัยสูงมาก ตื่นแต่เช้า พอแดดเริ่มขึ้นจากขอบฟ้า มดจะรีบพากันออกมาทำงาน พอดวงอาทิตย์ตก มดจะกลับเข้ารัง ตามเวลาของมัน มดมีช่วงเวลาทำงานและช่วงเวลาพักผ่อน แบ่งเวลาเป็น พระคัมภีร์สอนนักธุรกิจให้เรียนรู้จากมดด้วย บางคนกังวลเรื่องธุรกิจมาก มัวแต่ทำงานจนเรียกว่าขาดความเชื่อว่าพระเจ้าจะดูแล พระคัมภีร์บอกเราว่า พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคน

ผมคิดว่า การที่พระเจ้าต้องการให้เราถวายทุกเดือน ก็เพื่อจะตรวจสอบจิตใจของเราอยู่เสมอ

งานที่สร้างบ้าน ถ้าพระเจ้าไม่ได้อยู่ด้วยก็เป็นการสร้างบ้านที่เหน้อยเปล่า คนยามที่ยืนเฝ้าอยู่ที่เหนือกำแพง ถ้าพระเจ้าไม่ได้อยู่ด้วย การอยู่เฝ้ายามก็เหน้อยเปล่า พระเจ้าต้องการให้ลูกของพระองค์ หลับสบาย

เป็นการเหน้อยเปล่าที่ตื่น

แต่เช้า ทำงานจนค่ำมืด หลังขดหลังแข็ง กลายเป็นคนที่ขาดการวางใจพระเจ้า (สดด. 127:1-2) การที่เราจะวางใจพระเจ้าได้จะต้องมีชีวิตที่ติดสนิทกับพระองค์จริงๆ แล้วคำตอบทุกอย่างอยู่ในพระคัมภีร์ เราต้องอ่าน ถ้าไม่อ่านเราจะถูกกระแส

ความคิดของสังคมที่ไม่ได้อยู่ในพระคัมภีร์พัดพาล่องลอยไป คริสเตียนเหล่านี้เองเมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ Prosperity Gospel ว่า ถ้าทอ้งขอพระคัมภีร์ข้อนี้ ข้อนี้ที่พูดถึงความร่ำรวยแล้วจะรวยขึ้น แท้จริงพระคัมภีร์ไม่เคยบอกอย่างนั้นเลย หรือบางกลุ่มบอกว่า “ต้องถวายสิบลดถวายเพื่อเรื่องนั้นเรื่องนี้ แล้วพระเจ้าจะอวยพร ถ้าพระเจ้าไม่อวยพรภายใน 3 เดือน มาร้องเรียนกับที่โบสถ์ได้เลย” การสอนเช่นนี้เกินเลยไปกว่าสิ่งที่พระคัมภีร์สอน และกำลังทำหน้าที่ในการรับรองแทนพระเจ้าที่เกินเลยความจริง อย่างไรก็ตามการถวายสิบลดก็ยังเป็นเรื่องจำเป็น และพระเยซูเน้นย้ำเรื่องการถวายว่าเป็นเรื่องทำทีในใจของผู้ถวาย บางคนถวายเพื่อหวังจะได้รับ คิดว่าถวายไปแล้วพระเจ้าจะตอบแทนเรา แต่เราควรสำนึกในพระคุณว่าทุกสิ่งในชีวิตของเรามาจากการทรงประทานของพระเจ้า รวมทั้งอาชีพและเงินทองด้วย ผมคิดว่า การที่พระเจ้าต้องการให้เราถวายทุกเดือน ก็เพื่อจะตรวจสอบจิตใจของเราอยู่เสมอ คนส่วนใหญ่แพ้ภัยเงินมากที่สุด พระคัมภีร์จึงเตือนใจว่า มูลเหตุของความชั่วทั้งหมดคือการรักเงิน (1ทธ. 6:10) เงินมีพลังใหญ่มาก พระเจ้าถึงให้เราตรวจสอบตนเองทุกเดือน ว่ายังรักพระเจ้าอยู่หรือไม่ หรือรักเงินมากกว่าแล้ว ไม่เช่นนั้นเราอาจจะผลอได้

อาจารย์คิดอย่างไร ที่ทางกระแส prosperity เน้นว่า ถ้าเรามาเชื่อพระเจ้า เราจะได้รับการอวยพร?

ผมเชื่อว่าพระเจ้าอวยพรอยู่แล้ว ในพระคัมภีร์พูดถึงการอวยพรพรไว้มากมาย แต่พระพรที่พระคัมภีร์พูดถึงไม่ได้หมายถึงความร่ำรวยอย่างเดียว ตัวอย่างในพระคัมภีร์มีมากมาย เช่น คริสเตียนในยุคแรกสมัยพระธรรมกิจการ ที่เอาจริงเอาจังกับพระเจ้าก็ไม่ใช่ว่าทุกคนที่ร่ำรวย บางคนทำงานหาเช้ากินค่ำ บางคนเป็นทาสด้วยซ้ำ แต่มีชีวิตดำรงอยู่ได้ ทรัพย์สินก็ไม่มี พระเจ้าได้เรียกคนทุกกลุ่มมาเพื่อให้เขาเป็นเกลือและแสงสว่างในสังคมของเขา ไม่เช่นนั้นความรอดจะอยู่ในกลุ่มของพ่อค้าเท่านั้น พระเจ้าได้เรียกคนทุกกลุ่มมาเป็นสาวกของพระองค์ ดังนั้นนักธุรกิจต้องไม่ขาดความเชื่อ พระเจ้าจะประทานตะลันต์เพื่อให้เราทำงานได้และมีธุรกิจที่ยั่งยืนได้ เราอาจจะรวยไม่เท่ากัน เพราะพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับแต่ละคนแตกต่างกันไป

ในมาระโก 10:23-24 พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้ายากจริงๆ” อาจารย์คิดว่า พระเยซูต้องการสอนอะไร ?

ผมคิดว่า พระเยซูต้องการสอนว่า การที่เราจะติดตามและเป็นสาวกของพระองค์

ต้องให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตอย่างแท้จริง จากตัวอย่างของเศรษฐีหนุ่ม เมื่อดูบริบทแล้วพบว่า อุปสรรคของเขา คือ การมีเงินมากเกินไปจนหวังชีวิตของเขา พระเยซูจึงเรียกให้เขาสละทุกอย่างเพื่อติดตามพระองค์จริงๆ ซึ่งนับเป็นชัยชนะในอีกมุมหนึ่งที่เขาจะแสดงออกมาเป็นการดำเนินชีวิตที่ให้พระเจ้าสำคัญที่สุด การให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางจะแสดงออกมาเป็นท่าทีของเราที่อยากติดสนิทกับพระเจ้า อยากศึกษาพระคัมภีร์ อยากเชื่อฟังพระคัมภีร์ อยากสามัคคีธรรมกับพี่น้อง อยากมีส่วนร่วมรับใช้ในคริสตจักร คือ เป็นสาวกที่มีชีวิตที่เติบโตในพระเจ้าและเป็นพรต่อผู้อื่น นี่เป็นการเรียกร้องจากพระเจ้า เมื่อเราจะติดตามพระองค์ เราต้องยอมให้พระองค์เป็นที่หนึ่งอย่างแท้จริง ถ้าเรายังมีข้อแม้อยู่เรื่อยๆ ก็เป็นตัวบ่งชี้ว่าพระเจ้าอาจยังไม่ได้เป็นที่หนึ่งในชีวิตก็ได้

อ.กอบชัย จิราธิวัฒน์
 ศิษยาภิบาลคริสตจักร
 กิจการของพระคริสต์
 กรรมการบริหารกลุ่มบริษัท
 ในเครือเซลล์ทรัลพัฒนา

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่ง ความเจริญรุ่งเรือง

ศจ.ยีนดี จัง

ความเป็นมาและกระบวนการพัฒนา ของการเพิ่มพูนคริสตจักร

กระแสของการเพิ่มพูนคริสตจักรได้เริ่มขึ้นในปี 1936 โดย ดร.โดนัลด์ แม็คกัฟแรน (Dr. Donald McGavran) ซึ่งเป็นมิชชันนารีที่ทำงานในประเทศอินเดีย ท่านได้รวบรวมและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลงานขององค์กรมิชชันต่างๆ ซึ่งสรุปได้ว่าองค์กรมิชชันส่วนใหญ่มุ่งเน้นงานเพิ่มพูนคริสตจักรเป็นสำคัญ จากนั้น ดร.แม็คกัฟแรน ได้เขียนหนังสือ 2 เล่ม ซึ่งเป็นที่มาที่ทำให้กระแสการเพิ่มพูนคริสตจักรได้รับความสนใจจากนักศาสนศาสตร์ หนังสือเล่มแรกชื่อว่าสะพานของพระเจ้า (*The Bridges of God*) ตีพิมพ์ในปี 1955 และเล่มที่สองชื่อคริสตจักรเติบโตอย่างไร? (*How Churches Grow?*) ตีพิมพ์ในปี 1959 หนังสือสองเล่มนี้กล่าวถึงการประกาศพระกิตติคุณอย่างเป็นระบบและในที่สุดระบบนี้ได้เป็นต้นแบบ (model) ของการประกาศอย่างหนึ่ง โดยนักวิชาการเรียกแบบนี้ว่า “การเพิ่มพูนคริสตจักร”

ในปี 1961 ดร.แม็คกัฟแรน ได้ย้ายไปที่เมืองยูจีน รัฐโอเรกอน และได้ก่อตั้งศูนย์อบรมการเพิ่มพูนคริสตจักรขึ้นเพื่อ

ให้การอบรมแก่มิชชันนารีทั้งหลาย ศูนย์อบรมนี้ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ ในปี 1965 ศูนย์ดังกล่าวได้ย้ายไปที่พระคริสตธรรมฟูลเลอร์ (Fuller Theological Seminary) ในรัฐแคลิฟอร์เนียและเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันการอบรมพันธกิจโลกและการเพิ่มพูนคริสตจักร (World Mission Seminary and Church Growth Institution) โดยมีเป้าหมายเพื่ออบรมมิชชันนารีในการประกาศข้ามวัฒนธรรมเพื่อก่อตั้งคริสตจักรและเพิ่มพูนคริสตจักร ต่อมาในปี 1972 ดร.แม็คกัฟแรนได้ทำงานร่วมกับดร.ปีเตอร์ แวกเนอร์ (Dr. Peter Wagner) ที่เป็นลูกศิษย์ทำให้เรื่องการเพิ่มพูนคริสตจักรเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มพูนคริสตจักรกล่าวว่า “เป้าหมายของการตั้งคริสตจักรคือการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าและสร้างสาวกจนสุดปลายแผ่นดินโลก” เพราะฉะนั้นยุทธศาสตร์ของการเพิ่มพูนคริสตจักร คือ การประกาศข่าวประเสริฐ สร้างสาวก ตั้งคริสตจักร ร่วมรับใช้ ตามที่พระเยซูได้กล่าวไว้ใน มัทธิว 16:8 “เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้”

ฉะนั้นการสร้างและการเพิ่มพูนคริสตจักรจึงสอดคล้องกับภารกิจที่พระองค์มอบให้เราในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า

การพัฒนาแนวคิดการเพิ่มพูนคริสตจักรได้ขยายออกไป ไม่ใช่อยู่ในกรอบความเชื่อของกลุ่มอนุรักษนิยมเท่านั้น ต่อมาเกิดกระแสการเปลี่ยนแปลงจากคลื่นลูกใหม่คลื่นแรก คือ การเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในกลุ่มพี่น้องเพนเทคอสที่เน้นการได้รับพร การรักษาโรค การเพิ่มพูนสมาชิก และคลื่นลูกที่สอง คือการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมที่เรียกว่าแนวคิดยุคหลังสมัยใหม่ (post-modernism) ซึ่งได้เน้นด้านเสรีภาพและความอิสระของบุคคล การเพิ่มพูนคริสตจักรได้เคลื่อนไปตามคลื่นสองลูกนี้ และได้ขยายไปถึงกลุ่มประเทศในโลกที่สาม แต่การเคลื่อนไหวเช่นนี้สร้างผลกระทบทางลบต่อการเพิ่มพูนคริสตจักรคือ

1. เน้นการเพิ่มพูนที่ปริมาณ ถ้าสามารถเพิ่มคนได้มาก ก็ถือว่าประสบความสำเร็จมาก และผู้ที่สามารถเพิ่มสมาชิกได้จำนวนมากก็จะได้รับการยกย่อง
2. เน้นเนื้อหาหรือโปรแกรมที่สนุกสนานที่คนจะชื่นชอบเพื่อดึงดูดคน จึงเป็นการเพิ่มพูนคริสตจักรตามความพอใจของมนุษย์ ซึ่งอาจไม่ใช่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ความเป็นมาและกระบวนการพัฒนาของศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง

ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง (Theology of Prosperity) เริ่มขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 19 ได้รับอิทธิพลจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มความคิดใหม่ (New Thought Movement) โดยอิทธิพลของสวีเดนบอร์ก (Swedenborg) และควิมบี้ (Quimby) ผู้กล่าวว่า “จิตใจสามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้”¹ การเคลื่อนไหวอันนี้ไม่ได้เป็นไปตามหลักของพระคัมภีร์ทั้งหมดแต่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาฮินดูหรือปรัชญาต่างๆ ที่ผสมผสานกัน และตั้งแต่ปี 1980 ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองก็มีอิทธิพลต่อสหรัฐอเมริกา โดย วิลเลียม เคนยอน (William Kenyon, 1867-1948) เป็นผู้ริเริ่ม ต่อมาคือ เคนเนธ อี. ฮากิน (Kenneth E. Hagin, 1917-2003) จึงทำให้รากฐานของศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองในสหรัฐอเมริกามีความแข็งแกร่งขึ้น และกลุ่มผู้รับใช้ที่ได้รับอิทธิพลในศาสนศาสตร์นี้ คือ โรเบิร์ต เอช. ชูลเลอร์ (Robert H. Schuller) เป็นนี่ ฮินน์ (Benny Hinn) โจเอล ออสทีน (Joel Osteen) และบุคคลสำคัญอื่นๆ อีกมากมาย พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้า

¹ Martin A. Larson, *New Thought; or, A Modern Religious Approach: The Philosophy of Health, Happiness, and Prosperity* (New York: Philosophical Library, 1985), 6.

อวยพรเหนือบรรดาลูกของพระเจ้าในด้านการเงิน สุขภาพ และชีวิตที่ดี และช่องทางที่ได้รับพระพรเหล่านี้คือความเชื่อที่มั่นคงเท่านั้น (strong enough or sufficient faith) ในขณะที่เดียวกันคนป่วย คนยากจน หรือคนที่หมดหวัง ก็เป็นเพราะเขาขาดความเชื่อและคนเหล่านั้นอยู่นอกพระทัยของพระเจ้าและเป็นกลุ่มคนที่ล้มเหลว²

เคนเน็ธ อี. ฮากิน เชื่อว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ (*El Shaddai*) ทรงประทานพระสัญญาอย่างเพียงพอให้กับลูกที่รักทุกคน พระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ทรงมั่งคั่ง ไม่ใช่ผู้ที่ขัดสน ฮากินยืนยันพระสัญญาของพระเจ้าทั้ง 7 ประการ³ คือ ปลดปล่อยเขา วางเขาไว้ในที่สูง ตอบเขา อยู่กับเขา ยกย่องเขา ให้เขาอึดใจด้วยชีวิตที่ยืนยาว และสำแดงความรอดแก่เขา (deliver him, set him on high, answer him, be with him, honor him, with long life I will satisfy him, and show him my salvation)

ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองมองเรื่องความเชื่อว่าเป็นช่องทางที่จะได้รับความมั่งคั่งของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้นความเชื่อนี้ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเองมากจนอาจถึงขั้นหลงตัวเองได้

² Kenneth E. Hagin, *How to Turn Your Faith Loose* (Tulsa: Faith Library, 1983), 15.

³ Kenneth E. Hagin, *El Shaddai: The God Who Is More Than Enough* (Oklahoma: Faith Library Publication, 1980), 18.

พื้นฐานของแนวคิดนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องวัตถุนิยมอย่างเต็มรูปแบบ ดังนั้นศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองจึงได้ขยายตัวอย่างมากในบริบทสังคมอเมริกันที่มีความเสรีด้านวัตถุนิยม และวิถีชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ

การพบกันระหว่างการเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง ได้โคจรมาพบกันได้อย่างธรรมชาติที่สุดเพราะความเป็นมาและพัฒนาการตามที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นมีเส้นทางที่ใกล้เคียงกันมาก และทั้ง 2 เรื่องได้เสริมซึ่งกันและกัน ช่วงเวลาการเพิ่มพูนคริสตจักรกำลังโตขึ้น ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองทำหน้าที่จุดไฟให้กับการเพิ่มพูนคริสตจักร และสังเกตจากสภาพภายนอก กลุ่มคนที่เชื่อในศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองก็สามารถเพิ่มพูนคริสตจักรขนาดใหญ่ (mega church) ได้

อย่างไรก็ตาม การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองนั้นมีความผิดพลาดจากหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มพูนและการพัฒนาคริสตจักรตามพระคัมภีร์บางประการดังนี้

1. การเพิ่มพูนปริมาณและการพัฒนาจากภายนอกไม่ใช่การเพิ่มพูนที่แท้จริง

ตามหลักพระคัมภีร์ การเพิ่มพูนที่แท้จริงจะเน้นคุณภาพภายในและการเติบโตอย่างเป็นทางการที่สุด เน้นการเพิ่มพูนด้วยบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับคำสอนของพระเยซู ซึ่งนั่นหมายความว่าเป้าหมายเชิงคุณภาพสำคัญกว่าเป้าหมายในเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตามการเพิ่มพูนทางปริมาณและคุณภาพต้องไปพร้อมๆกันอย่างสมดุล คุณภาพและปริมาณนั้นไม่ได้มีความขัดแย้งกัน แต่ทั้งสองส่วนต้องช่วยประคับประคองกัน เพราะการเติบโตด้านปริมาณ ก็ไม่ได้หมายความว่าด้านจิตวิญญาณจะอ่อนแอเสมอไป ทั้งสองส่วนนี้ต้องเติบโตไปด้วยกัน ซึ่งเรียกว่าการเพิ่มพูนคริสตจักรแบบครบวงจร (*Holistic Church Growth*) ที่โรเบิร์ต เค. ฮัดนัท (Robert K. Hudnut) กล่าวในหนังสือการเพิ่มพูนคริสตจักรไม่ใช่ประเด็นหลัก (*Church Growth is Not the Point*)

2. “เป้าหมายของการเพิ่มพูนคริสตจักรไม่ได้อยู่ที่การเพิ่มพูน แต่อยู่ที่การจงรักภักดีและความสัจย์ซื่อต่อพระคริสต์” ความคิดนี้สนับสนุนการเพิ่มพูนคริสตจักรว่าต้องคำนึงถึงสิทธิอำนาจของพระคริสต์ และแก่นแท้สำคัญของการข่าวประเสริฐ

3. การพัฒนาจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความพยายามหรือมีการป้อนข้อมูลหรือมีการสร้างเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่ดี นี่เป็นการพัฒนาตามหลัก

สังคมวิทยา มากเกินไป แต่การพัฒนาตามหลักพระคัมภีร์นั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น

4. การพัฒนาและการเพิ่มพูนสภาพภายนอกนั้นไม่ใช่เป้าหมายที่แท้จริง แต่เป้าหมายที่แท้จริงของการพัฒนาและเพิ่มพูนของคริสตจักรตามหลักพระคัมภีร์คือการสร้างแผ่นดินของพระเจ้าให้สำเร็จ นั่นหมายถึงการปกครอง

ของพระเจ้าอย่างทั่วถึงในทุกส่วนของชีวิต ดังนั้นกลุ่มคนที่คาดหวังความสำเร็จของการเพิ่มพูนคริสตจักรต้องอธิษฐานตามที่พระเยซูคริสต์สอนไว้ว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่” เป้าหมายที่แท้จริงของการเพิ่มพูนคริสตจักรไม่ได้ขึ้นกับการเติบโตของชีวิตส่วนตัว หรือการขยายคณะนิกร แต่ต้องให้ทุกส่วนในชีวิตของเราถวายเกียรติแด่พระเจ้า และจุดนี้มนุษย์ต้องเชื่อฟังพระมหาบัญชาและทำภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เราในการเป็นผู้ครอบครอง ดูแล อารักขา สิ่งทรงสร้างต่างๆ ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างสัตย์ซื่อ (ปฐมกาล 1:28) ฉะนั้นถ้าเราจะปฏิบัติตามหลักการเพิ่มพูนคริสตจักรอย่างถูกต้อง เราต้องรักษาภารกิจ 2 อย่างต่อไปนี้ให้ครบถ้วน คือ การประกาศข่าวประเสริฐและการทำความดีต่อเพื่อนบ้าน

การเพิ่มพูนที่แท้จริง จะเน้นคุณภาพภายใน และการเติบโตอย่างเป็นทางการ ที่สอดคล้อง

ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง ส่งผลต่อการเพิ่มพูนคริสตจักร อย่างไร?

คริสตจักรในยุคปัจจุบันที่อ้างถึงหลักการทางการตลาด (marketing principle) เพื่อการเพิ่มพูนคริสตจักรโดยพยายามขยายคริสตจักรในรูปแบบของศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรือง การเพิ่มพูน คริสตจักรหลายครั้งเป็นความพยายามของมนุษย์ไม่ได้เป็นไปตามหลักข่าวประเสริฐของพระเจ้า ถึงแม้จะใช้พระนามของพระเยซูและเชื่อในฤทธิ์เดชของพระเยซู แต่เป็นความเชื่อที่อยากได้ รับพระพรลักษณะคล้ายความเชื่อแบบไสยศาสตร์ ความเชื่อที่ขึ้นกับความ ต้องการของมนุษย์เป็นหลักได้ทำลาย

ความเชื่ออันงดงามในข่าวประเสริฐของพระเจ้า ผู้รับใช้ของพระเจ้าที่รักษาแก่นแท้ของข่าวประเสริฐแต่ไม่ได้ทำงานในคริสตจักรใหญ่โตกลับถูกมองว่าต่ำต้อย เพราะพวกเขามองว่าความเชื่อที่มากต้องสำแดงออกมาเป็นพันธกิจที่ใหญ่โต ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19-20 เกิดปรัชญาแนวคิดใหม่ที่ว่า “ปฏิบัตินิยม” (pragmatism) ซึ่งเป็นทัศนคติที่เน้นผลทางปฏิบัติ แนวคิดปฏิบัตินิยมนี้ทำให้ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองใน

สหรัฐอเมริกาเฟื่องฟูมาก อิทธิพลของแนวคิดนี้ทำให้คริสเตียนเกิดความคิดใหม่ที่ว่า “คุณค่าของความสุขสูงกว่าคุณค่าของความบริสุทธิ์”

สิ่งที่ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้ส่งผลต่อการเพิ่มพูนคริสตจักรคือ การให้ความสำคัญกับเรื่องวัตถุนิยมและการเน้นการประสบความสำเร็จ ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองและการเพิ่มพูนคริสตจักรนั้นมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันและรอยคอดคำตอบเดียวกัน แต่ความเชื่อที่รวมสองเรื่องนี้ไว้ไม่สามารถเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรได้อีกต่อไป

ดร.คริส ไรท์ (Dr.Chris Wright) ประธานกลุ่มทำงานแผนกศาสนศาสตร์โลซานน์ (President of Lausanne Theological Department Working Group: LTWG) ได้ยืนยันอย่างเป็นทางการว่าศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองนั้นผิดหลักศาสนศาสตร์อย่างแน่นอน เป็นค่านิยมใหม่ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2000-2010 ที่สมควรละทิ้งหรือทำลาย เพราะเป็นศาสนศาสตร์ที่ห่อหุ้มความโลภของมนุษย์ไว้อย่างสวยงาม ศาสนศาสตร์นี้ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตว่าจะดีขึ้น แต่ท้ายสุดกลับไม่เอาพระกิตติคุณของพระเจ้า โรนัลด์ เจ. ไซเดอร์ (Ronald J. Sider) ได้เตือนเกี่ยวกับอันตรายของการแสวงหา

สิ่งที่ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้ส่งผลต่อการเพิ่มพูนคริสตจักร คือ การให้ความสำคัญกับเรื่องวัตถุนิยม และการเน้นการประสบความสำเร็จ

ความมั่งคั่งว่า⁴

1. ทำให้หลงลืมพระเจ้า
2. ทำให้เกิดสงคราม
3. ทำให้หลงลืมผู้ยากไร้ซึ่งพระเจ้าทรงสนพระทัยคนเหล่านั้น
4. เป็นความโลภที่ไม่มีที่สิ้นสุด ความโลภที่ควบคุมไม่ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางใหม่ในการสร้างคริสตจักรที่เข้มแข็ง

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองมีความหวังอันเดียวกันคือ การตั้งคริสตจักรที่เป็นตัวแทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก และคริสตจักรที่สะท้อนถึงความสง่างามของพระเจ้าแต่ทั้งสองเรื่องก็มองข้ามจุดสำคัญบางอย่าง ซึ่งถ้าสามารถแก้ไขแล้ว ก็จะมีแนวทางใหม่ในการสร้าง หรือเพิ่มพูนคริสตจักรที่เข้มแข็งอย่างแท้จริง (authentic church growth) ได้ จึงมีข้อเสนอแนะ 4 ประการ ดังนี้

1. คริสตจักรควรเคลื่อนด้วยวัตถุประสงค์ ไม่ใช่ด้วยโปรแกรม (purpose driven church, not program driven church)
- การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้มาบรรจบกัน และได้สร้างภาพลักษณ์ของคริสตจักรที่ว่า คริสตจักรที่ใหญ่และมีอิทธิพลนั้นเป็น

ผลลัพธ์ของความโลภของมนุษย์ คริสตจักรใหญ่และมีอิทธิพลนั้นอาจเป็นเป้าหมายที่สวยงาม แต่เป้าหมายที่แท้จริงของคริสตจักรนั้นอยู่ที่การสร้างแผ่นดินของพระเจ้าให้สำเร็จ เป้าหมายได้เน้นถึงบุคลิกภาพภายในมากกว่าภายนอกหรือความสำเร็จตามวัตถุนิยม โดย อ.ริค วอร์เรน (Pastor Rick Warren) ได้เริ่มต้นรณรงค์การสร้างคริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางวัตถุประสงค์ของคริสตจักรต้องระวังด้วยว่าจะไม่ได้รับอิทธิพลจากสังคมเพราะสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่สับสนวุ่นวายซึ่งง่ายที่จะหลงลืมเป้าหมายที่แท้จริงของคริสตจักร แม้ยุคสมัยจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรแต่เป้าหมายที่แท้จริงของคริสตจักรต้องไม่เปลี่ยนแปลง ศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองจะเน้นกระแสใหม่ๆ แต่คริสตจักรต้องคงไว้ซึ่งเป้าหมายที่แท้จริงที่พระคัมภีร์บอกไว้

2. คริสตจักรควรสร้างความเป็นผู้นำที่นำสู่การเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ความเป็นผู้นำที่ยึดอำนาจแบบดั้งเดิม (have transformational leadership, not authoritative leadership)
- การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้มาบรรจบกัน และได้สร้างภาพลักษณ์ของความเป็นผู้นำอย่างหนึ่ง คือ ผู้นำที่มีสิทธิอำนาจสูงสุด สมาชิกทุกคนต้องเชื่อฟังผู้นำโดย

⁴ Ronald J. Sider, *Rich Christians in an Age of Hunger: A Biblical Study* (IL:Downers Grove,1984), 108-111.

ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ เป็นลักษณะของผู้นำที่ต้องเป็นหัวหน้าใหญ่ (boss) หรือเป็นผู้จัดการใหญ่ (manager) แต่การเป็นผู้นำตามพระคัมภีร์ต้องมีภาพลักษณ์แบบผู้รับใช้ (servant leadership) เบอร์นาร์ด เอ็ม. บาส (Bernard M. Bass) ได้อธิบายความเป็นผู้นำในรูปแบบใหม่ว่า “ความเป็นผู้นำที่นำสู่การเปลี่ยนแปลง” (transformational leadership) ผู้นำแบบปฏิบัติใหม่ จะช่วยให้ผู้ติดตามมองเห็นคุณค่าและความสำคัญของเป้าหมายอย่างชัดเจน จนพวกเขาได้ทุ่มเททั้งชีวิตเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของชุมชนส่วนรวม โดยไม่ได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่อย่างใด⁵

**คริสตจักรควรเป็น
คริสตจักรแห่งงานมิชชัน
ไม่ใช่คริสตจักรที่มี
กิจกรรมเกี่ยวกับ
งานมิชชัน**

แท้จริงแล้วคุณต้องการผู้นำแบบโค้ช (coach) หรือผู้นำแบบพี่เลี้ยง (mentor) ซึ่งเป็นแบบอย่างในชีวิตได้อย่างไรรอบด้าน และต้นแบบของผู้นำแบบนี้ก็คือ องค์พระเยซูคริสต์ เมื่อผู้นำทำตามพระเยซูคริสต์ คริสตจักรก็จะ

มีการเพิ่มพูนแบบครบถ้วนสมบูรณ์ได้

3. คริสตจักรควรเป็นคริสตจักรแห่งงานมิชชัน ไม่ใช่คริสตจักรที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับงานมิชชัน (missional church, not mission activity church)

⁵ Bernard M. Bass, Bruce J. Avolio, *Improving Organizational Effectiveness through Transformational Leadership* (CA: Sage Publication, 1993), 13.

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้มาบรรจบกัน และได้สร้างภาพลักษณ์ของความเป็นคริสตจักรที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับงานมิชชัน(ที่ไม่ได้หมายถึงงานข้ามวัฒนธรรมเท่านั้น)มากขึ้น แต่อย่าลืมนึกว่ากิจกรรมบางอย่างที่เราทำอยู่อาจไม่เกี่ยวข้องกับบทบาทหรือลักษณะที่แท้จริงของคริสตจักร คริสตจักรที่แท้จริงต้องมีบทบาทสอดคล้องกับงานมิชชัน นั่นคือต้องปฏิบัติตามพระมหาบัญชาของพระเจ้า ซึ่งเรื่องนี้เป็นเป้าหมายสำคัญของการดำเนินงานของคริสตจักร คริสตจักรแห่งงานมิชชัน (missional church) นั้นไม่ได้เป็นคริสตจักรที่เน้นกิจกรรมของงานมิชชันอย่างเดียว คริสตจักรที่มีเจตงานมิชชันต้องสอนให้สมาชิกทุกคนใช้ชีวิตทุกด้านให้สอดคล้องกับงานมิชชัน และช่วยให้พวกเขากล้าที่จะปฏิบัติตามภารกิจที่เขาได้เรียนรู้

4. คริสตจักรควรเป็นคริสตจักรที่ยื่นมือออกไปช่วยเหลือสังคม ไม่ใช่คริสตจักรที่ดึงดูดสังคม (outreaching church, not attraction church)

การเพิ่มพูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองได้มาบรรจบกัน และได้สร้างภาพลักษณ์แก่คริสตจักรอีกอย่างหนึ่ง คือ ความพยายามในการดึงดูดศักยภาพเข้ามาในศูนย์กลางของ

คริสตจักร คริสตจักรที่เติบโตส่วนใหญ่
 อยากสร้างอาคารที่ใหญ่โต อยากให้มี
 จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น อยากให้มีสิ่ง
 อำนวยความสะดวกต่างๆ เพิ่มขึ้น และ
 เมื่อมองความยิ่งใหญ่ของสิ่งเหล่านี้ก็เกิด
 ความพึงพอใจ แล้วอวดตัวว่าเป็นคือภาพ
 ลักษณะของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ แต่แท้จริง
 แล้ว คริสตจักรควรสำแดงความรักและ
 ยื่นมือช่วยเหลือสังคมไม่ว่าคริสตจักรจะ
 มีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม ตามประวัติ-
 ศาสตร์ของคริสตจักร เรื่องศาสนาและ
 การเมืองต้องแยกออกจากกัน แต่นั่นไม่
 ได้หมายความว่าคริสตจักรต้องเพิกเฉย
 ต่อความอยู่ดีธรรมในสังคม

คริสตจักรต้องทำหน้าที่เป็นเกลือและ
 แสงสว่างของโลก ดังนั้นหากคริสตจักร
 เติบโตอย่างแท้จริง ต้องมีการสื่อสารเพื่อ
 สร้างสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรและสังคม
 คริสตจักรต้องมีศักยภาพเพียงพอที่จะ
 ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่
 ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะดังกล่าวทั้ง 4 ประการนั้น
 คริสตจักรต้องพิจารณาวางแผนล่วงหน้า
 และต้องรักษาหลักการสำคัญไว้เพื่อ
 รับมือกับอนาคต โดยมีจุดยืน 4 ประการ
 คือ เป็นคริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วย
 วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความเป็นผู้นำที่
 นำสู่การเปลี่ยนแปลง เป็นคริสตจักรแห่ง
 พันธกิจ และเป็นคริสตจักรที่ยื่นมือออก
 ไปช่วยเหลือสังคม

สรุป

ดร. วอลเตอร์ ซี. ไคเซอร์ (Dr. Walter C. Kaiser) นักศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิม
 ได้กล่าวไว้ว่า “ชาวประเสริฐที่เน้นความ
 มั่งคั่ง สุขภาพดี และความเจริญรุ่งเรือง
 นั้นเป็นชาวประเสริฐที่จ่อมปลอม”
 เราควรพิจารณาดูมุมมองจากพระคัมภีร์
 ก็จะทราบว่าจะอะไรคือแก่นแท้ของคริสต-
 จักร บทความฉบับนี้วิเคราะห์ถึงการเพิ่ม
 พูนคริสตจักรและศาสนศาสตร์แห่งความ
 เจริญรุ่งเรืองที่มีมุมมองที่แตกต่างจาก
 หลักการของพระคัมภีร์ เพื่อที่จะหาข้อ
 สรุปในบทความนี้ให้พิจารณาถึงหลักการ
 4 ประการ ดังนี้

1. คุณค่า (value) ใช้เป็นมาตรฐานใน
 การตัดสินใจทำ หากเราให้คุณค่ากับ
 สิ่งใด เราก็จะตัดสินใจกระทำสิ่งนั้น เช่น
 เดียวกัน หากเราเห็นคุณค่าของการเพิ่ม
 พูนคริสตจักรก็ให้เราปฏิบัติตามหลักการ
 ของการเพิ่มพูนคริสตจักร

2. ภารกิจ (mission) เนื้อหาของการ
 กระทำในสิ่งที่เราให้คุณค่า หากคริสตจักร
 ให้คุณค่ากับพระมหาบัญชาของพระเจ้า
 กิจการงานหรือภารกิจของคริสตจักรก็
 ต้องสอดคล้องกับพระมหาบัญชา และมี
 การกระทำที่ทุ่มสุดกำลังเพื่อจะสำเร็จ
 ตามพระมหาบัญชานั้น

3. นิมิต (vision) คือ ภาพที่เห็นเมื่อภารกิจสำเร็จ ดังนั้น นิมิตก็ต้องเป็นสิ่งที่ทำได้ในอนาคต ทำให้เกิดแบบแผนภารกิจถือว่าการกระทำ แต่นิมิตเป็นการมองเห็น

4. ยุทธศาสตร์ (strategy) เป็นช่องทางหรือกระบวนการที่ทำให้นิมิตสำเร็จ คริสตจักรอาจมียุทธศาสตร์ได้แม้อย่างไม่มีนิมิตหรือภารกิจที่ชัดเจน แต่ยุทธศาสตร์ที่ปราศจากภารกิจและนิมิตก็เหมือนรถม้าที่ไม่มีม้า เพราะว่ายุทธศาสตร์นั้นเป็นวิธีที่นำไปสู่ความสำเร็จที่เปล่าประโยชน์

คริสตจักรของพระคริสต์ต้องเป็นเหมือนคริสตจักรที่พระคัมภีร์กล่าวไว้คือ คริสตจักรต้องมีภารกิจ นิมิต และเพื่อให้นิมิตสำเร็จ คริสตจักรย่อมต้องการยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับภารกิจและนิมิตนั้น การเพิ่มพูนคริสตจักรตามแนวทางศาสนศาสตร์แห่งความเจริญรุ่งเรืองถือเป็นยุทธศาสตร์อย่างหนึ่ง แต่หากปราศจากคุณค่าของภารกิจและนิมิตตามหลักการของพระคัมภีร์ ยุทธศาสตร์นั้นก็ไม่ใช่ประโยชน์ต่อคริสตจักร และคริสตจักรนั้นก็ไม่ใช่ที่พอพระทัยของพระองค์

ศจ.ยินตี จัง

B.A. (Communication), M.Div., M.Edu.

อาจารย์หมวดศาสนศาสตร์ประยุกต์

สมรสกับ Mrs.Jung Eun Hong

มีลูกสาวสองคน

(Jin Sol & Jin Young)

เป็นผู้ก่อตั้งคจ.ชวนชื่น เขตพระโขนง

และกลุ่ม True Worshipers

Bibliography

Fee, Gordon D., Kaiser, Walter C., Moo, Douglas J. The Gospel and Contemporary Perspectives, vol.2: Viewpoints from Trinity Journal (Biblical Forum Series) , Kregel Academic & Professional, 1997.

Hagin, Kenneth E. El Shaddai: The God Who Is More Than Enough. Oklahoma: Faith Library Publication, 1980.

Larson, Martin. A New Thought, or, A Modern Religious Approach: The Philosophy of Health, Happiness, and Prosperity. New York: Philosophical Library, 1985.

McGavran, Donald Anderson. How to Grow Your Church: Conversations About Church Growth. California: Regal Books, 1973.

McGavran, Donald Anderson. The Bridges of God : A Study in the Strategy of Missions. Wipf & Stock Publishers, 2005.

Sider, Ronald J. Rich Christians in an Age of Hunger: A Biblical Study. IL: Downers Grove, 1984.

Journals

Choi, Dong Kyu. “Your Church Can Grow Up,” MokHoiwaShinHak (Ministry and Theology), Vol.271 (2012,01): 44-51.

Ryoo, Jang-Hyun. “A Theological Critique of the Prosperity Theology,” ShinHakNonDan (Theological Forum) Vol.61 ,Yonsei University College of Theology, (2010): 7-30.

Shin, SungWook. “Prosperity Theology and Its Homiletical Alternatives,” SulKyoHanKook (Sermon Korea) Vol. 4 No. 2, The Korea Society of Homiletics, (2012): 56-100.

ทำให้ผู้อื่นรุ่งเรือง

ลูงไฟโรจน์ ป้าจิตรา อยู่เปล่า

เรื่อง และ สัมภาษณ์: ธานินทร์ วรวิจิตรพันธ์ และ อนันต์ ทรัพย์ธันท์

W มเชื่อว่าที่หัวใจของคริสตศาสนา เป็นเรื่องของ“ความจริงที่ขัดแย้ง หรือน่าทึ่ง” (paradox) อย่างเช่น

เรื่องความจริงที่ขัดแย้งมากที่สุด คือ การที่ พระเยซู “เจ้าชายแห่งพระสิริ” ไปอยู่บนไม้กางเขนเครื่องประหาร “กากเดนสังคม” ในสังคมโรมันโบราณ ในวารสารเล่มนี้ที่เราคุยกันเรื่องความ “ร่ำรวย” “มั่งคั่ง” หรือ “รุ่งเรือง” เราอยากนำเสนอชีวิตของผู้รับใช้คนหนึ่งที่ไม่มียศสมบัติ ฐานะ ตำแหน่งใดๆ แต่รับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อด้วยใจ และ

“ร่ำรวย” ในการลงทุนในชีวิตของคนอื่นๆที่พระเจ้าส่งมาในชีวิตท่าน ในบรรดาผู้คนเหล่านั้นมีสองคนที่คุณลุงคุณป้าได้สนับสนุนมาเรียนที่สถาบันของเราจนจบและปัจจุบันได้รับใช้พระเจ้า อยู่ คือ

อ. พัทธาพรรณ เสนาวงษ์ (คจ. อันติโอเกีย สวนมะลิ) และ อ. อนันต์ ทรัพย์ธันท์ (รับใช้พระเจ้าในการประกาศกับพี่น้องมุสลิม)

“เราไม่สามารถทำงานที่ยิ่งใหญ่กันได้ทุกคน แต่เราทำงานเล็กๆ ด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ได้”

แม่ชีเทเรซา แห่ง กัลกัตตา

จากซ้าย-ขวา ป้าจิตรา ป้าราตรี มะหมี ลูงไฟโรจน์ โย (อ. อนันต์)

จาก“ติดหนี้” มา “ติดตาม” พระคริสต์

ลูงไฟโรจน์ อยู่เปล่า เกิดและเติบโตที่ชลบุรี เรียนหนังสือมาทางช่างกลโรงงาน หลังเรียนจบมาก็ผ่านการทำงานทางด้าน

ลูงไฟโรจน์-ป้าจิตรา อยู่เปล่า

ช่างมาอย่าง โชกโชน เคย เป็นลูกจ้าง ชั่วคราวเป็น ช่างกลโรงงาน ที่ปตท. และ ได้ไปทำงานที่ ตะวัน ออก กลางหลายๆประเทศนาน 5-6 ปี ขณะที่ กำลังสร้างเนื้อสร้างตัวอยู่ในช่วงหนึ่งของชีวิตที่ครอบครัวถูกมรสุมด้านเศรษฐกิจ อย่างหนักจากการถูกโกงจนถูกฟ้องล้มละลาย ในช่วงนั้นคุณลุงได้มีโอกาสไปทำงานสร้างโรงแรมใหม่แห่งหนึ่งที่พัทธา ที่มีหุ้นส่วนคนหนึ่งเป็นคริสเตียน หลังจากสร้างโรงแรมนั้นเสร็จก็ยังทำงานต่อ เนื่องจากที่นั่นจนกลายเป็นหัวหน้าช่างของ โรงแรมนั้น ในช่วงเวลานั้นเองที่ลูงไฟโรจน์และป้าจิตราได้หันหน้ามาพึ่งพระเจ้าโดยได้เริ่มไปโบสถ์จากการเชิญชวนของรายการวิทยุคริสเตียนในเครือ

สหกิจที่ช. 13 พัทยากลาง หลังจากได้มาเชื่อพระเจ้าและเป็นสมาชิกของคริสตจักร พระเจ้าก็อวยพระพรในหน้าที่การงาน จนมาประกอบอาชีพอิสระในการรับซ่อมและบำรุงลิฟท์ คริสตจักรที่ไปร่วมได้มีการแยกออกมาตั้งเป็นคจ.พระเยซูคริสต์ที่ ๓. ชัยพฤกษ์ ไกล่หาดจอมเทียนอยู่ได้แปดปี ในช่วงนี้เองเมื่อประมาณปี 2003 ครอบครัวของคุณลุงไพบโรจน์ได้ตัดสินใจครั้งใหญ่ในชีวิตโดยการตัดสินใจออกจากคริสตจักรและมาเริ่มบุกเบิก “พันธกิจชุมชนพัทยา” ที่บ้านตัวเองโดยร่วมกับเพื่อนสมาชิกที่โบสถ์ 2-3 ครอบครัว หนึ่งในคือป้าราตรีเพื่อนเก่าแก่ที่เคยทำงานโรงแรมพัทยามาด้วยกัน “พันธกิจชุมชนพัทยา” อยู่ในบ้านเช่าของลุงกับป้าที่มีเนื้อที่เล็กๆภายในบ้านไม่เกิน 25 ตรม. ที่ใช้เป็นทั้งบ้านและพันธกิจในเวลาเดียวกัน

บ้านเล็กที่แออัดไปด้วยผู้คน

เริ่มพันธกิจชุมชนพัทยา

พันธกิจชุมชนพัทยาเริ่มต้นที่ 2-3 ครอบครัว เริ่มอธิษฐาน และฟังฟังใน

“ขนำ” หรือเพิงหน้าบ้านที่เป็นทั้งห้องรวีและที่ทำพันธกิจต่างๆ

พระเจ้า และพระวจนะ พันธกิจก็ค่อยๆ โตขึ้น ลุงและป้ามองพันธกิจเหมือนคริสตจักรตามบ้านที่ทุกคนเอาของมารวมเป็นกองกลางและแบ่งปันซึ่งกันและกัน พันธกิจทำเพื่อวัตถุประสงค์สร้างจิตวิญญาณและครอบครัวแห่งความเชื่อ ไม่ยึดติดกับเรื่องอาคารฐานะเงินทอง ไม่ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรหรือกลุ่มคนใดๆ หลังเริ่มพันธกิจที่นี้ได้ไม่นาน เนื่องจากอายุที่เพิ่มมากขึ้นลุงกับป้าได้เริ่มประกอบอาชีพใหม่คือการขายปาท่องเที่ยวที่ตลาดใน ถ.ชัยพฤกษ์ และด้วยอาชีพนี้เองที่ลุงกับป้าได้ช่วยเหลือและเป็นพระพรให้แก่เด็กๆ และวัยรุ่นเป็นจำนวนมากที่พระเจ้าส่งเข้ามาในชีวิตของทั้งสองคน ทั้งกลุ่มเด็กและวัยรุ่นทั้งในชุมชน ลูกค้าปาท่องเที่ยว รวมถึงลูกหลานของพี่น้องคริสเตียนที่รู้จักก็ได้เข้ามารับพระพรที่บ้านเช่าเล็กๆ หลังนี้ ลุงและป้าได้ทำ “ขนำ” ที่เป็นเพิงเล็กๆ หน้าบ้านและใช้เป็นที่ทำ

พันธกิจต่างๆทั้งการสอนรวี เล่นเกมส์ หรือกิจกรรมต่างๆด้วย จนผ่านมาประมาณสี่ปีบ้านหลังนี้ก็เต็มด้วยเด็กๆ วัยรุ่นและผู้ใหญ่ที่มากินมานอน มานมัสการและหลายๆคนบ้านเล็กๆแห่งนี้ก็เหมือนเป็น “ที่ลี้ภัย” ด้วย อยู่กันเหมือนครอบครัวใหญ่ ลุงและป้าทำพันธกิจชุมชนพยานี้ด้วยหลักการ “การให้เป็นเหตุให้มีความสุข” ของพระเยซูคริสต์

พันธกิจแห่ง “ความสงสาร”

พันธกิจชุมชนพยานี้ถูกผลักดันด้วย “ความรัก” และ “ความสงสาร” ในตัวเด็กๆ และวัยรุ่น น้องเบงค์ เป็นเด็กคนหนึ่งที่ถูกครอบครัวลุงและป้ารับมาเลี้ยงดูเลี้ยงตั้งแต่อายุ 2 ขวบจนจบม. 3 แล้วจึง

“รถประจำตำแหน่ง
ลุงไพโรจน์”

คืนพ่อแม่ไป จากเด็กที่เคยเป็นไวรัสลงดับ ปัจจุบันกำลังเรียนชั้นอุดมศึกษาที่ม. บูรพาปี 3, พุทรา เป็นลูกของคนขายของอยู่ใกล้ๆกันที่ตลาด ลุงและป้าเลยช่วยสนับสนุนเรื่องค่าขนมไปรร. และส่งเสริมเรื่องการศึกษาค้นคว้ามาเรียนจบที่รร. คริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์ เกิดลูกพี่ลูกน้องของพุทราเป็นอีกคนที่ได้รับการดูแลสนับสนุนจากครอบครัวนี้ เงินที่ได้จากการขายปาห่องโก๋ส่วนหนึ่งจะถูกใช้เพื่อช่วยเหลือให้เด็กๆได้ไปรร. บางคนเป็นเด็กกำพร้า บางครั้งช่วยเหลือ

เรื่องเงินค่าเสื้อผ้า รองเท้า การช่วยเหลือนี้ทำต่อเด็กๆจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งลูกหลานผู้เชื่อ และเด็กในชุมชน และก็มีบางคนมา “ลี้ภัย” อยู่ที่บ้านเป็นช่วงสั้นๆ มะหมี่เป็นอีกคนที่สามมีเสียชีวิตเมื่อสิบปีที่แล้วและมีปัญหาด้านสุขภาพ คุณลุงคุณป้าจึงรับมาอยู่ด้วยจนถึงปัจจุบัน โย (อ. อนันต์) เป็นอีกคนหนึ่งที่เข้ามาอยู่กับพันธกิจนี้ตั้งแต่เริ่มต้น โยเริ่มรู้จักพระเจ้าในการไปทำงานที่ไต้หวันแต่ไม่ประสบความสำเร็จทั้งเรื่องงานและครอบครัว โยได้มาเริ่มเติบโตในความเชื่ออีกครั้งที่พันธกิจนี้ และได้รับการสนับสนุนให้ไปเรียนพระคริสตธรรมที่ภูเขาวชิรฐาน จ. ชลบุรี และต่อมาได้มาเรียนเพิ่มเติมจนจบการศึกษาที่รร. คริสต์ศาสนศาสตร์แบ็บติสต์ ผู้เล็กน้อยเหล่านี้ทั้ง เด็กกำพร้า ผู้ป่วยโรคเอดส์ คนที่เป็นหนี้สินหมดตัว คนมีปัญหาครอบครัว พ่อแม่ไม่เอา คนที่ชีวิต “ล้มเหลวและเป็นศูนย์” คนล้มละลาย ได้ผ่านเข้ามาในพันธกิจชุมชนพยานี้และได้รับความรักและการเยียวยา และได้พบกับที่ที่เป็นเหมือน “บ้าน” ซึ่งอบอุ่นและให้ความหวังกับชีวิตอีกครั้ง

พระเจ้าทรงเพิ่มและทรงเติม

หลังจากทำพันธกิจที่บ้านเติบโตมาประมาณ 4 ปี จนที่คับแคบมาก มีผู้รับใช้คนหนึ่งได้นำนักธุรกิจคริสเตียนท่าน

หนึ่งมหาลุงและป้า นักธุรกิจท่านนั้นได้เกิดภาระใจที่จะสนับสนุนในการหาสถานที่ใหม่ให้สำหรับพันธกิจ นักธุรกิจท่านนั้นได้นำดลุ้งไฟโรจน์ไปดูอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นหลังหนึ่งและบอกว่าได้ซื้อให้สำหรับการทำพันธกิจ พร้อมทั้งให้เงินก้อนหนึ่งไว้สำหรับการตกแต่ง ดลุ้งไฟโรจน์ไม่ได้รับโอนอาคารหลังนั้นไว้แต่ได้รับไว้สำหรับการเป็น “บ้านหลังใหม่” สำหรับงานพันธกิจชุมชนพัตยา

อาคารพาณิชย์ 3 ชั้นบ้านใหม่ของ “พันธกิจชุมชนพัตยา”

ครอบครัว “พันธกิจชุมชนพัตยา”

ได้มีพี่น้องจากประเทศเกาหลีที่สนใจในพันธกิจนี้ได้มาเสนอที่จะ “take over”

พันธกิจโดยเสนอให้ลุงและป้าไปเรียนพระคัมภีร์ที่เกาหลี และจะส่งทีมมาบริหารจัดการพันธกิจต่อไป โดยจะเปลี่ยนชื่อพันธกิจด้วย ลุงและป้ารู้สึกว่านี้ไม่ได้เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าจึงได้ตอบปฏิเสธไป ในปัจจุบันพันธกิจชุมชนพัตยาได้ร่วมมือกับโครงการมูลนิธิ “รักและห่วงใย” อยู่ที่ท่าตะเียบ ฉะเชิงเทรา สังกัดสหกิจคริสเตียนเพื่อทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ด้วย

การนมัสการในช่วงแรกที่บ้านใหม่ของพันธกิจ

การทนทุกข์ และ พระพรในการรับใช้

ความผิดหวัง ทนทุกข์ และ ความชื่นชมยินดี เป็นสัญลักษณ์ในการรับใช้ของผู้รับใช้ทุกคน เช่นเดียวกับงานของพันธกิจชุมชนพัตยา การไม่ตอบสนองหรือผิดหวังกับคนที่เราทุ่มเทดูแลเขา อันนี้เป็นเรื่องสำคัญของผู้รับใช้ที่ต้องเผชิญกับ “ความน้อยใจ” ดลุ้งไฟโรจน์จัดการเรื่องนี้โดยหันไปหาพระวจนะของพระเจ้า โดยเฉพาะในสดุดี 46:10 “จงนิ่งเสีย แล้วรู้เถิดว่าเราคือพระเจ้า” “อย่ารับใช้ความรู้สึกตัวเอง ให้ใคร่ครวญถึงชีวิตที่ผ่านมา และ พระพรที่พระเจ้าทรงมอบให้ในอดีต” ส่วนความชื่นชมยินดีหรือพระพรที่ได้รับคือเมื่อเห็นพระเจ้าอวยพระพรผู้คนต่างๆในพันธกิจ เช่น ลูกชายของป้าราตรี “ไอ้ต” ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนและ

อ. อนันต์ (โย)
หนึ่งผลของพันธกิจ

อ. พัชราพรรณ เสนาวงษ์
(คนกลาง) สมัยเรียนที่รร.

หน้าที่การงาน และร่วมรับใช้เป็นคน
ดนตรีในคริสตจักร พุทรา หรือ โยที่เรียน
พระคริสตธรรมจนสำเร็จ และเป็นผู้รับใช้
เต็มเวลา ความรักความผูกพันใน
ครอบครัวใหญ่ที่ดูแลซึ่งกันและกันมา
ตลอดจนมาถึงปัจจุบันที่ส่งผ่านไปถึงรุ่น
ลูกๆที่เขามาดูแลพวกเขาด้วย

ลูโปโรจน์กับความรุ่งเรือง

การก้าวผ่านมาได้ถึงวันนี้เพราะ เราฝาก
ไว้กับพระเจ้า เรื่องสถานที่ ไม่มีเงินจะ
ไปเช่าสถานที่ บางครั้งต้องไปใช้เวลาที่
ชายทะเลเพื่อเตรียมสอนพระคัมภีร์
ทำพิธีศพโดยการไปเช่าวัด การบำบัดศมา
การแต่งงาน ก็ต้องไปพึ่งพาสถานที่ของ
คนอื่น ๆ แต่ขอบคุณพระเจ้าที่ลูกคนเดียว
ของลุงและป้าชื่อ “น้องหนึ่ง” มีหัวใจร่วม
กับพ่อแม่ในการรับใช้ ร่วมพันธกิจ เป็น
ครูวิ ปัจจุบันน้องหนึ่งทำงานที่โรงแรม
ระยองซีตี้ ลุงขอฝากถึงผู้รับใช้ในปัจจุบัน
ว่าอย่ายึดติดอยู่กับลาภ ยศ ความมั่งคั่ง
อาคาร สถานที่ ไม่งั้นงานของพระเจ้าจะ

ไม่เกิดผล ใน 7 ปีที่ขายป่าทองโก้มา ลุง
คิดว่าน่าจะเก็บเงินได้สัก 500,000 บาท
แต่เงินก้อนนั้นถูกใช้ไปในการพัฒนา
เด็กๆ วิทยาลัย และคนต่างๆที่พระเจ้าให้เข้า
มาในพันธกิจซึ่งมีคุณค่ากว่ากันมาก สิ่ง
ที่สำคัญในการรับใช้คือการมีชีวิตของ
เราเพื่อ “เป็นตัวอัคร” ของพระคริสต์

เสียงสะท้อนถึงครอบครัวลูโปโรจน์

ป้าราตรี จูมัน

ผู้ร่วมบุกเบิกพันธกิจชุมชนพทยา

“เรารับใช้พระเจ้าร่วมกัน ทุกข์ยาก
ลำบากร่วมกันมา ดูแลกันมาตลอด
พวกเค้า (ลูกกับป้า) เป็นพี่ แต่จริงๆที่เขา
ทำเหมือนเป็นพ่อกับแม่ ดูแลเราทุกอย่าง
เขายังเป็นผู้ปกครองในงานแต่งงานของ
พี่ เป็นคนจูงพี่เข้าในพิธีแต่งงานด้วย”

อ. ประนอม จันท์ครุฑ

ศบ.คริสตจักรแบ็บติสต์พทยา

ที่ปรึกษาชมรมคริสเตียนพทยา

“คุณโปโรจน์ เป็นบุคคลที่เดินกับพระเจ้า
อย่างคงเส้นคงวา จากการที่ได้รู้จักและ
เห็นชีวิตของท่าน ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้รู้จัก
กับพระเจ้าใหม่ๆ และย้ายมาอยู่ที่พทยา
ก็เห็นท่านรับใช้กับผู้รับใช้หลายท่าน
เสมอมา ในระหว่างเดินกับพระเจ้าอาจมี
หลายอย่างเปลี่ยนแปลง แต่ชีวิตของท่าน
ไม่เปลี่ยนแปลง ยังเห็นท่านสร้างเด็กรุ่น
ใหม่ขึ้นมารับใช้ทั้งในคริสตจักรและส่วน

รวม ส่วนชีวิตแห่งการให้ของท่านไม่เลือกว่างานนั้นเป็นงานของใคร คริสตจักรไหน ท่านพร้อมที่จะมีส่วนในงานของพระเจ้าตลอด”

อ. อนันต์ ทรัพย์ธำ (โย)

“ลຸงกับป้า อดทน อดกลั้นในการสร้างชีวิตผมอย่างมาก บางทีก็มีความกลัว ตกเดือน หรือไม่ไหวจริงๆก็เจ็บ ลຸงกับป้ารักทุกคนที่เข้ามาเหมือนคนคนนั้นเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัว ลຸงช่วยเหลือคนที่ยากจน ตกงาน ครอบครัวที่มีลูกเยอะ รวมถึงผู้ด้อยโอกาส... ลຸงกับป้าเป็นคนรวยทรัพย์ในสวรรค์ ไม่ใช่ในโลกนี้”

อ. พัชราพรรณ เสนาวงษ์ (พุทรา)

“ความประทับใจที่ไม่เคยลืมเลย ที่คุณลุงไพโรจน์และคุณป้าจิตราได้มอบให้กับดิฉัน นั่นคือ “ความรักและแบบอย่างที่เหมาะสมพระเยซูคริสต์” ความรักที่ไม่ใช่แค่คำพูดแต่แสดงออกมาเป็นการกระทำ และแบบอย่างที่คุณลุงกับป้าคอยอบรมสั่งสอนดิฉันอยู่เสมอ ดูแลและเอาใจใส่ดิฉันเหมือนคนในครอบครัว เสียสละทั้งเงินทอง เวลา ที่อยู่อาศัย และอื่นๆอีก จนมาคิดดูแล้วลຸงกับป้าได้ให้มากกว่าคนในครอบครัวของดิฉันเสียอีก นั่นอาจเป็นเพราะคำพูดที่คุณลุงกับป้าชอบพูดอยู่เสมอๆว่า ‘เรารัก เพราะพระเจ้าทรงรักเราก่อน’”

“เป็นคนมีความทุกข์
แต่ยังยินดีอยู่เสมอ
เป็นคนยากจนแต่
ยังทำให้คนจำนวนมากมั่งมี
เป็นคนไม่มีอะไรเลย
แต่ยังเป็นเจ้าของทุกสิ่ง”

2 คร. 6:10

